

428 4

๓385๓

๖.๖

การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และมนุษย์สัมพันธ์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบ
และกิจกรรมตามคู่มือครู

ปริญญานิพนธ์

ของ

กณณิกา นิลวงศ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

สิงหาคม 2530

ลิขสิทธิ์ เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

177087

การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และมนุษยสัมพันธ์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบ
และกิจกรรมตามคู่มือครู

บทคัดย่อ
ของ
กัญญิกา นิลวงศ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สิงหาคม 2530

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความมีมนุษยสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านโดยใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบ และกิจกรรมตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2529 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 80 คน ได้มาด้วยการสุ่มแบบง่าย โดยกลุ่มทดลองเรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบ และกลุ่มควบคุมเรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครู แต่ละกลุ่มใช้เวลาในการสอน 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ รวมเวลาที่ใช้ในการทดลองแต่ละกลุ่ม 12 คาบ หลังจากเสร็จสิ้นการทดลอง ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน และแบบทดสอบวัดความมีมนุษยสัมพันธ์ แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้สูตร t -test แบบ Independent groups

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่เรียนการอ่านโดยใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบ และกิจกรรมตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
 2. นักเรียนที่เรียนการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบ และกิจกรรมตามคู่มือครู มีมนุษยสัมพันธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
- ทั้งนี้ นักเรียนในกลุ่มทดลองมีความเข้าใจในการอ่าน และมนุษยสัมพันธ์สูงกว่ากลุ่มควบคุม

ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สนับสนุนการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบ ซึ่งเน้นให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางในการทำกิจกรรม มีการสร้างบรรยากาศให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในลักษณะกิจกรรมกลุ่มและกิจกรรมคู่ โดยใช้คำถามที่จูงใจยั่วยู่ให้ค้นหาคำตอบ เป็นสิ่งเร้าที่สำคัญตามขั้นตอนการสอนที่กำหนดไว้ เพื่อให้เกิดการอภิปราย และแสดงความคิดเห็น กิจกรรมแบบล่าคำตอบนอกจากสามารถส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านแล้ว ยังส่งผลต่อความมีมนุษยสัมพันธ์ของนักเรียนอีก 3 ด้าน คือ ความเห็นอกเห็นใจ ความมีใจกว้าง และด้านการติดต่อสื่อสาร

A COMPARATIVE STUDY OF STUDENTS' ENGLISH READING
COMPREHENSION AND HUMAN RELATIONSHIP THROUGH
THE ANSWER HUNTING ACTIVITIES AND THE
ACTIVITIES IN THE TEACHER'S MANUAL

AN ABSTRACT
BY
KANNIKA NILWONG

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
August 1987

The purpose of the study was to compare the English reading comprehension and the human relationship of Mathayom Suksa IV students studying through Answer Hunting Activities and the Activities in the teacher's manual.

The subjects were 80 students in Mathayom Suksa IV of Mathayom Wat Thatthong School in Bangkok during the second semester of 1987 academic year. They were randomly selected by using simple random sampling technique. Forty students were assigned into the experimental group learning through Answer Hunting activities. The same number of the students was assigned into the control group learning through the activities in the teacher's manual.

The experiment was conducted in six weeks, two periods a week. The English reading comprehension test and the questionnaires on the human relationship of the students were administered to the students immediately after the treatment. The T-Test was statistically used to test their differences in the English reading comprehension and the human relationship.

The finding indicated that

1. There was significant difference in English reading comprehension of the students studying through Answer Hunting Activities and through activities in the teacher's manual at the .01 level.

2. There was significant difference in human relationship of the students studying through Answer Hunting Activities and through activities in the teacher's manual at the .01 level.

The result indicated that the students' English reading comprehension and the human relationship of the students in the experimental group were higher than those in the control one.

Therefore, the findings confirmed the success of the English reading comprehension instruction through Answer Hunting activities in which the student-centered approach was emphasized; the atmosphere facilitating the student interaction was arranged by small group and pair work activities; the challenging questions were assigned as the strong motivation of learning steps in order to arouse the interesting discussion within group. The Answer Hunting activities affected not only an increase in the students' reading comprehension but also in 3 areas of the students' human relationship: sympathy, broad-mind, and personal communication.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิต และคณะกรรมการสอบได้พิจารณา
ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

.....นาย ประธาน

.....กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

.....นาย ประธาน

.....กรรมการ

.....กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก ผศ.ดร.กาญจนา เกียรติประวัติ ผศ.จิราภรณ์ บุญสูง และดร.สุทิมา เจียมศิริ ที่ได้กรุณาให้ข้อคิด คำแนะนำ ติดตาม ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ และให้กำลังใจในการทำมาตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง และกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผศ.ดร.กาญจนา เกียรติประวัติ ผศ.จิราภรณ์ บุญสูง ดร.สุทิมา เจียมศิริ และ ดร.พัชรประภา อกุลวิทย์ ที่ได้กรุณาตรวจเครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิรัช และอาจารย์ภาคหลักสูตรและ การสอนทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือ และให้คำแนะนำในการศึกษาจนกว่า

ขอกราบขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง ท่านผู้ช่วยผู้อำนวยการ ฝ่ายวิชาการ อาจารย์พณีย์ จันทรสอง อาจารย์สุศุภพันธ์ หวังสุริยะ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ และขอขอบใจนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง ที่ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้

ขอขอบคุณ อาจารย์กัญญา มั่งคั่ง และขอขอบใจนักเรียนโรงเรียนศรีพญา ที่ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบคุณในความช่วยเหลือ และกำลังใจที่ได้รับจากเพื่อนชาวมัธยมศึกษาทุกท่าน

ขอขอบคุณ พ.ต.ท.บุษนา สุวรรณวิวัฒน์ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ และให้กำลังใจด้วยดีตลอดมา

ท้ายที่สุดนี้ผู้วิจัยขออภิวาไรถึงพระคุณของบิดามารดา ซึ่งเป็นผู้ให้กำลังใจทุกอย่างแก่ผู้
ตลอดมา

กณิกา นิลวงศ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
ความหมายของความเข้าใจในการอ่าน	10
วิธีสอนอ่าน	12
กิจกรรมแบบลดคำตอบ	31
มนุษย์สัมพันธ์	37
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	40
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	41
ประชากร	41
กลุ่มตัวอย่าง	41
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	42
การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ	42
แบบแผนการทดลอง และการดำเนินการทดลอง	49
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	49
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50

5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	53
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	53
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	53
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	53
	การวิเคราะห์ข้อมูล	55
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	55
	อภิปรายผล	56
	ข้อสังเกตและปัญหาที่พบในการวิจัย	60
	ข้อเสนอแนะ	62
	บรรณานุกรม	67
	ภาคผนวก	77

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ	51
2	เปรียบเทียบความมีมนุษยสัมพันธ์	52
3	แสดงคุณภาพของ เครื่องมือทั้งฉบับของแบบทดสอบวัดความเข้าใจ ในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านมนุษยสัมพันธ์	143
4	แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของ แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ (อ.432) จำนวน 40 ข้อ	144
5	แสดงค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความมีมนุษยสัมพันธ์ จำนวน 24 ข้อ	145

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันการอ่านมีความสำคัญเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพราะความรู้ วิทยาการใหม่ ๆ ตลอดจนแนวคิดใหม่ ๆ มักออกมาในรูปของสิ่งพิมพ์ ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์ (ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์ 2526 : 16) กล่าวว่า การอ่านเปรียบเสมือนกุญแจสำหรับไขความรู้ที่มีอยู่มากมายในโลก การอ่านจึงเป็นเครื่องมือสำหรับแสวงหาความรู้ นอกจากนี้การอ่านยังเป็นอาหารใจ ช่วยให้จิตใจเป็นสุข แต่การอ่านที่จะก่อให้เกิดคุณค่าดังกล่าว ต้องเป็นการอ่านที่ก่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน สามารถจับใจความสำคัญได้

แต่การสอนอ่านภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาชั้นยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร สะรีข บุญรัตพันธุ์ (สะรีข บุญรัตพันธุ์ 2524 : 9) กล่าวว่า ครูทั้งหลายพบว่านักเรียนอ่านหนังสือไม่เข้าใจเก็บใจความไม่ได้ และไม่ชอบอ่านหนังสือ จดวย ขาวนาวิก (จดวย ขาวนาวิก 2524 : 3) พบว่า การอ่านซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดนี้ไม่ได้รับการเน้นเท่าที่ควร นักเรียนอ่านภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ทำให้ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากภาษาอังกฤษได้เต็มที่ สุไร พงษ์ทองเจริญ (สุไร พงษ์ทองเจริญ 2520 : 19) พบว่า แม้นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาจะได้เรียนภาษาอังกฤษมาแล้ว 6 ปี แต่ความสามารถในการอ่านและการทำความเข้าใจโดยจับพจน์ยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ และกัญดา ธรรมมงคล (กัญดา ธรรมมงคล 2519 : 74) พบว่า นักศึกษาไทย เก่งกว่าต่างชาติมากในด้านโครงสร้าง แต่ค่อนข้างมากในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

เหตุผลหนึ่งที่นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาค่อยความสามารถในการอ่านเป็นเพราะวิธีสอนของครูยังไม่เหมาะสม สีนีนาค สัตยมาศ (สินีนาค สัตยมาศ 2528 : 26) พบว่า ครูส่วนมากยังใช้วิธีสอนแบบเดิม คือครูเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน และพันธ์ น้อยแสงศรี (พันธ์ น้อยแสงศรี 2526 : 10) กล่าวว่า ในประเทศไทย

การสอนอ่านภาษาอังกฤษยังประสบปัญหาอีกประการหนึ่งก็คือครูใช้วิธีสอนอ่านที่ไม่เหมาะสม ทำให้การอ่านของนักเรียนล้มเหลวได้ และจากการสำรวจของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (หน่วยศึกษานิเทศก์ ม.ป.ป. : เอกสารโรเนียว) พบว่า วิธีสอนของครูส่วนใหญ่นิยมแบบเก่า นักเรียนไม่ค่อยได้มีโอกาสฝึกฝนภาษาเท่าที่ควร สำหรับทักษะการอ่าน โอกาสที่นักเรียนจะใช้สติปัญญา ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และการหาความรู้เพิ่มเติม ควบตนเองแทบจะไม่มีเลย

ในคานัศวครูผู้สอนนั้น ไพบูลย์ จันทยศ (ไพบูลย์ จันทยศ 2527 : 26 - 43) กล่าวว่า ครูไม่สนใจใช้คู่มือครูให้เป็นประโยชน์ แต่สอนโดยวิธีตามใจฉัน ไม่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ที่จะมาแก้ปัญหา และ สุไร พงษ์ทองเจริญ (สุไร พงษ์ทองเจริญ 2520 : 180 - 187) กล่าวว่า ผู้สอนบางคนยังพอใจวิธีสอนแบบเก่า ยึดตัวเองเป็นหลัก ไม่ค้นคว้าวิทยาการสมัยใหม่ บางคนไม่เคยเรียนวิธีสอนมาก่อนเลย บางคนขาดประสบการณ์ในวิธีสอนแนวใหม่ ขาดความมั่นใจ จำใจสอน

จะเห็นได้ว่าปัญหาการสอนอ่านนั้น ส่วนหนึ่งเกิดจากครูผู้สอนยังใช้วิธีสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher centered) จากผลการนิเทศโรงเรียนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (หน่วยศึกษานิเทศก์ ม.ป.ป. : เอกสารโรเนียว) พบว่า วิธีการสอนที่มีครูเป็นศูนย์กลางทำให้นักเรียนไม่ค่อยมีโอกาสได้ฝึกฝนทักษะทางภาษาเท่าที่ควร แนวการสอนของภาษาไทยในปัจจุบันพยายามเน้นกิจกรรมที่ให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสฝึกภาษา ชาวียอน (พัชรีย์ ชินธรรมนิมิตร 2526 : 48 อ้างอิงมาจาก Savignon. 1976 : 295) ได้กล่าวว่า กิจกรรมกลุ่มหรือกิจกรรมคู่ในห้องเรียนเป็นลักษณะหนึ่งของการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมาย ซึ่งมีนักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนและช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสสื่อความหมายในชั้นเรียนมากขึ้น

ฮิลเลอร์ (ประยูร แจงจบ 2521 : 3 อ้างอิงมาจาก Hiller. 1974 : 202) กล่าวว่า ในการสอนอ่านนั้นครูผู้สอนจะต้องสร้างสิ่งเร้าให้เกิดแก่ผู้เรียน และให้ความเห็นว่าคาถามเป็นสิ่งเร้าที่มีประสิทธิภาพ (Effective stimuli)

ที่ช่วยกระตุ้นและจูงใจให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ซึ่งแสดงออกมาในรูปของผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน ในแง่ของการสอนภาษานั้น คำถามซึ่งใช้เพื่อหาข้อมูลแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน จะต้องมีลักษณะที่คาดคะเนคำตอบไม่ได้ (Information gap)

เทคนิคการสอนอ่านแบบหนึ่งที่จะเอื้อต่อการใช้คำถามเป็นสิ่งเร้าตามแนวดังกล่าว และส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสนำมาใช้ภาษาด้วยกิจกรรมกลุ่มและกิจกรรมคู่ คือ การเรียนการสอนที่ใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบ

การสอนโดยใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบเป็นการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนเรียนรู้โดยใช้คำถามเป็นสื่อในการเรียนรู้ ซึ่งมีนักเรียนหรือครูเป็นผู้ตั้งคำถาม จากนั้นนักเรียนจะเป็นผู้ค้นหาคำตอบในลักษณะเป็นกลุ่ม ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสสื่อสารซึ่งกันและกัน การสื่อสารส่วนหนึ่งจะเกิดจากการที่ผู้เรียนไม่ทราบคำตอบ จึงมีการปะทะสังสรรค์ และแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อที่จะทราบถึงข้อมูลอีกฝ่ายหนึ่งมี นั่นคือเน้นคำถามที่อีกฝ่ายคาดคะเนคำตอบไม่ได้

เนื่องจากกิจกรรมแบบล่าคำตอบ เป็นวิธีสอนที่นักเรียนจะต้องค้นหาคำตอบด้วยตนเอง ในลักษณะเป็นกลุ่มบ้าง เป็นคู่บ้าง การเรียนการสอนจึงอยู่ในลักษณะที่นักเรียนจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กัน ดังนั้นวิธีสอนแบบนี้จึงน่าจะส่งผลต่อความมีมนุษยสัมพันธ์ของนักเรียน

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบกับนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความมีมนุษยสัมพันธ์ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบกับนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครู

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษารวมทั้ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นข้อมูลสำหรับ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ศึกษาในเทศก์ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตรในด้านการปรับปรุง เทคนิคการสอนอ่านให้มีประสิทธิภาพอีกแนวทางหนึ่ง

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังเรียน รายวิชา อ.432 (การอ่าน) ในภาคเรียนที่ 2 ของโรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง เขตพระโขนง จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 6 ห้องเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง เขตพระโขนง จังหวัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2529 ที่กำลังเรียน รายวิชา อ.432 (การอ่าน) ซึ่งสุ่มนักเรียนมาจำนวน 2 ห้องเรียน ได้นักเรียน 80 คน แล้วสุ่มแยกเป็นกลุ่มทดลอง 40 คน กลุ่มควบคุม 40 คน ด้วยวิธี Simple Random Sampling

3. เวลาที่ใช้ในการทดลอง

ใช้เวลาในการทดลองสอนสัปดาห์ละ 2 คาบ ๆ ละ 50 นาที เป็นเวลา 6 สัปดาห์ รวม 12 คาบ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2529

4. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

ใช้เนื้อหาจาก Improve Your Reading ของ Collin Swatridge บทที่ 17 - 22 ในรายวิชา อ.432 ซึ่งเป็นรายวิชาทักษะการอ่าน ในภาคเรียนที่ 2 และเป็นวิชาเลือกตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย

5. ตัวแปรที่ศึกษา

5.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้การสอน 2 แบบ คือ

5.1.1 การสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบ

5.1.2 การสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครู

5.2 ตัวแปรตาม

5.2.1 ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน

5.2.2 มนุษยสัมพันธ์ของนักเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. วิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่ใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบ หมายถึง การสอนอ่านในกลุ่มทดลองซึ่งใช้กิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนค้นหาคำตอบจากคำถามที่ครูเป็นผู้ตั้งขึ้น เน้นการเรียนให้ผู้เรียนหาคำตอบด้วยการทำงานกลุ่ม หรืองานคู่โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 ขั้นถาม ครูเป็นผู้ตั้งคำถาม ตั้งแต่คำถามที่ง่าย ๆ เป็นพื้นฐานจนมีลักษณะที่ยากขึ้น โดยใช้เกณฑ์ของ นอริส (Norris. 1970 : 28 - 29) การถามจะถามลงในสมุดงานของนักเรียน หรือบัตรคำ หรือบนกระดานดำ

1.2 ขั้นค้นหาคำตอบ ผู้เรียนจะอ่านเรื่องที่กำหนดให้ และค้นหาคำตอบจากคำถามที่ได้จากขั้นที่ 1.1 โดยจะเน้นการทำงานกลุ่ม หรืองานคู่ในขณะที่นักเรียนทำงานด้วยตนเอง ครูจะคอยให้คำแนะนำในการทำงานแก่กลุ่มที่ต้องการ

1.3 ขั้นตอบและสรุป เมื่อกลุ่มช่วยกันตอบคำถามได้แล้ว ผู้เรียนแต่ละคนตอบคำถามลงในสมุดทำงานหรือในกระดาษคำตอบ ตามเวลาที่ครูกำหนดให้ ครูแจกใบเฉลยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มตรวจสอบคำตอบด้วยตนเอง เมื่อพบข้อบกพร่องหรือผิดพลาด ต้องแก้ไขให้ตรงตามเฉลย จากนั้นครูนำให้นักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับข้อสงสัยในคำถามและคำตอบที่ได้เฉลยไปแล้ว เพื่อเสริมการเรียนรู้ให้ชัดเจนขึ้น

2. วิธีการสอบอ่านภาษาอังกฤษที่ใช้กิจกรรมตามคู่มือครู หมายถึง การสอนอ่านในกลุ่มควมคุม ซึ่งใช้กิจกรรมตามคู่มือครู โดยมีลำดับขั้นตอนการสอนยึดหยุ่นได้ภายใน 9 ขั้นตอนต่อไปนี้

2.1 ขั้นสร้างความสนใจ คือการทำให้นักเรียนเกิดความตั้งใจ จดจ่อในบทเรียน เป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับนักเรียน โดยครูอาจใช้วิธีการพูดเร้าใจ สนทนา ชักถาม ทายปัญหา หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ

2.2 ขั้นแจ้งวัตถุประสงค์ เป็นการให้นักเรียนรับรู้จุดหมายปลายทางหรือเป้าหมายของการเรียนการสอนในบทเรียนนั้นว่า นักเรียนจะมีกิจกรรมอะไรเพิ่มพูนขึ้น หรือได้ทราบว่าครูจะสอนเกี่ยวกับเรื่องอะไร

2.3 ขั้นกระตุ้นให้ผู้เรียนระลึกถึงการเรียนรู้พื้นฐานจำเป็นที่ต้องนำมาใช้ โดยกระตุ้นให้นักเรียนแสดงให้เห็นความสามารถหรือประสบการณ์พื้นฐานของนักเรียน จะนำไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้นั้น นักเรียนพร้อมหรือยัง มีมากน้อยเพียงใด ครูอาจใช้วิธีชักถาม สนทนา ให้นักเรียนปฏิบัติ

2.4 ขั้นเสนอบทเรียนใหม่ เป็นการเริ่มกิจกรรมของบทเรียนใหม่ โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ประกอบการพูดอธิบาย ชักถาม ให้ตัวอย่าง หรือใช้วิธีการต่าง ๆ หรือครูอาจจัดกิจกรรมตามจุดประสงค์นำทาง

2.5 ขั้นให้แนวการเรียนรู้ เป็นการแนะแนวทางหรือนำทางให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมได้ด้วยตนเอง เช่นแนะนำวิธีทำกิจกรรม แนะนำแหล่งค้นคว้า ใช้คำถามเป็นการนำทาง หรือให้แนวทางไปคิดเอง

2.6 ขั้นลงมือปฏิบัติ เป็นการให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง หรือแสดงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่วางไว้

2.7 ขั้นแจ้งผลปฏิบัติ หรือการให้ข้อมูลย้อนกลับ เป็นการแสดงให้นักเรียนเห็นว่าผลการปฏิบัติหรือพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกมานั้นได้ผลอย่างไร ครูแจ้งผลการปฏิบัติได้โดยให้คำถามแนะนำ หรือแสดงความยินดีในผลงานหรือการกระทำของนักเรียน

2.8 ขั้นประเมินผล เป็นการประเมินผลพฤติกรรม หรือผลงานที่นักเรียนได้ทำไปว่าเป็นไปตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียนหรือไม่ โดยครูสังเกตจากการตรวจรายงาน การอภิปราย การตอบคำถาม และความสนใจของนักเรียน

2.9 ขั้นส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอนการเรียนรู้ เป็นการสรุปย้ำบทวนการเรียนรู้ที่ผ่านมาให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจที่แม่นยำ โดยครูอาจให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด หรือทำรายงานเพิ่มเติม หรือการทำการทดสอบหลังการเรียนรู้

3. ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการแปลความ ตีความ ขยายความ สรุปความ และจับใจความของ เรื่องที่อ่าน ซึ่งวัดได้จากคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. มนุษยสัมพันธ์ของนักเรียน หมายถึง ท่าทีหรือการกระทำของนักเรียน ต่อเพื่อน ในขณะดำเนินกิจกรรมกลุ่มให้ไปสู่เป้าหมายที่กำหนดให้ ซึ่งวัดได้จากคะแนนในการตอบแบบทดสอบวัดคุณลักษณะด้านมนุษยสัมพันธ์ ที่ผู้วิจัยปรับปรุงมาจากแบบทดสอบของ จุลจักร โนพันธ์ (จุลจักร โนพันธ์ 2529 : 41) เพื่อวัดคุณลักษณะด้านมนุษยสัมพันธ์ 3 ด้าน คือ

4.1 ความใจกว้าง หมายถึง ลักษณะนิสัยอย่างหนึ่งของบุคคลที่แสดงออก โดยพร้อมที่จะรับความคิดใหม่ ๆ หรือแนวทางในการแก้ปัญหาอื่น ๆ การรับฟังความคิดเห็น ที่แตกต่างจากตน หรือข้อวิพากษ์วิจารณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับตนได้ การให้อภัยในความผิดพลาด ที่มิได้เป็นไปโดยเจตนาของผู้อื่น การยอมรับความเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ สิ่งต่าง ๆ การให้เหตุผล และความจริงในการแก้ปัญหา สนับสนุนความเชื่อและการกระทำ ของคนอื่น การพิจารณาสำรวจ และใช้ความคิดของผู้อื่นเท่า ๆ กับความคิดของตนเอง การเสียสละเมื่อมีการขัดแย้งภายในกลุ่ม

4.2 ความเห็นอกเห็นใจ หมายถึง การที่บุคคลแสดงออกมาโดยการ สนใจปัญหาและความต้องการของผู้อื่น การให้ความช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อประสบความทุกข์ยาก การไม่เห็นแก่ตน การไม่มุ่งทำลายผู้อื่น การเคารพในสิทธิ์ของผู้อื่น การรู้จักใช้กลวิธีต่าง ๆ การเคารพในคุณลักษณะของผู้อื่น และการมีจิตใญ่ยุติธรรมในการเกี่ยวข้องกับผู้อื่น

4.3 การติดต่อสื่อสาร หมายถึง การกระทำที่ทำให้เกิดความเข้าใจ
 ในความคิดของกันและกัน ทั้งโดยวาจาและลายลักษณ์อักษร โดยมีการเสนอความคิดเห็น
 ในที่ประชุมได้ตรงประเด็น พุคให้ผู้อื่นเข้าใจได้ง่าย กล่าวสรุปผลการประชุมได้ ชัดเจน
 ให้เพื่อนเข้าใจได้ง่าย พุคประเมินประเมินได้ ควบคุมการสนทนาไปสู่เป้าหมายอย่างรวดเร็ว
 วิเคราะห์เพื่อนได้อย่างมีนัยวล เขียนตอบปัญหาได้ตรงจุดคนอื่นอ่านได้เข้าใจตรงกัน พุคคุย
 เพื่อลดความตึงเครียดได้ และให้ข้อมูลอย่างตรงไปตรงมา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะแยกกล่าวดังต่อไปนี้

1. ความหมายของความเข้าใจในการอ่าน
2. วิธีสอนอ่าน
 - 2.1 การสอนอ่านแบบครูเป็นศูนย์กลาง
 - 2.2 การสอนอ่านแบบนักเรียนเป็นศูนย์กลาง
 - 2.3 การใช้กิจกรรมกลุ่มในการสอนอ่านภาษาอังกฤษ
 - 2.3.1 ประโยชน์ของกิจกรรมกลุ่มในการสอนภาษา
 - 2.3.2 บทบาทของครูในการสอนอ่านด้วยกิจกรรมกลุ่ม
 - 2.3.3 องค์ประกอบของกลุ่มที่มีประสิทธิภาพ
 - 2.4 การใช้คำถามในการสอนอ่าน
 - 2.4.1 การตั้งคำถามจากง่ายไปหายาก
 - 2.4.2 จุดประสงค์ของการใช้คำถามนำในการสอนอ่าน
 - 2.4.3 ลักษณะสำคัญของคำถามที่ใช้เพื่อสื่อความหมาย
 - 2.4.4 บทบาทของครูในการสอนโดยใช้คำถาม
3. กิจกรรมแบบล่าคำตอบ
 - 3.1 ความเป็นมาของกิจกรรมแบบล่าคำตอบ
 - 3.2 กิจกรรมแบบล่าคำตอบ
 - 3.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมแบบล่าคำตอบ
4. มนุษยสัมพันธ์
 - 4.1 ความหมายของมนุษยสัมพันธ์
 - 4.2 ความสำคัญของมนุษยสัมพันธ์
 - 4.3 การวัดคุณภาพทัศนมนุษยสัมพันธ์

ความหมายของความเข้าใจในการอ่าน

สตรอง (Strang. 1967 : 11) กล่าวว่ากิจกรรมทุกอย่างในโรงเรียน ประมาณ 80 - 90 % ต้องอาศัยการอ่าน และมิลเลอร์ (Miller. 1974 : 3) กล่าวว่า การอ่านที่ปราศจากความเข้าใจ ไม่ใช่การอ่านที่แท้จริง เป็นเพียงการจดจำตามอักษรเท่านั้น นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

ชวาล แพร์ทกุล (ชวาล แพร์ทกุล 2520 : 134) ได้กล่าวถึงความหมายของความเข้าใจในการอ่านว่า ความเข้าใจ คือความสามารถในการผสมแล้วขยายความรู้ ความจำให้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล ความเข้าใจเป็นสมรรถภาพขั้นต้นของหัวปัญญา (Intellectual) เป็นความพยายามของสมองที่จะคัดแปลงปรับปรุงความรู้ให้มีรูปลักษณะใหม่เพื่อนำไปใช้ในสถานการณ์อื่นที่แปลกออกไป แต่ยังมีอะไรบางอย่างคล้ายคลึงกับของ เดิมอยู่บ้าง ซึ่งผู้ที่ทำเช่นนั้นได้ต้องมีคุณสมบัติ 4 ประการก่อน คือ

1. รู้ความหมายและรายละเอียดย่อย ๆ ของเรื่องนั้นมาก่อนแล้ว
2. รู้ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ระหว่างชั้นความรู้ย่อย ๆ เหล่านั้น
3. สามารถอธิบาย ชี้แจงสิ่งเหล่านั้นให้ผู้อื่นทราบไต่ถ้อยภาษาของตน
4. สามารถตอบและอธิบายสิ่งอื่นใดที่มีสภาพทำนองเดียวกับที่เขารู้มาแล้ว

ในด้านการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมความเข้าใจในการอ่านนั้น ชวาล แพร์ทกุล มีความเห็นว่าความเข้าใจเป็นพื้นฐานสำคัญของปัญญา (Intellectual) ซึ่งจะแสดงออกด้วยพฤติกรรม 3 ประการ คือ

1. การแปลความ (Translation) คือ การแปลเรื่องราวเดิมให้เป็นคำใหม่ภาษาใหม่

2. การตีความ (Interpretation) คือ การเก็บความเดิมมาบันทึกใหม่ การจับคำกับเนื้อเรื่องใหม่เป็นการมองในแง่ใหม่ ค้นหาเปรียบเทียบทั้งความสำคัญและความสัมพันธ์ของส่วนย่อย ๆ ภายในเรื่องราว นั้น ย่นย่อจนเป็นข้อสรุปได้

3. การขยายความ (Extrapolation) คือ การขยายความคิดให้กว้างไกล โดยอาศัยความสัมพันธ์กับสถานการณ์เดิมที่ได้รับในตอนต้น

ไพศาล หวังพานิช (ไพศาล หวังพานิช 2523 : 162 - 163) กล่าวว่า ความเข้าใจเป็นความสามารถในการนำความรู้ความจำไปดัดแปลง ปรับปรุง เพื่อให้สามารถจับใจความ อธิบาย หรือเปรียบเทียบ บัญย่อ เรื่องราว ความคิด ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ทั้งยังสามารถอธิบาย เปรียบเทียบ สิ่งที่มีลักษณะ และสภาพคล้ายคลึงเป็นทำนองเดียวกับของเดิมได้ บุคคลที่มีความเข้าใจในสิ่งใด จะสามารถตีความหรือขยายความเกี่ยวกับสิ่งนั้นได้

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ 2524 : 3) กล่าวว่า ทักษะความเข้าใจในการอ่าน คือการทำความเข้าใจเนื้อหาความที่อยู่ในบทเรียน หรือสิ่งที่อ่าน รวมทั้งความสามารถของผู้อ่านในการมีปฏิกริยาร่วมกับสิ่งที่อ่าน มีความสามารถในการคัดเลือก รวบรวมความคิด และข้อเท็จจริง สามารถให้ข้อสรุป และตัดสินใจได้ ทักษะเหล่านี้ไม่ใช่จะจำเป็นสำหรับภาษาหนึ่งภาษาใดโดยเฉพาะ แต่เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาค้นความคิด

ดิลเนอร์ และอลสัน (Dillner and Olson. 1977 : 68) กล่าวว่า ในการอ่านเพื่อความเข้าใจ นอกจากการแปลความ ที่ความ ขยายความ และจับใจความสำคัญแล้ว นักเรียนหรือผู้อ่าน ควรมีความสามารถในการสรุปความด้วย ซึ่งหมายถึงการที่ผู้อ่านแสดงความเห็น เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของข้อเท็จจริงที่เขียนกล่าวไว้อย่างชัดเจน และจากความหมายที่ซ่อนอยู่ในข้อความที่อ่าน รวมทั้งผู้อ่านจะต้องรู้ข้อเท็จจริงที่เขียนกล่าวไว้อย่างชัดเจน และจากความที่ซ่อนอยู่ในข้อความที่อ่าน รวมทั้งผู้อ่านจะต้องรู้ข้อเท็จจริงในข้อความที่มีส่วนช่วยให้เกิดการสรุปที่ถูกต้อง

เซฟเพอร์ค (Shepherd. 1973 : 79) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นความสามารถของผู้อ่านที่ใช้ความคิด ติดตามข้อความที่ผู้เขียนเขียนไว้ ผู้อ่านต้องเข้าใจภาษาของผู้เขียน และตีความหมายให้ตรงกับความต้องการของผู้เขียน

เวนไรท์ (Wainwright. 1972 : 36 - 38) กล่าวว่า ผู้อ่านเมื่ออ่านแล้วเข้าใจได้ก็ต้องมีความสามารถ ดังนี้

1. เก็บใจความสำคัญและระลึกได้เมื่อต้องการ
2. เลือกอ่านแต่หัวข้อสำคัญ
3. ตีความของใจความสำคัญและแนวความคิดในเรื่องใด
4. สรุปเรื่องราวต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่านได้
5. สรุปและประเมินเนื้อเรื่องที่ตนอ่านได้
6. เชื่อมโยงความรู้กับประสบการณ์

สรุปได้ว่าความเข้าใจในการอ่านคือความสามารถในการแปลความ ตีความ ขยายความ และสรุปความและจับใจความของ เรื่องที่อ่านได้

วิธีสอนอ่าน

1. การสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง

เพ็ญสุข ภูตระกูล (เพ็ญสุข ภูตระกูล 2528 : 8) กล่าวว่าในการสอนอ่านทั่วไป ครูมักใช้แบบเรียนซึ่งประกอบด้วย บทอ่าน ศัพท์ และสำนวน ไวยากรณ์ และคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง วิธีนี้ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน มีเพียงเล็กน้อย คือครูเพียงบอกให้นักเรียนอ่านตามที่กำหนดแล้วให้ตอบคำถามท้ายเรื่อง ซึ่งครูมักจะเฉลยคำตอบภายหลัง นอกจากนี้นักเรียนมีส่วนร่วมน้อยมาก ครูไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านอย่างไร

ฮิปเฟิล (Hipple. 1973 : 9) ได้ให้ข้อคิดว่าการที่ครูมีบทบาทสำคัญในการสอน รวมทั้งเลือกวิธีสอนด้วยตนเอง ไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นหรือจับกลุ่มสนทนาทำให้การเรียนการสอนประสบความล้มเหลว เพราะขาดในส่วนที่เรียกว่าการเรียนรู้โดยมีส่วนร่วม (Participatory education) ด้วยเหตุนี้ในปัจจุบันจึงมีนักภาษาศาสตร์ และนักการศึกษาหลายท่านเห็นพ้องกันในเรื่องให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง

ของการเรียนโดยมีแนวคิดว่า ครูควรทำหน้าที่เป็นผู้คอยแนะนำ (Counsellor) หรือแนะแนวทาง (Guide) เท่านั้น ในห้องเรียนที่มีลักษณะดังกล่าว นักเรียนจะเป็นผู้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน (Active participants) อย่างแท้จริง พิเลลา (Filella. 1975 : 12) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher centered) อาจเป็นลักษณะที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการสร้างเสริมบุคลิกลักษณะของคนในสังคมไทยปัจจุบัน ชั้นเรียนที่มีครูเป็นศูนย์กลางจะมีบรรยากาศเป็นแบบเผด็จการ ครูส่วนมากมักจะเป็นผู้ออกคำสั่งให้นักเรียนปฏิบัติตาม ผู้เรียนขาดอิสรภาพด้านการแสดงความคิดเห็น และเป็นกระบวนการที่ตรงกันข้ามกับลักษณะการเรียนรู้ของเด็ก ผู้เรียนจะเป็นเพียงผู้ฟัง และคอยจดจำสิ่งที่ครูพูดเท่านั้น นอกจากนี้เฟอร์กูสัน (Ferguson. 1973 : 29 - 34) ยังกล่าวอีกว่าการที่ครูเป็นศูนย์กลางของการเรียน และมีบทบาทสำคัญแต่เพียงผู้เดียวทำให้เกิดการเรียนรู้ในลักษณะการสื่อสารทางเดียว (One way communication) ซึ่งทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่าย และเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียน โรเจอร์ส (Rogers. 1972 : 11) ได้สร้างทฤษฎีการสอนแบบไม่เน้นครูเป็นผู้นำ (Non directive teaching model) ที่เรียกว่า "การสอนที่นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียน" (Student-centered model) วิธีการสอนตามทฤษฎีนี้จะไม่บอกความรู้ให้นักเรียน แต่จะให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-instruction) และค้นพบด้วยตนเอง (Self-discovery)

จากความคิดของนักการศึกษาข้างต้นจะเห็นได้ว่าการเรียนการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลางจะก่อให้เกิดผลเสียคือ เป็นกระบวนการที่ขัดกับการเรียนรู้ของเด็ก เป็นการสื่อสารทางเดียว (One way communication) ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนเนื่องจากการขาดการมีส่วนร่วม (Participatory education) ดังนั้นการสอนดังกล่าวจึงไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ ครูจึงควรเปลี่ยนบทบาทของตนโดยเป็นผู้แนะนำและแนะแนวทางให้นักเรียนค้นพบด้วยตนเอง

2. การสอนอ่านแบบให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง

ในการสอนอ่านโดยให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนนั้น เพ็ญสุข ภูตระกูล 9 - 14) ได้รวบรวมเทคนิคที่นักการศึกษาได้แนะนำไว้ดังนี้คือ

2.1 การให้นักเรียนเลือกบทเรียนในการอ่าน (Selection of materials) เป็นการอ่านที่ไม่ได้เจาะจงเนื้อหาอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ มีวิธีการดังต่อไปนี้

2.1.1 ให้นักเรียนอ่านเรื่อง

2.1.2 แบ่งกลุ่มให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เป็นเทคนิคสำคัญที่ใช้เน้นความสำคัญของนักเรียน

2.1.3 ครูตั้งคำถาม และบันทึกคำตอบของนักเรียน

2.2 การแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม เป็นเทคนิคที่ใช้กับการสอนอ่านทุกระดับ และอาจกล่าวได้ว่าเป็นหัวใจของการสอนอ่านโดยให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียน การแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มนั้น ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนด้วยกันเอง จึงทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างลึกซึ้งและตัดสินใจได้ด้วยตนเอง สำหรับบทบาทของครูนั้น ครูจะเป็นผู้กำหนดจุดประสงค์ในการเรียน และขอบข่ายของงานที่นักเรียนจะต้องทำไว้อย่างชัดเจน กราร์ค และซิลเบอร์สไตน์ (Clark and Silberstein, 1979 : 5) กล่าวถึงเทคนิคการสอนแบบนี้อีกว่า ในแต่ละกลุ่มควรให้นักเรียนคนใดคนหนึ่งคอยสังเกตดูว่านักเรียนทุกคนได้พูดแสดงความคิดเห็นตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้อย่างครบถ้วนหรือไม่ นอกจากนี้ควรจัดที่นั่งผู้เรียนให้เหมาะสม เช่นถ้าจัดให้มีการอภิปรายของนักเรียนเป็นกลุ่มใหญ่ ควรจัดที่นั่งเป็นรูปวงกลม ครูอาจจะนั่งอยู่กับนักเรียนก็ได้ แต่บทบาทของครูยังคงเป็นผู้บันทึกข้อความที่นักเรียนร่วมกันเสนอ และครูอาจจะเสนอข้อบกพร่องต่าง ๆ เพิ่มเติมหลังการอภิปรายสิ้นสุดลง -

2.3 การสอนโดยวิธีให้เพื่อนช่วยสอน (Peer - tutoring)

เป็นแนวคิดที่ได้นำมาใช้แล้วอย่างมีประสิทธิภาพในการสอนทักษะต่าง ๆ ใช้ได้ในทุกระดับการศึกษา เทคนิคการสอนดังกล่าวได้รับการสนใจอย่างกว้างขวางในประเทศอังกฤษ

และสหรัฐอเมริกา มีงานวิจัยมากมายเกี่ยวกับการเรียนการสอนโดยให้เพื่อนช่วยสอน เช่นงานวิจัยที่เกี่ยวกับลักษณะของนักเรียน ผู้เรียน นักเรียนผู้สอน ระดับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน (Allen. 1976 : 68)

2.4 การให้นักเรียนเรียนด้วยตนเอง (Self-study) เป็นเทคนิคการสอนประเภทหนึ่งที่ใช้ระบบการเรียนการสอนตามเอกัตภาพ ซึ่งมีรากฐานมาจากแนวคิดทางการศึกษาแนวใหม่ที่ว่า การจัดการศึกษาจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ลาโด (สุนันทา จตุรพิตร 2524 : 47 - 51 อ้างอิงมาจาก Lado. n.d.) ได้กล่าวว่า ความแตกต่างนี้มีสาเหตุมาจากทั้งกรรมพันธุ์ และจากประสบการณ์ ที่ไม่เหมือนกัน เมื่อความสามารถไม่เท่ากันย่อมก่อให้เกิดความสนใจและความสามารถในการเรียนรู้ต่างกันด้วย

สรุปได้ว่าการสอนอ่านโดยให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางนั้นควรมีลักษณะใหญ่ ๆ ดังต่อไปนี้คือ

1. จัดการเรียนการสอนให้อยู่ในลักษณะกลุ่ม
2. ใช้คำถามกระตุ้นให้เกิดการสนทนา และให้คนพบด้วยตนเอง และแก้ไขข้อบกพร่องด้วยตนเอง
3. ให้เพื่อนช่วยเพื่อนด้วยกัน และให้นักเรียนเรียนด้วยตนเอง

3. การใช้กิจกรรมกลุ่มในการสอนอ่านภาษาอังกฤษ

ในห้องเรียนปกตินั้นครูมักจะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดเพียงเล็กน้อย จากการสำรวจการเรียนการสอนภายในห้องเรียน แพลนโรว์ (Long and Porter. 1985 : 207 อ้างอิงจาก Flanslow. 1977) พบว่าในหนึ่งภาคเรียนครูจะใช้เวลาพูดอย่างน้อยครึ่งหนึ่งของเวลาและส่วนมากใช้เวลา ถึง $\frac{2}{3}$ ของเวลาทั้งหมด อีก 5 นาที จะเป็นการแจกการบ้าน ฯลฯ จะให้เวลาเขียนหรืออ่านอีก 5 นาที ซึ่งปัญหาดังกล่าว เขากล่าวว่าจะสามารถแก้ไขได้โดยใช้กิจกรรมกลุ่ม

ลอง เลสลีย์ แมคสัน และแคสตันอส (Brumfit, 1981 : 236 อ้างอิงมาจาก Long, Leslie, Mclean and Castanos. 1976) กล่าวว่า ในการสอนเพื่อการสื่อสารนั้น กิจกรรมกลุ่มเป็นปัจจัยสำคัญที่จะพัฒนาให้เกิดความสามารถในการสื่อสาร (Communicative competence) เหตุผลเป็นเพราะว่า การสอนแบบครูเป็นศูนย์กลางนั้นนักเรียนไม่ค่อยมีโอกาสดำพูด และประโยคที่พูดก็เกิดจากการตอบคำถาม เป็นประโยคที่ไม่ต่อเนื่อง นอกจากนี้ครูมักถือเอาความถูกต้องทางคำไวยากรณ์เป็นสิ่งสำคัญ

สเทอทริค (Sturtridge. 1981 : 123 - 130) กล่าวว่า ในการสอนปัจจุบันนี้กิจกรรมส่วนใหญ่ควรเป็นกิจกรรมกลุ่มหรือกิจกรรมคู่ เพราะในชีวิตจริงคนโดยทั่วไปส่วนใหญ่ใช้ภาษาสื่อความหมายร่วมกับผู้อื่น มีใช้กับคนเพียงคนเดียว กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนฝึกจึงควรใกล้เคียงกับสิ่งที่อาจเกิดได้ในชีวิตจริง

จะเห็นได้ว่าการสอนปัจจุบันเน้นกิจกรรมกลุ่มและคู่ทั้งนี้เพราะการที่ครูเป็นผู้ถามคำถามแล้วให้นักเรียนตอบในทันทีนั้นนักเรียนไม่มีโอกาสคิด ประโยคที่พูดจึงไม่ต่อเนื่อง ซึ่งความคิดของนักศึกษาที่กล่าวมาแล้วข้างต้นสอดคล้องกับความคิดของ ลอง และพอเทอร์ (Long and Porter. 1985 : 208 - 209) ที่ว่า การที่ครูถามคำถามแล้วให้นักเรียนตอบทั้งชั้นทำให้ไม่น่าสนใจไม่ก่อให้เกิดการสื่อสารที่แท้จริง (Pseudo - communication) ทั้งนี้เพราะครูมุ่งหวังคำตอบที่รวดเร็ว และคำถามไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดอย่างลึกซึ้งใช้ภาษาได้น้อย คำถามจากครูจะถูกถามซ้ำ ๆ หลายครั้ง และคำตอบจะเป็นประโยคสั้น ๆ หรือวลี จากนั้นครูจะแกะข้อผิดพลาดทันที

ฮาร์ดี้ (Hardy. 1980 : 46) กล่าวว่า การสอนอ่านแบบเดิมนั้นผู้อ่านต้องเข้าใจสิ่งที่อ่านอย่างถ่องแท้ จะต้องสำรวจทุกขั้นตอนของบทความ จะต้องเรียนรู้ศัพท์แปลก ๆ ต่าง ๆ ฮาร์ดี้ได้แนะนำให้ใช้กิจกรรมกลุ่มกับการอ่าน เขาพบว่ากิจกรรมกลุ่มจะช่วยให้อ่านเกิดความสามัคคีที่จะเข้ากับผู้อื่นได้ และก่อให้เกิดความมั่นใจในตัวเอง วอล์กเกอร์ (Hardy. 1980 : 46 อ้างอิงมาจาก Walker. 1974) กล่าวว่า การเรียนอ่านโดยใช้กิจกรรมกลุ่มจะสามารถเพิ่มความเพลิดเพลินกับการเป็นนักสืบ เพื่อที่จะค้นหาคำตอบที่ยังไม่มีใครทราบ

3.1 ประโยชน์ของกิจกรรมกลุ่มในการสอนภาษา

พอเตอร์ และลอง (Porter and Long. 1985 : 207) กล่าวถึงประโยชน์ในการใช้กิจกรรมกลุ่มกับการสอนภาษาว่า

1. ให้โอกาสนักเรียนได้ฝึกภาษา เดิมครูมักจะ เป็นผู้พูดแต่เพียงฝ่ายเดียว กิจกรรมกลุ่มจะแก้ปัญหาครูพูดคนเดียวได้
2. ก่อให้เกิดการพูดที่ต่อเนื่อง สามารถพัฒนาทักษะการพูดโดยไม่มุ่งถึงความถูกต้องทางคำ ไวยากรณ์ แต่เพียงอย่างเดียว
3. กิจกรรมกลุ่มจะช่วยให้นักเรียนสวมบทบาทครูได้ กล่าวคือ เขาจะสามารถเสนอแนะ สรุป ตลอดจนแสดงความไม่เห็นด้วย
4. ช่วยให้เกิดบรรยากาศในทางบวก โรว์ (Rowe. 1974) และ ไวท์ และ ไรท์บราวน์ (White and Lightbrown. 1983) พบว่า ในการสอนแบบปกติ ถ้านักเรียนหยุดนานกว่า 1 นาที ก่อนที่จะตอบ หรือหาทำไม่รู้คำตอบ หรือตอบผิดครูจะขัดจังหวะ พูดซ้ำ ทวนคำถามเดิม หรือถามคนอื่นต่อไป ซึ่งการเรียนการสอนดังกล่าวเด็กจะมีความกดดันเนื่องจากต้องตอบให้ถูกต้อง ซึ่งกิจกรรมกลุ่มจะสามารถแก้ปัญหานี้ได้

3.2 บทบาทของครูในการสอนอ่านด้วยกิจกรรมกลุ่ม

จาคอบ (Jacob. 1986 : 32) ได้แนะนำไว้ดังนี้คือ

1. เข้าร่วมในการสนทนา และสังเกตการใช้ภาษา โดยครูว่าเด็กพูดถูกหรือผิด การสนทนาก้าวหน้าไปเท่าใด และผู้เรียนมีความเพลิดเพลินเพียงใด เป็นการที่ครูจะเข้าร่วมสนทนาด้วย
2. อย่าเป็นศูนย์กลางของกลุ่ม
3. หลังจากการสนทนาภายในกลุ่มแล้ว กิจกรรมต่อเนื่อง (Follow-up activities) ควรเป็นการให้แต่ละกลุ่มเสนองานของตน

ฮาร์ดี (Hardy. 1980 : 47) กล่าวว่าครูควรมีบทบาท

ดังต่อไปนี้คือ

1. ช่วยทำให้ข้อเสนอของนักเรียนกระจ่างขึ้น และควรตั้งคำถาม
ที่มีลักษณะที่ชัดเจน

2. หาทางทำให้นักเรียนเข้าใจกระสวนประโยค และคำศัพท์ด้วย
วิธีการอ้อม ๆ และไม่เป็นพิธีการ (Incidentally and informally)

3. ในขณะที่นักเรียนขยายความคิด หรือเสนอสิ่งที่ตนได้เรียนรู้มา
ครูจะต้องคอยระวังไม่เกิดช่องว่างระหว่างความรู้ของนักเรียน (Gap)

วิธีการที่จะทำให้นักเรียนในกลุ่มพูดภาษาอังกฤษ

1. อนุญาตให้ใช้ภาษาถิ่นได้บางช่วงบางตอน เช่น ถ้านักเรียน
ไม่รู้จักคำว่า "Tea" ก็สามารถใช้คำว่า "ชา" แทนได้ ประโยคจึงเป็น "My father
always felt better after he drank a glass of cha"

2. ใช้หลัก Three-tries ก่อให้นักเรียนเข้าใจสิ่งที่พูดเป็น
ภาษาอังกฤษก่อนที่จะใช้ภาษาเดิมของตน ตัวอย่างเช่น ถ้านักเรียนพูดว่า "My English
teacher in high school was a very inspiring person. She made
me want to be an English teacher too." และนักเรียนที่ฟังยังไม่เข้าใจ
ในทันทีผู้พูดต้องพูซ้ำ (Repeating or rephrasing) และหลังจากที่พูด 3 ครั้ง
และไม่เข้าใจ จึงให้แปลเป็นภาษาถิ่น

3. ใช้การปรับ ถ้านักเรียน คนใดไม่พูดภาษาอังกฤษ จะถูกปรับ
และนำเงินมาใช้ประโยชน์ภายในห้อง

จาคอบ (Jacob. 1986 : 33) กล่าวว่า ในการสอนโดยใช้
กิจกรรมกลุ่มนั้น ครูอย่าตื่นตระหนกต่อความเงียบในครั้งแรก ปล่อยให้เด็กใช้ความคิด
ของตนเองส่วนหนึ่งในการสร้างสิ่งแวดล้อมให้มีบรรยากาศแบบนักเรียนเป็นศูนย์กลาง คือให้
นักเรียนเห็นห้องเรียนเป็นของผู้เรียนไม่ใช่ของครู นั่นหมายความว่าผู้เรียนต้องรับผิดชอบ
ในการที่ให้กิจกรรมดำเนินไปด้วยดี ดังนั้นความเงียบไม่ได้หมายความว่าไม่มีสิ่งที่ไม่ดี
ประโยชน์เกิดขึ้น นักเรียนอาจกำลังคิดถึงสิ่งที่พูด หรือพูดอย่างไร ครูควรให้โอกาสนักเรียน

บาร์น (Barnes. 1973 : 20) กล่าวว่าในการพูดในกลุ่มจะมีการพูด สลับ สะดุดกับการใช้คำใหม่ เริ่มต้นประโยคที่ดี มีความมุ่งงสงสัย ลักษณะเหล่านี้ไม่ควรเป็นกังวล เพราะเป็นลักษณะของเด็กที่เรียนรู้ที่จะพูด

3.3 องค์ประกอบของกลุ่มที่มีประสิทธิภาพ

เกลทเทอร์น (Glatthorn. 1971 : 225 - 237)

และชมัค (Schmuck and Schmuck. 1971 : 17 - 25) ได้กล่าวบรรยายถึงองค์ประกอบของกลุ่มอันเป็นพลังช่วยให้กลุ่มมีลักษณะเป็นกลุ่มที่มีประสิทธิภาพไว้ดังนี้

สภาพของกลุ่ม (Physical condition of group)

การจัดสภาพของกลุ่มควรให้สมาชิกในกลุ่มหันหน้าเข้าหากัน (Face-to face group) เพื่อว่าสมาชิกจะได้สื่อสารกันได้อย่างคล่องตัว

บรรยากาศในกลุ่ม บรรยากาศในกลุ่มต้องเป็นกันเองที่สุดเพื่อให้สมาชิกรู้สึกเป็นอิสระในการแสดงออก บรรยากาศในกลุ่มควรมีการให้กำลังใจ เคารพความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และมีการช่วยให้สมาชิกในกลุ่มรู้สึกอบอุ่น และบรรยากาศทางสังคมเป็นไปในทางบวก (Positive classroom climato) ซึ่งหมายความว่านักเรียนจะมีอิทธิพลต่อกันและกัน ครูกับนักเรียนก็จะมีอิทธิพลต่อกันด้วย นักเรียนจะร่วมมือกันทำงานให้สำเร็จดูลงไปด้วยดีโดยแต่ละคน จะแสดงความเป็นตัวของตัวเองมากที่สุด

การติดต่อสื่อสารภายในกลุ่ม (Group communication)

การติดต่อสื่อสารอาจจะเป็นไปได้ทั้งการติดต่อสื่อสารทางวาจา (Verbal communication) และการติดต่อสื่อสารที่ไม่ใช่ทางวาจา (Nonverbal communication) เช่น พยักหน้า กระซิบกระซาบ ขยิบตา สัมผัส หัวเราะ ก็ถือว่า เป็นการติดต่อสื่อสาร ความยากลำบากอย่างหนึ่งในการอธิบายคือ ศัพท์ที่ใช้ ฉะนั้นบางครั้งจึงต้องมีการทำความเข้าใจกันในเรื่องคำศัพท์ระหว่างสมาชิกของกลุ่มจนพอใจแล้วจึงดำเนินการอธิบายต่อไป ในกรณีที่สมาชิกคนใดคนหนึ่งของกลุ่มไม่สามารถแสดงความคิดเห็นออกมาอย่างมาชัดแจ้ง ผู้นำกลุ่ม อาจช่วยได้โดยการสรุปสิ่งที่สมาชิกกล่าวไปแล้วเป็นข้อ ๆ พร้อมทั้งให้ความหมายของคำศัพท์ต่าง ๆ อย่างชัดแจ้ง เพื่อให้สมาชิกทุกคนเข้าใจในสิ่งที่พูดไปแล้วตรงกัน ผู้นำไม่ควรมีอิทธิพลเหนือกลุ่มมากเกินไป

หรือพูดเสียคนเดียวไม่เปิดโอกาสให้คนอื่นพูด ในห้องเรียนถ้าครูพูดมากเกินไปนักเรียนจะรู้สึกงอแงที่จะแสดงออก นักเรียนไม่มีอารมณ์ร่วมในการอภิปรายมากพอ ความเห็นอกเห็นใจกันจะน้อย

ความสามัคคีภายในกลุ่ม (Group cohesion) เพื่อที่จะทำงานให้ได้มีประสิทธิภาพสูงสุดกลุ่มจะต้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ครูควรฝึกให้นักเรียนมีสปิริตในการทำงานกลุ่ม

โครงสร้างของกลุ่ม (Group structure) กลุ่มทุกกลุ่มต้องมีโครงสร้าง เฉพาะกลุ่ม โครงสร้างของกลุ่มขึ้นอยู่กับสมาชิกกลุ่ม ความแตกต่างทางฐานะ อายุ เพศ ของสมาชิกในกลุ่มล้วนมีผลต่อโครงสร้างของกลุ่ม

มาตรฐานของกลุ่ม (Group standard) ผู้นำกลุ่ม หรือสมาชิกในกลุ่มควรจะเสนอแนะหลักเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐานสำหรับกลุ่มเพื่อให้สมาชิกในกลุ่มได้ปฏิบัติตาม เช่นหลักเกณฑ์เกี่ยวกับหน้าที่ของกลุ่ม จุดมุ่งหมายของกลุ่ม วิธีการดำเนินงานของกลุ่ม วินัยของกลุ่ม มาตรฐานของกลุ่มนี้บางทีก็เรียกว่าบรรทัดฐานของกลุ่ม ซึ่งหมายถึงความคาดหวังร่วมกันหรือความคิดร่วมกันของสมาชิกในกลุ่มเกี่ยวกับการกำหนดพฤติกรรมและวิธีการทำงานให้เหมาะสมในกลุ่ม

ผู้นำกลุ่ม (Group leader) ผู้นำกลุ่มมีความสำคัญมาก ผู้นำกลุ่มต้องมีความรับผิดชอบในสิ่งที่สมาชิกไม่ต้องรับผิดชอบ ผู้นำควรเป็นผู้ที่สมาชิกเลือกขึ้นมาเพื่อทำประโยชน์ให้กับกลุ่มมากที่สุด ผู้นำต้องเข้าใจสมาชิกในกลุ่ม และหน้าที่ของกลุ่มมีความสามารถทำให้สมาชิกกลุ่มเข้าใจการแสดงออกของตน มีความสามารถในการฟังและพูดระดับสูง ผู้นำต้องอ่อนไหวต่อการรับรู้และความรู้สึกของสมาชิกในกลุ่ม มีความเห็นอกเห็นใจและเข้าใจในเอกลักษณ์ และก่านมนุษย์สัมพันธ์ ผู้นำต้องมีความสามารถในการแก้ปัญหาทุกอย่างที่เกิดขึ้นในกลุ่มด้วยการใช้ความสามารถในการเจรจา ถอนหนีก่อนเวลา ผู้นำต้องรักษาระดับความสัมพันธ์ที่มีต่อกับแต่ละบุคคลในกลุ่มอย่างเสมอต้นเสมอปลาย ต้องทำตัวเป็นกลาง ไม่ใช่อารมณ์หรือแสดงการปรารถนาอย่างร้อนรนในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ผู้นำต้องไม่ข่มขู่ให้สมาชิกกลุ่มยอมรับการตัดสินใจของตน ไม่ใช่อำนาจเผด็จการ ต้องเป็นผู้สามารถสรุปปัญหาได้อย่าง

ชัดเจน พฤติกรรมของผู้นำต้องแสดงออกซึ่งเจตนาที่จะช่วยกลุ่มให้เจริญก้าวหน้า การตัดสินใจแต่ละครั้งต้องยึดเอาประโยชน์ของกลุ่มเป็นที่ตั้งและช่วยให้งานกลุ่มไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ สร้างความสามัคคีในกลุ่ม ครูควรช่วยให้นักเรียนมีโอกาสนำทุกคนเพื่อฝึกปฏิบัติการและสร้างความมั่นใจและความภาคภูมิใจให้แก่นักเรียน

ขนาดของกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มไม่ควรต่ำกว่า 5 คน และไม่ควรเกิน 17 คน เวลาที่ใช้ในการเรียน ควรใช้เวลาตั้งแต่ 30 นาที จนถึง 4 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 2 - 3 ครั้ง

สมาชิกในกลุ่ม ผู้วิจัยกล่าวว่า สมาชิกในกลุ่มควรมีภูมิหลังประสบการณ์ในชีวิตต่างกัน เพื่อจะได้เรียนรู้จากกันและกันได้มากที่สุด การพิจารณาเกี่ยวกับสมาชิกกลุ่ม เราควรคำนึงถึง

1. สัมฤทธิผลทางการเรียนของสมาชิกแต่ละคน
2. ความสามารถในการพูดของสมาชิกแต่ละคน
3. วุฒิภาวะทางอารมณ์
4. ความตั้งใจในการเข้าเรียน โดยถือว่าสมาชิกแต่ละคนมาเรียน

สม่ำเสมอหรือไม่

5. จุดมุ่งหมายในการเรียนของแต่ละบุคคล
6. ความสามารถในการอ่าน
7. เพศ
8. วัย

สถานที่

ครูควรหาสถานที่ที่เหมาะสมซึ่งควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ใหญ่พอที่จะให้สมาชิกทั้งหมดนั่ง เป็นวงกลมได้
2. ปราศจากเสียงรบกวนจากภายนอก

กล่าวโดยสรุป กลุ่มที่มีประสิทธิภาพควรมีลักษณะดังนี้คือ สภาพของกลุ่มควรจะหันหน้าเข้าหากันโดยที่ให้คนที่ข้างพุดนั่งตรงกันข้ามกับคนที่ไม่ค่อยพูด และให้ผู้

ขอบเขตวิชาการพหุมาเกี่ยวข้องกัน ควรให้นักเรียนเคารพความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เพื่อให้
เกิดบรรยากาศในทางบวก มีการตั้งผู้นำ โดยต้องคัดเลือกให้มีความสมบัติที่เหมาะสมใน
การเป็นผู้นำกลุ่ม ให้นักเรียนทราบและเคารพกฎเกณฑ์นั้น ๆ มีการกำหนดเป้าหมาย
โดยตั้งไว้อย่างสูงเกินความสามารถของสมาชิกในกลุ่ม และขนาดของกลุ่มประมาณกลุ่มละ
5 - 17 คน โดยใช้เวลาสอนประมาณ 30 นาที ถึง 4 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 2 - 3 ครั้ง
การจัดสมาชิกควรให้มีภูมิหลังและประสบการณ์ที่ต่างกัน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แนวทางของอัลแดน เอ. เบกทอร์น
และริชาร์ด เอ. ซมัท ในการจัดกลุ่ม โดยใช้เวลาครั้งละ 50 นาที สัปดาห์ละ 2 ครั้ง
สมาชิกในกลุ่ม 5 คน โดยตั้งเป้าหมายไว้ว่าสมาชิกต้องช่วยกันหาคำตอบ โดยคำถาม
ที่ป้อนมาจากครูและเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก

4. การใช้คำถามในการสอนอ่าน

4.1 การตั้งคำถามจากง่ายไปหายาก (Grading questions)

นอร์ริส (Norris. 1970 : 28 - 29) ได้แบ่งคำถามจากง่าย
ไปหายาก โดยพิจารณาจากความสอดคล้องของคำถามกับข้อความที่อยู่ในเนื้อเรื่องที่อ่าน
ดังต่อไปนี้

1. เนื้อหาของข้อความที่จะตอบอยู่ในตัวของคำถาม

1.1 คำถาม Yes, No

ตัวอย่าง

Before Frank left for town, did his
wife hand him an umbrella ? (Yes or No)

1.2 คำถามให้ตอบว่าใช่หรือไม่ใช่ (True - False)

ตัวอย่าง

Before Frank left for town, his
wife handed him an umbrella (True or False)

1.3 คำถามให้ตัวเลือก

ตัวอย่าง

What did Frank's wife hand him before he left ? (umbrella, - a piece of cloth, - a letter)

2. คำถามที่สามารถลอกมาโดยตรงจากเนื้อเรื่อง ได้แก่ คำถาม Wh-questions เช่น who, when, where, what และบางครั้งอาจใช้ why และ how ก็ได้

ตัวอย่าง

What did Frank explain his difficulties to his wife ? คำตอบ He explained that

3. คำถามที่มีคำตอบอยู่ในเนื้อเรื่องที่ให้อ่าน แต่ไม่สามารถลอกมาโดยตรงจากประโยคใดประโยคหนึ่งได้ มักจะเป็นคำถาม Why และ How

ตัวอย่าง

How did Frank explain his difficulties to his wife ? คำตอบ First, Frank told her ... then he said ...

4. คำถามที่สามารถตอบได้จากเนื้อความที่ไม่ได้บ่งไว้โดยตรง

ตัวอย่าง

How do you suppose Frank's wife felt about his explanation ? คำตอบ Well, since she looks surprised, I supposed that she

5. คำถามที่ต้องการให้ผู้อ่านตัดสินใจจากเนื้อเรื่องที่อ่านโดยใช้ประสบการณ์ของผู้อ่านเขารวมตัดสินใจ

ตัวอย่าง

What would you have done in Frank's place?

คำถามแบบที่ 4 และ 5 มักจะไม่ปรากฏอยู่ในหนังสือเรียน
ต่าง ๆ เพราะการเขียนตอบทำได้ยากกว่า จำเป็นที่ครูควรจะใช้คำถามเหล่านี้เพื่อกระตุ้น
ให้เกิดการสนทนา นักเรียนควรได้รับการฝึกคำถามแบบที่ 4 และแบบที่ 5 ในการถามเพื่อน

รฟพอล (Raphal. 1982 : 188) ได้แบ่งคำถามออก
ตามระดับความยากง่าย ดังนี้คือ

แบบที่ 1 (Right there)

คำถามที่คำตอบอยู่ในเนื้อเรื่อง หาได้ง่าย คำที่ใช้ตั้งคำถาม
และคำที่เป็นคำตอบอยู่ในประโยคเดียวกัน

แบบที่ 2 (Think and Search)

คำถามที่คำตอบอยู่ในเนื้อเรื่อง แต่หายากกว่าแบบที่ 1 ผู้อ่าน
จะไม่พบคำในคำถามและคำตอบเหมือนกัน แต่ต้องคิดเพื่อหาคำตอบ

แบบที่ 3 (On my own)

คำถามที่คำตอบจะไม่บอกไว้ในเนื้อเรื่อง ผู้อ่านต้องหาคำตอบ
เอง เนื้อเรื่องช่วยได้ไม่มากนัก

เพียร์สัน และจอห์นสัน (Pearson and Johnson. 1978 :
157 - 164) ได้แบ่งคำถามออกเป็น 3 ประเภทเช่นกัน

1. คำถามที่ต้องการคำตอบที่มีรายละเอียดแสดงไว้อย่างชัดเจน
(Explicitly stated in the text)

2. คำถามที่ผู้อ่านต้องตีความจากเนื้อเรื่อง (Implicitly
stated in the text)

3. คำถามที่จะตอบได้ ผู้ตอบต้องอาศัยประสบการณ์เดิมมา
ช่วย (Implicit in schema or script)

เขากล่าวว่า คำถามทั้ง 3 แบบ เป็นคำถามที่ขึ้นต้นด้วย who, what, when, how,
where, why

สรุปได้ว่า การจัดลำดับคำถามจากง่ายไปหายากนั้น ขึ้นอยู่กับการใช้ความคิดมากน้อยในการตอบ ถ้าคำตอบที่ต้องการปรากฏอยู่ในตัวคำถามแล้ว ผู้ตอบก็ใช้ความคิดแต่เพียงเล็กน้อย จักว่าเป็นคำถามง่าย ถ้าคำตอบไม่ปรากฏอยู่ในคำถามแต่สามารถลอกมาจากเนื้อเรื่องที่ได้อ่านได้โดยตรงก็จัดเป็นคำถามที่ยากขึ้นอีก แต่ยังคงคำตอบได้ง่าย ส่วนคำถามที่ต้องอาศัยความคิดของผู้ตอบตัดสินใจ เพราะไม่สามารถลอกมาจากเนื้อเรื่องได้โดยตรงนั้น ถือว่าเป็นคำถามยาก

4.2 จุดประสงค์ของการใช้คำถามนำในการสอนอ่าน

ปัจจุบันการสอนอ่านภาษาอังกฤษมีแนวโน้มที่จะใช้คำถามในการสอนอ่าน แซสแตน (Chastain. 1971 : 134 - 135) กล่าวว่า ผู้สอนต้องมีความรับผิดชอบอย่างหนึ่งต่อนักเรียน คือในการอ่านเรื่องใดก็ตาม ครูจะช่วยให้เด็กเรียนอ่านเรื่องได้ง่ายขึ้น โดยใช้คำถามนำ (Guiding Questions) ซึ่งจะช่วยให้เด็กเรียนอ่านอย่างมีจุดหมาย

ฮัค(Huck.. 1976 : 8) กล่าวว่า ครูควรให้คำถามนำเพื่อให้เด็กเรียนเข้าใจเรื่อง คำถามที่ถามนำจะช่วยเร่งเร้าให้เด็ก และทำให้เข้าใจมากขึ้น ครูส่วนมากเห็นด้วยที่ว่า คำถามมีความสำคัญมากต่อความเข้าใจ

โรทคอฟฟ์ (Rothkopf. 1977 : 128) กล่าวว่าคำถามเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ คำถามที่นำมาใช้เพื่อช่วยให้เด็กเรียนเข้าใจในสิ่งที่อ่านและเพิ่มการเรียนรู้ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ ออตโต รูด และสปีเกล (Otto, Rude and Spiegel. 1979 : 164 - 165) ที่ว่าวิธีการที่สำคัญที่สุดในการที่จะนำไปสู่ความเข้าใจในการอ่านคือการตั้งคำถามของครู

ดังนั้นในการสอนอ่าน จึงควรใช้คำถามนำเพื่อเร่งเร้าให้เกิดการคิด ดังที่คอร์ทตี และปีคา (Doughty and Pica. 1986 : 305) ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจุบันกิจกรรมในห้องเรียนมิได้มีเฉพาะการสอนกฎเกณฑ์เท่านั้น แต่ต้องให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ ซึ่งคำถามช่วยได้ แมคเนล (McNeil. 1984 : 30) กล่าวว่าจากการศึกษาพบว่านักเรียนสามารถทำข้อสอบได้ดีหลังจากการอ่าน ถ้าเขาได้รับการถามคำถามประเภทเดียวกันนั้นก่อน สำหรับ

ประโยชน์ของคำถามนั้นมีผู้กล่าวไว้มากมาย เช่น คาริน และซัน (Carin and Sund. 1971 : 23 - 24) มีความคิดเช่นเดียวกับ โรจนี จะโนภาส และคนอื่น ๆ (โรจนี จะโนภาส และคนอื่น ๆ 2522 : 70 - 73) ที่ว่าประโยชน์ข้อหนึ่งจากหลายข้อคือ คำถามจะช่วยให้เด็กได้ค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมด้วยตนเอง กรมการฝึกหัดครู ชงชัย ชิวปรีชา และกมล ภูประเสริฐ (ชงชัย ชิวปรีชา และกมล ภูประเสริฐ 2521 : 25) กล่าวว่าคำถามจะกระตุ้นความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของนักเรียน และกระตุ้นให้เกิดการอภิปราย

จากความคิดของนักการศึกษาทั้งหลาย พอจะสรุปได้ว่า คำถามจะช่วยเร่งเร้าให้นักเรียนได้ค้นหาข้อมูลด้วยตนเอง ซึ่งก็เท่ากับว่า คำถามจะช่วยดึงดูดประสงค์ของผู้อ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย บรรทัด และคนอื่น ๆ (Bratt and others. 1972 : 165) กล่าวว่าการอ่านที่ขาดจุดประสงค์จะไม่มีประโยชน์ต่อนักเรียน คำถามที่ดึงดูดมุ่งหมายให้ผู้อ่าน (Purpose questions) ที่ตั้งก่อนอ่านจะช่วยให้ผู้อ่านรวบรวมความคิดได้ เมื่อผู้อ่านรู้จุดมุ่งหมาย เขาก็จะเริ่มอ่านบทความ และพยายามหารายละเอียดที่คิดว่ามี ความสำคัญต่อคำถาม คำถามลักษณะนี้อาจจะตั้งได้โดยครูหรือนักเรียนเอง อาจจะเขียนใส่กระดาษหรือบนกระดานดำ คำถามที่ดึงดูดมุ่งหมายนี้ควรเป็นตัวเร้าให้เกิด

การสนทนา (Follow-up discussion) บรรทัด และคนอื่น ๆ (Bratt and others. 1972 : 166) ยังกล่าวต่อไปอีกว่า การสนทนาจะเป็นวิธีการที่สามารถเพิ่มพูนทักษะการคิดเป็นอย่างดี การสนทนาจะช่วยปรับปรุง (Improve) เสริมแรง (Reinforce) และทำให้เกิดการเข้าใจ (Understand) ในการอ่านมากขึ้น เพราะว่าการสนทนาจะช่วยให้นักเรียนเห็นว่าสมาชิกคนอื่นมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ น้อยครั้งที่ผู้อ่าน 2 คน จะเข้าใจและมีความรู้สึกต่อเรื่องที่อ่านเหมือนกัน นอกจากนี้ เลียนาร์ค และคนอื่น ๆ (Leonard and others. 1972 : 94 - 95) ยังกล่าวอีกว่าการให้นักเรียนมีโอกาสตอบโดยทั่วถึงจึงขึ้นอยู่กับการทำหายของคำถาม

สมิท (Smith. 1978 : 896 - 900) ซิงเกอร์ (Singer. 1978 : 901 - 907) ไวเซนเดนเจอร์ และวอลเลนเบิร์ก (Wisendanger and Wollenberg. 1978 : 892 - 895) ได้ทำการวิจัยการอ่านภาษาอังกฤษและเสนอแนะว่านักเรียนควรได้รับการกระตุ้นในการตั้งคำถามจากเนื้อเรื่องแทนที่จะคอย

ตอบคำถามครูเพียงอย่างเดียว และครูก็ควรเลี้ยงการเป็นผู้ถามเพียงคนเดียวในห้องเรียน ความคิดดังกล่าวสอดคล้องกับของ เทอร์นี่ และคนอื่น ๆ (Turney and others. 1976 : 24) ซึ่งกล่าวว่าครูควรสนับสนุนให้นักเรียนถามและตอบคำถามของนักเรียนด้วยตัวเองและจากงานวิจัยของ เฮลเฟลด์ และลาลิก (Helfeldt and Lalik. 1976 : 283 - 287) พบว่าวิธีสอนแบบ Reciprocal questioning procedure ที่ให้นักเรียนตั้งคำถามถามครูสามารถทำคะแนนด้านความเข้าใจในการอ่านได้ดีกว่ากลุ่มที่ครูตั้งคำถาม

ซิงเกอร์ (Singer. 1978 : 904) ยังได้แนะนำอีกว่า นักเรียนควรได้รับการสอนทักษะการตั้งคำถามเบื้องต้น (Basic questioning skills) เพื่อที่ว่าเขาจะสามารถตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้ นักเรียนควรจะสามารถพัฒนาทักษะในด้านคำถามคำถามเพื่อที่จะถามเพื่อน การตั้งคำถามที่ดีจะช่วยก่อให้เกิดความคิดที่ดี (Valuable thinking skill)

4.3 ลักษณะสำคัญของคำถามที่ใช้เพื่อสื่อความหมาย

คำถามที่ใช้กันในห้องเรียนตามปกตินั้นมักจะถามตามตัวอักษร กุสัค (Gusak. 1976 : 47 - 100) ซึ่งเป็นลักษณะของคำถามที่คาดคะเนคำตอบได้ตามความคิดของ ชาวินอน (พัชรวิ ชินธรรมนิมิต 2526 : 48 อ้างอิงมาจาก Savignon. 1976 : 295) การใช้คำถามในห้องเรียนนั้นควรมีลักษณะที่คาดคะเนคำตอบไม่ได้ ซึ่งเป็นลักษณะของการใช้คำถามที่สื่อความหมาย (Information gap) และเพื่อให้เกิดบรรยากาศของการสื่อสารที่แท้จริงการเรียนจึงควรจัดในลักษณะของ กิจกรรมกลุ่มหรือกิจกรรมคู่ เพื่อที่ว่าเมื่อผู้เรียนไม่ทราบคำตอบก็จะพยายามสื่อสารกันเพื่อให้ได้คำตอบนั้น ซึ่งการสอนลักษณะนี้ เกอรินิ (Guerrini. 1986 : 3) กล่าวว่าจะสามารถแก้ปัญหาครูเป็นศูนย์กลางได้

สำหรับกิจกรรม เน้นความจำเป็นในการสื่อสารนั้นมีนักการศึกษาได้ให้ความคิดเห็นไว้ดังนี้

มอร์โรว์ (สำอังก์ หิรัญบุรณะ 1984 : 42 อ้างอิงมาจาก Morrow. 1981 : 59 - 69) กล่าวว่ากิจกรรมการเน้นความจำเป็นในการสื่อสาร (Information gap) เมื่อต้องการให้ผู้เรียนสื่อความหมายได้ กิจกรรมที่ผู้เรียนปฏิบัติ ก็ควรจะเป็นลักษณะที่ผู้เรียนมองเห็นความจำเป็นสมจริง และสมเหตุที่จะสื่อความหมาย การกระทำนั้น ๆ ซึ่งจะเป็นการสื่อความหมายจริง เมื่อสนทนาหรือมีปฏิสัมพันธ์กันจึงแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน จนต่างฝ่ายต่างได้ข้อมูลจนเป็นที่พอใจจึงจะกล่าวได้ว่าเป็นการสื่อความหมายที่แท้จริง เพราะจะเปรียบได้กับชีวิตจริงของคนเรา มักจะมีข้อมูลในใจที่ผู้อื่นไม่ทราบ และเราก็ไม่ทราบ ข้อมูลในใจของคนอื่นเช่นกันจนกว่าจะได้สื่อความหมายกัน ฉะนั้นในการปฏิบัติกิจกรรมคู่หรือ กิจกรรมกลุ่มจึงต้องแยกให้ข้อมูลผู้เรียนให้แต่ละฝ่ายไม่เห็นข้อมูลของตนและกันด้วยจึงจะเป็น กิจกรรมที่ดี Information gap เป็นพื้นฐานของการเรียนแบบ Communicative teaching หน้าที่ของครูคือสร้างสถานการณ์ให้เกิดช่องว่างทางด้านข้อมูล (Information gap) และกระตุ้นให้นักเรียนได้ลดช่องว่าง (Gap) ด้วยวิธีการที่เหมาะสม

กิจกรรมเน้นความจำเป็นในการสื่อความหมาย (Information gap) หมายถึงกิจกรรมที่สร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนต้องอาศัยข้อมูลจากผู้ร่วมกิจกรรมคนอื่น หรือมีการนำข้อมูลที่ได้ไปลดช่องว่าง (Gap) ในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกัน จึงประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรมนั้น กิจกรรมนี้มุ่งให้เห็นจริง ผู้เรียนแต่ละฝ่ายจึงมีข้อมูลที่ไม่เหมือนกัน และไม่ควรเห็นหรือทราบข้อมูลของอีกฝ่ายหนึ่ง การสนทนาจึงเป็นการสื่อความหมายที่สมจริง ก็ถามเพราะไม่อยากจะทราบหรืออยากจะทราบข้อมูล และตอบเพราะมีข้อมูล และทราบว่าอีกฝ่ายหนึ่งไม่มีข้อมูลนั้น หรือต้องการทราบข้อมูล ผู้เรียนจึงจำเป็นต้องพยายามใช้ภาษาสื่อความหมาย มิฉะนั้นก็จะไม่มีข้อมูลใด ๆ

ลอง และคนอื่น ๆ (Handsombe, Orem and Taylor 1983 : 283 citing Long and others. 1976) กล่าวว่า Information gap เป็นการขอข้อมูลหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลกันโดยที่ไม่ทราบข้อมูลมาก่อน ทฤษฎีนี้เกี่ยวข้องกับธรรมชาติของการสื่อสารนี้ เป็นทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้ภาษาตามแบบธรรมชาติ

บรีน และคาร์ลลิน (Breen and Cardlin. 1979 : 3) กล่าวว่าจุดประสงค์ของการสื่อสารนั้นคือการรับหรือขอข้อมูล ดังนั้นจึงไปต้องสงสัยเลยว่าถ้ามีการรู้ว่าจะได้รับข้อมูลอะไร แนวโน้มที่อยากจะสื่อสารย่อมลดน้อยลง

แมกเลียว และเฟรนช์ (Handcombe, Orem and Taylor. 1983 : 284 อ้างอิงมาจาก McLure and French. 1981) กล่าวว่าในวัยเด็กจะมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันเลี้ยงและทารก และ Information gap จะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วขณะที่พัฒนาการทางภาษาเพิ่มขึ้น แต่ในทางตรงกันข้ามปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในช่วงมัธยมศึกษาและอุดมศึกษาจะลดน้อยลง ทั้งนี้เป็นเพราะจุดประสงค์ของแบบฝึกหัดส่วนมากจะให้แสดงความสามารถทางคำโน้มน้าวโดยไม่คำนึงถึงข้อมูลที่จะนำไป

ลีโอณ เจ (Lyon J. 1978 : 413) กล่าวว่า ถ้าผู้ฟังทราบว่าผู้พูดจะพูดอย่างไร ผู้ฟังก็จะไม่ได้ข้อมูลจากคำพูดนั้นเลย จะเกิดสภาพ No communication ขึ้น

สรุปได้ว่ากิจกรรมเน้นความจำเป็นในการสื่อสาร (Information gap) นี้จะสามารถแก้ปัญหาครูเป็นศูนย์กลางได้ เป็นกิจกรรมที่ให้โอกาสนักเรียนได้ใช้ภาษาโดยให้มีบรรยากาศด้วยการสื่อสารจริง จึงต้องจัดในลักษณะกิจกรรมกลุ่มหรือกิจกรรมคู่ ข้อมูลที่จะสื่อสารกันนั้นเป็นข้อมูลที่คาดคะเนไม่ได้ เพื่อที่จะก่อให้เกิดบรรยากาศที่น่าสนใจ ดังนั้นแต่ละฝ่ายจะต้องมีข้อมูลที่ไม่เหมือนกัน และต่างฝ่ายก็พยายามที่จะสนทนาเพื่อที่จะได้ข้อมูลนั้นมาเป็นของตน

เนื่องจากในการศึกษาครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งคำถามที่จะใช้เป็นคำถามประเภทความเข้าใจ จึงเป็นสิ่งที่สามารถจะกระตุ้นให้เกิดการสื่อสารได้ จึงคาดว่า การใช้คำถามประเภทนี้จะช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาและแก้ปัญหาครูเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอนได้ในที่สุด

4.4 บทบาทของครูในการสอนโดยใช้คำถาม

ครูควรจะรู้หน้าที่ของตนว่าควรจะหาอย่างไรในขณะที่ได้เกิดสนทนา สมิธ (Smith. 1978 : 896 - 990) กล่าวว่าบรรยากาศในห้องเรียนเป็นปัจจัยสำคัญ

ที่จะก่อให้เกิดการคิดขึ้น ครูควรจะยอมรับคำตอบของนักเรียนที่แตกต่างไปจากความคิดของครู นักเรียนจะได้รับการกระตุ้นจากครู ซึ่งจะยอมรับคำตอบและขยายความในคำตอบนั้นมากกว่าที่จะปฏิเสธคำตอบ ครูควรให้นักเรียนคิดโดยใช้คำถามง่าย ๆ อยู่เสมอว่า "why do you think that..." คำถามประเภทนี้จะช่วยให้นักเรียนยืนยันคำตอบและขยายคำตอบ นอกจากนั้นคำถามที่กระตุ้นควรจะเป็นคำถามที่จะช่วยให้เกิดการสื่อสาร ลองและพอร์เตอร์ (Long and Porter, 1985 : 208 - 209) ได้แนะนำว่าคำถามลักษณะต่อไปนี้ไม่ควรใช้ในห้องเรียนเพราะไม่ก่อให้เกิด Information gap

Do you work in the accused's office at 27 Sloan Street ?

Do you take this woman to your lawful wedded wife ?

Do you come to class at nine o'clock ?

เป็นคำถามที่คาดคะเนได้ คำตอบก็คือ "I do" ซึ่งการสอนโดยใช้คำถามลักษณะนี้ไม่ก่อให้เกิดการสื่อสารที่แท้จริง

ชาลอต ทิลสมิท ยังกล่าวอีกว่า ครูที่**ไม่มีความคิด**จะให้เวลากับนักเรียนอย่างเพียงพอที่จะคิดเกี่ยวกับคำตอบ ถ้านักเรียนถูกหวังว่าจะได้คำตอบอย่างรวดเร็ว คุณภาพของคำตอบจะลดลงไป คุณภาพของความคิดสำหรับความเข้าใจในการอ่าน มีความสัมพันธ์มากกับระยะเวลาที่ให้คิด การคิดย่อมขึ้นอยู่กับบทความที่อ่านด้วย บทความที่น่าสนใจเมื่อจะไม่กระตุ้นให้คิดแต่จะทำให้ความคิดถดถอยลงไป

มอร์โร (ทรงพร อิศโรชกุล และสุชาดา นิมนานนิตย์ 2527 : UE3 - UE 11 อ้างอิงมาจาก Morrow, 1981 : 59 - 66) กล่าวว่าจะต้องเน้นการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ และจะต้องคิดว่า การที่ผู้เรียนใช้ภาษาผิด ๆ ไม่ใช่ความผิดที่ร้ายแรง หากแต่เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ที่ความผิดนั้นไม่เป็นอุปสรรคต่อการสื่อสาร ผู้สอนก็ควรอนุโลม และไม่ควรรีบยั้ง หรือแก้คำผิดระหว่างทำกิจกรรม

วิบูนสิน (Wibunsin. 1984 : T₁ - CT₈) กล่าวว่า การที่จะให้ผู้เรียนสื่อสารกันได้นั้นผู้พูดและผู้ฟังจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กัน และครูจะต้องจัดบรรยากาศการเรียนเพื่อให้ผู้เรียนแน่ใจว่าเขาจะสามารถใช้ภาษาในการปฏิสัมพันธ์ และสื่อความหมายกับเพื่อนได้ เพราะเวลาส่วนมากของการสอนจะให้นักเรียนทำกิจกรรม อาจจะทำกิจกรรมคู่หรือกิจกรรมในกลุ่มย่อย โดยครูมีหน้าที่แนะนำ อธิบาย ให้คำปรึกษา หรือให้ความช่วยเหลือ ในขณะที่นักเรียนทำกิจกรรม นอกจากนี้ครูยังมีหน้าที่เตรียมกิจกรรม และวางแผนให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริง สำหรับการฝึกที่มักควรให้นักเรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนที่หนึ่ง โดยมีครูเดินดูตามกลุ่มต่าง ๆ เพื่อให้การดูแล

จากแนวความคิดที่จะใช้กิจกรรมกลุ่ม การใช้คำถาม และการให้เพื่อนช่วยเพื่อนมาแก้ปัญหาการเรียนการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง และทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่านนั้น มีวิธีการสอนที่สอดคล้องอยู่หลายวิธี วิธีหนึ่งที่น่าสนใจคือการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบ

กิจกรรมแบบล่าคำตอบ

1. ความเป็นมาของกิจกรรมแบบล่าคำตอบ

กิจกรรมแบบล่าคำตอบเป็นกลวิธีที่มีผู้คิดขึ้นมาใหม่ และทดลองใช้เป็นครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2518 ที่ประเทศเวียดนาม เพื่อหาประสิทธิภาพทางการเรียนและลดเวลาสอนของครู โดยใช้ทดลองในวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่องพืช การทดลองดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของโครงการ R.I.T (Reduced instructional time) ในประเทศเวียดนาม ต่อมาโครงการนี้ได้เข้ามาดำเนินการในประเทศไทยในวันที่ 1 กรกฎาคม 2520 ปัจจุบันมีศูนย์ปฏิบัติการอยู่ที่โรงเรียนเมืองใหม่ (ชลธารราษฎร์รังสฤษฎ์) จังหวัดลพบุรี และได้นำกิจกรรมแบบล่าคำตอบนี้มาทดลองใช้อีกครั้งหนึ่งในระดับประถมศึกษาปีที่ 5 วิชาสุขศึกษา เรื่อง "ยาสามัญประจำบ้าน" เพื่อหาประสิทธิภาพทางการเรียนการสอนและลดเวลาสอนของครู

2. กิจกรรมแบบล่าคำตอบ

ประพนธ์ เจียรกุล (ประพนธ์ เจียรกุล 2521 : 326 - 327) ได้กล่าวถึง การเรียนการสอน โดยใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบว่า เป็นวิธีที่เริ่มด้วยการให้คำถามแก่นักเรียน และให้นักเรียนค้นหาคำตอบสำหรับแต่ละคำถามนั้น จากนั้นจึงให้คำตอบเพื่อให้ผู้เรียนตรวจสอบคำตอบ

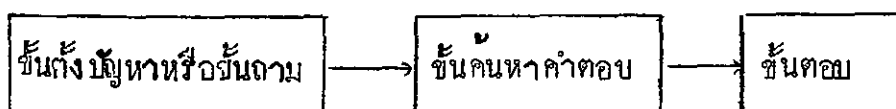
เสถียร สมัตถภาพงค์ (เสถียร สมัตถภาพงค์ 2521 : 231) กล่าวว่า กิจกรรมแบบล่าคำตอบ เป็นวิธีการที่ผู้เรียนเรียนด้วยตนเอง การถาม การค้นหาคำตอบ และการตอบเป็นไปอย่างมีระบบ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามลักษณะเนื้อหาวิชาที่ถามและตอบนั้น ๆ

กล่าวโดยสรุป ลักษณะการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบ ก็คือ ครูให้คำถามแก่นักเรียน แล้วให้นักเรียนไปค้นหาคำตอบด้วยตนเอง จากนั้นจึงนำมาตรวจสอบคำตอบที่ถูกต้องโดยที่การถาม การค้นหาคำตอบ และการตอบนั้นเป็นไปอย่างมีระบบ

ขั้นตอนของการเรียนการสอนแบบล่าคำตอบ

การตั้งคำถามที่เราเคย เห็นอยู่ทุกวันมัก เป็นวิธีการที่ครูซักถามนักเรียนหน้าชั้น และนักเรียนก็ตอบโดยอาศัยประสบการณ์เดิมบ้าง โดยการเดาเอาบ้าง

กิจกรรมแบบล่าคำตอบ เป็นวิธีสอนที่ผู้เรียนเรียนด้วยตนเอง การถามตอบจึงเป็นไปอย่างมีระบบ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามลักษณะเนื้อหาวิชาที่ถามและตอบ ซึ่งสรุปได้ตามแผนภูมิข้างล่าง

1. ขั้นตอนปัญหา หรือคำถาม

1.1 ครูหรือนักเรียนเป็นผู้ตั้งคำถาม โดยถามตั้งแต่คำถามง่าย ๆ ที่เป็นพื้นฐานและต่อเนื่อง เป็นเรื่องราวจนครบตามลักษณะเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้

1.2 การถามจะถามในสมุดงานนักเรียน หรือในบัตรคำก็ได้ แต่ต้องระบุวิธีการค้นหาคำตอบให้ชัดเจน เช่น จะให้หาคำตอบจากหนังสือเล่มใดหรือบัตรคำหมายเลขใด

2. ขั้นตอนหาคำตอบ

แบ่งกลุ่มนักเรียนเพื่อแบ่งงานกันไปค้นหาคำตอบด้วยวิธีการต่าง ๆ อย่างเสรี แต่ขอให้คำตอบมาด้วยตนเอง ข้อควรคำนึงในการค้นหาคำตอบคือ

2.1 แนะนำวิธีค้นหาให้ชัดเจน เช่น จะให้อ่านหนังสือหน้าอะไร โดยต้องคำนึงถึงเวลาด้วย

2.2 หัวใจของกิจกรรมแบบล่าคำตอบคือทำอย่างไรผู้เรียนจึงจะค้นหาคำตอบได้ด้วยตนเอง ใช้สติปัญญาและความสามารถของตนเอง เพื่อค้นหาคำตอบตามที่กิจกรรมกำหนดให้

2.3 เมื่อนักเรียนค้นหาคำตอบแล้ว จะต้องมีการสิ่งอื่นว่าให้ทำอย่างไร เช่น ให้ตอบคำถามที่ไหน เป็นต้น

3. ขั้นตอน

3.1 ผู้เรียนต้องตอบคำถามทุกคำถามด้วยตนเอง หรือถ้าตอบเป็นกลุ่มก็ต้องมีบทบาทส่วนรวมช่วยกันทุกคน

3.2 แนะนำวิธีการตอบให้ชัดเจน ให้เติมคำบรรยาย เลือกตอบ โดยให้ตอบลงในสมุดงาน หรือในสมุดคำตอบ หรือบัตรคำตอบ

3.3 เมื่อผู้เรียนได้ตอบหมดทุกข้อคำตอบ ในช่วงเวลาของการเรียนคาบหนึ่ง ๆ ควรได้มีการตรวจคำตอบ จากเฉลยด้วยตัวผู้เรียนเอง หรือเปลี่ยนกันตรวจก็ได้ ข้อสำคัญเมื่อพบข้อบกพร่องหรือผิดพลาดต้องแก้ไขให้ตรงตามเฉลยด้วยตนเอง

3.4 เมื่อผู้เรียนตอบคำถามเสร็จแล้วต้องมีการทบทวนเพื่อเสริมการเรียนรู้

สรุปข้อปฏิบัติของกิจกรรมแบบคำถาม

1. จะต้องมีความเข้าใจซึ่งเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน ซึ่งจะ
เป็นแรงให้คนหาคำตอบ การให้คำถาม อาจจะหาเป็นบัตรคำถามซึ่งอาจมีช่องว่างไว้ให้
ตอบด้วย หรืออาจจะเป็นคำถามในกระดานดำ ให้นักเรียนคัดลอกลงในสมุดงานของตนและ
เขียนคำตอบลงในสมุดงานนั้น

2. จะต้องเตรียมแหล่งค้นคว้าไว้ให้นักเรียนว่าจะไปค้นคว้าที่ไหนได้
กันได้อย่างไร ควรมีคำอธิบายแนวทางในการค้นหาคำตอบตลอดจนแนวทางในการตอบให้
พร้อม

3. จะต้องจัดกระบวนการในการให้นักเรียนค้นคว้าเองให้รัดกุม
คือมีการอธิบายให้เข้าใจวิธีการค้น วิธีการตอบให้แจ่มแจ้งเสียก่อนและในระหว่างที่นักเรียน
ไปค้นหาคำตอบโดยที่ไม่มีครูนั้น จะต้องมีการช่วยให้นักเรียนทำได้เองอย่าง เรียบร้อย

4. จะต้องมีการตรวจสอบคำตอบ ซึ่งนักเรียนอาจตรวจกันเองโดย
ทำเฉลยไว้ให้เพื่อให้เกิดการเสริมพลังในการเรียนรู้

5. มีการสรุปเพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้เป็นชิ้นเป็นอัน อาจทำได้
โดยจัดทำบัตรหรือแผ่นสรุปไว้อ่าน หรือครูอาจสรุปให้ฟังเอง

ดังนั้นการถามตอบ โดยใช้กิจกรรมแบบคำถาม จึงมีจุดประสงค์เพื่อแก้ปัญหา
การเรียนรู้ที่มีครูเป็นศูนย์กลาง แนวทางการเรียนการสอนจึงสอดคล้องกับกระบวนการถามคำถาม
ที่นักการศึกษาต่าง ๆ ได้กล่าวไว้ข้างต้น กล่าวคือ ใช้คำถามเพื่อจูงใจ และยั่วให้เกิด
การค้นหาคำตอบ บรรยายากการเรียนการสอนจึงอยู่ในลักษณะที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม
โดยครูจะใช้คำถามเพื่อสร้างจุดมุ่งหมาย ให้ผู้เรียน ในการวิจัยครั้งนี้จึงจะให้ผู้เรียนเห็น
คำถามก่อน นัททาล (Nuttal. 1982 : 153) กล่าวว่า การให้ผู้เรียนเห็นคำถาม
เมื่ออ่านเรื่องจบแล้วมักไปช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องผู้เรียนขาดจุดมุ่งหมาย และเพียรสัน
และจอห์นสัน (Pearson and Johnson. 1978 : 157 - 164) กล่าวว่า
คำถามที่ให้อ่านมีประโยชน์คือนักเรียนที่ได้รับคำถามก่อนและหลังจะมีทัศนคติต่างกัน นักเรียน
ที่ได้รับคำถามก่อนจะตอบคำถามอย่างปลอดความกังวล (Anxiety-free-atmosphere)

เพราะนักเรียนจะรู้สึกว่าทุกคนยังไม่ได้อ่านเรื่อง ฉะนั้นการตอบถูกหรือผิดจึงไม่สำคัญนัก เพราะเป็นการเคาะ ชวนนักเรียนที่ได้รับคำถามหลังการอ่านจะรู้สึกว่าต้องพยายามเคาะคำตอบให้ถูก ถ้าไม่แน่ใจแล้วจะลังเลไม่ยากเคาะ จากอบ (Jacob. 1986 : 38) กล่าวว่ ในการอ่านควรให้คำถามเพื่อกระตุ้นให้เกิดการสนทนา และหันเหผู้เรียนให้เข้ามาสู่เนื้อหาที่เรียนเพื่อให้ผู้อ่านอ่านอย่างมีจุดหมาย เช่นให้ผู้เรียนเรียนรู้ว่าจะอ่านเพื่อหารายละเอียด หรือเพื่อเหตุผลอื่น ในการถามโดยใช้กิจกรรมแบบคำถามตอบผู้เรียนจึงเป็นศูนย์กลางอย่างแท้จริง นอกจากนั้นยังมุ่งให้เพื่อนช่วยเพื่อนด้วยกัน เช่น การตัดสินว่าคำตอบผิดหรือถูก และการช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม แอลเลน (Allen. 1976 : 68) ได้พบว่าเพื่อนมีส่วนช่วยในความสำเร็จของการเรียน ดังนั้นบรรยากาศของการเรียนจึงอยู่ในลักษณะที่นักเรียนต้องค้นหาคำตอบ โดยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสและเปลี่ยนข้อมูลกัน บทบาทของครูจึงเป็นเพียงผู้แนะนำหรือช่วยเหลือ ดังกล่าวของ ทักษิณา ศิริพจน์กุล (ทักษิณา ศิริพจน์กุล 2522 : 13 - 14) ที่ว่าในการให้นักเรียนค้นหาคำตอบตนเองนั้น ครูควรจะช่วยให้ความช่วยเหลือด้วยการให้คำแนะนำ ตลอดจนติดตามผลการเรียนของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ แซสเทน (Chastain. 1971 : 317) กล่าวว่าครูควรพิจารณาคัดเลือกศัพท์ หรือโครงสร้างที่มีปัญหามำมาสอนให้นักเรียนเข้าใจก่อนการอ่าน แซสเทนมีความเห็นว่าในปัจจุบัน ตำราการอ่านโดยทั่วไปมองการอ่านว่าเป็นการทดสอบความเข้าใจ จึงมิได้ช่วยผู้เรียน โดยการเลือกสอนศัพท์ โครงสร้างและไวยากรณ์ก่อนการอ่านทำให้ผู้เรียนหลายคนเกิดความท้อถอย จนทำให้ครูจำนวนไม่น้อยเลือกที่จะอ่านเรื่องไปพร้อมผู้เรียนและหยุดอธิบายศัพท์และโครงสร้างที่พบหรือบางครั้งใช้วิธีแปลเป็นภาษาไทย ซึ่งผิดหลักในการสอนอ่านเพื่อสื่อความหมาย ซึ่งจะนำเสนอแนวทางการสอนอ่านที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนในกิจกรรมอย่างแท้จริง กล่าวคือ ให้นักเรียนเป็นผู้แสดง เป็นผู้อ่านเรื่อง ปิไซครูอธิบายให้ฟัง แต่ครูจะต้องเตรียมผู้เรียนให้พร้อมก่อน ทั้งด้านจุดหมาย ศัพท์ และไวยากรณ์ เพื่อว่าผู้เรียนจะได้เกิดทักษะในการอ่านที่จะนำไปใช้อ่านเรื่องอื่น ๆ ต่อไปในชีวิตประจำวัน ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับของนัททัล (Nattal. 1982 : 22)

และปรียา จันทรโรจน์ (ปรียา จันทรโรจน์ 2522 : 7) ดังนั้นในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงมุ่งให้นักเรียนศึกษาคำศัพท์จากบัตรคำศัพท์ก่อนสนทนา โดยจะให้คำถามก่อน เพื่อตั้งจุดมุ่งหมายตามความคิดของ คลาร์ก และซิลเบอร์สไตน์ (Clark and Silberstein, 1979 : 53 - 54) ที่ว่าควรควรให้นักเรียนเห็นคำถามก่อนแล้วจึงอ่านข้อความการให้นักเรียนเห็นคำถามก่อนเป็นการท้าทาย ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง เพื่อที่จะเป็นขั้นหรือปฏิเสธการเอาของตน

ข้อดีของการเรียนการสอนแบบล่าคำตอบ

1. นักเรียนทุกคนมีโอกาสทำกิจกรรมด้วยตนเอง เกิดการเรียนรู้โดยตรง
2. ส่งเสริมให้รู้จักการค้นคว้า และความคิดวิธีแก้ปัญหา
3. ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักทำงานร่วมกัน มีความสามัคคีภายในหมู่คณะ
4. นักเรียนมีอิสระภาพเต็มที่ในการคิด เพราะยึดตัวผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

ในการเรียนการสอน

5. ผู้เรียนมีโอกาสตรวจสอบผลการตอบคำถามของตนทันทีเมื่อทำเสร็จ
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมแบบล่าคำตอบ

ใน พ.ศ. 2518 โครงการส่งเสริมสมรรถภาพการสอน R.I.T. ที่ประเทศเวียดนามได้ทดลองเปรียบเทียบกิจกรรมแบบล่าคำตอบ (Answer Hunting) กับวิธีสอนอีก 2 วิธีคือ การใช้แบบเรียนสำเร็จรูปประกอบภาพ (Illustrated linear program) และเพื่อนช่วยเพื่อน (Buddy system with Flip-Cards) ในการสอนวิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาของเวียดนาม เรื่องพืช ผลปรากฏว่ากิจกรรมแบบล่าคำตอบให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนถึง 73 % ในขณะที่อีก 2 วิธี ให้ผลสัมฤทธิ์ 54 % และ 50 % ตามลำดับ

พ.ศ. 2521 ศูนย์ส่งเสริมสมรรถภาพการสอน (R.I.T.) จังหวัดลพบุรี ได้วิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการลดเวลาการสอนระหว่างวิธีสอน

ของกิจกรรมแบบล่าคำตอบ และวิธีสอนที่ใช้กันอยู่ในโรงเรียนตามปกติ โดยทดลองในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 วิชาสุขศึกษา เรื่องยาเสพติดประจำบ้าน ผลปรากฏว่า ในด้านคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น ทั้ง 2 วิธีให้ผลไม่แตกต่างกันในทางสถิติ แต่ในด้านการสอนนั้นปรากฏว่ากลุ่มที่สอนด้วยวิธีปกตินั้น ครูใช้เวลาสอนถึง 165 นาที ในขณะที่กลุ่มที่สอนด้วยกิจกรรมแบบล่าคำตอบครูใช้เวลาเพียง 26 นาทีเท่านั้น คิดเป็นเวลาที่ลดได้ถึง 84.24 %

ในปี พ.ศ. 2525 สมภูมิ บ่ายเที่ยง ได้เปรียบเทียบการใช้เวลาในการสอนและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาวรรณคดีไทยโดยใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบและวิธีสอนแบบบรรยาย ผลการทดลองพบว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมซึ่งครูสอนโดยใช้วิธีแบบบรรยายนั้นมีคะแนนโดยเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มทดลองเล็กน้อยทุกบทเรียน แต่ก็มีแนวโน้มว่ากิจกรรมแบบล่าคำตอบจะให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าอีกให้ หากใช้วิธีสอนแบบอื่น ก็สมควรจะพิจารณาค่าไว้กว้างขวางขึ้น และสะดวกขึ้นผู้เรียนก็อาจจะเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้นอีก หรืออย่างน้อยก็ช่วยขจัดปัญหาความเบื่อหน่ายที่อาจจะเกิดขึ้นได้ เนื่องจากการใช้สมุดงานหลายครั้งติดต่อกัน

มโนขสัมพันธ

1. ความหมาย

พนัส หันนาสินทร์ (พนัส หันนาสินทร์ 2524 : 120) ได้ให้ความหมายของมโนขสัมพันธไว้ว่า เป็นความสามารถที่คน ๆ หนึ่งสามารถถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึกหรือความคิดไปยังผู้อื่น และขณะเดียวกันก็สามารถที่จะเข้าใจความคิดและความรู้สึกของอีกฝ่ายหนึ่งได้ด้วย ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจในกิจกรรมที่บุคคลทั้งสองฝ่ายมีความสนใจร่วมกันและมีจุดหมายปลายทางอันเดียวกัน

ฝน แสงสิงแก้ว (ฝน แสงสิงแก้ว 2523 : 56) กล่าวว่า มโนขสัมพันธเป็นวิชาที่ว่าด้วยศาสตร์และศิลป์ในการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีกับบุคคล เพื่อให้ได้มาซึ่งความรักใคร่เมตตา ความจงรักภักดีและความร่วมมือ

เกรวิส (เกรตียร์ เหลืองอร่าม 2519 : 2 อ้างอิงมาจาก Davis. n.d.) กล่าวว่า มนุษย์สัมพันธ์ ก่อให้เกิดวัตถุประสงค์และแรงจูงใจในกลุ่มคนเพื่อให้กลุ่มคนร่วมกันทำงานอย่างไคยด และมีประสิทธิภาพโดยให้ได้รับความพึงพอใจ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ จิตใจ และสังคมที่ทุกคน

จุลจักร โนนัทธ์ (จุลจักร โนนัทธ์ 2529 : 41) ได้สรุปไว้ว่ามนุษย์สัมพันธ์ หมายถึงลักษณะท่าทีหรือการกระทำของนักเรียนต่อเพื่อนในขณะดำเนินกิจกรรมกลุ่มไปสู่เป้าหมายที่กำหนด และมีพฤติกรรมบ่งชี้ค่านิยมมนุษย์สัมพันธ์หลายประการด้วยกัน เช่น ความใจกว้าง ความเห็นอกเห็นใจ และการติดต่อสื่อสาร

สรุปได้ว่ามนุษย์สัมพันธ์ หมายถึง ลักษณะท่าทีหรือการกระทำของนักเรียนต่อเพื่อนในขณะดำเนินกิจกรรมของกลุ่มไปสู่เป้าหมายที่กำหนด และมีพฤติกรรมบ่งชี้ค่านิยมมนุษย์สัมพันธ์ คือ ความใจกว้าง ความเห็นอกเห็นใจ และการติดต่อสื่อสาร

2. ความสำคัญของมนุษย์สัมพันธ์

สมาน จงอ้อมกลาง (สมาน จงอ้อมกลาง 2526 : 9) กล่าวว่า มนุษย์สัมพันธ์ เป็นสิ่งสำคัญมากทั้งในการดำเนินชีวิตประจำวัน และปฏิบัติงาน คนเราไม่สามารถจะอยู่โดยลำพังคนเดียวได้ ต้องติดต่อกับคนอื่นทุกระยะเวลาตลอดชีวิต ดังนั้นการที่จะสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างสุขนั้น จำเป็นต้องมีมนุษย์สัมพันธ์อันดีด้วย

วิทยา เทพยา (วิทยา เทพยา 2524 : 3) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของมนุษย์สัมพันธ์ว่ามีดังนี้

1. ก่อให้เกิดความราบรื่นในการคบหาสมาคม
2. ก่อให้เกิดความพอใจยินดี และความร่วมมือในการทำงาน
3. ก่อให้เกิดความเชื่อถือรักใคร่ซึ่งกันและกัน
4. ก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกัน
5. ก่อให้เกิดความสำเร็จในกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์ร่วมกัน

วิจิตร วรุตมางกูร (วิจิตร วรุตมางกูร ม.ป.ป. : 131 - 132)

ได้กล่าวถึงประโยชน์ของมนุษย์สัมพันธ์ไว้ดังนี้

1. ทำให้เกิดความเข้าใจอันดี ความสามัคคีในหมู่คณะ
 2. ทำให้บรรยากาศในการทำงานราบรื่น
 3. ทำให้การติดต่อสื่อสารกันได้ง่ายและมีผลดี
 4. ทำให้เกิดความร่วมมือในการทำงาน
 5. ทำให้เกิดพลังร่วมในการทำงาน และขจัดความขัดแย้งในกลุ่ม
- สรุปได้ว่า มนุษย์สัมพันธ์จะช่วยให้อารมณ์ของบุคคลอยู่ในลักษณะที่เอื้อต่อการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ ผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์นั้นจะสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

3. การวัดบุคลิกภาพด้านมนุษยสัมพันธ์

จากการที่ได้ศึกษาความหมายและงานวิจัยของ จุลจักร โนนพันธ์ (จุลจักร โนนพันธ์ 2529 : 41) พบว่า การวัดบุคลิกภาพด้านมนุษยสัมพันธ์นั้น ประกอบด้วยพฤติกรรมหลายด้าน ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์หลัก เช่น ถ้าจะวัดบุคลิกภาพความเป็นผู้นำ จะมีองค์ประกอบที่ซับซ้อนขึ้น แต่พฤติกรรมทางมนุษยสัมพันธ์ที่จะวัดหาหรือการกระทำของนักเรียนต่อเพื่อน ในขณะดำเนินกิจกรรมกลุ่ม เพื่อให้ไปสู่เป้าหมายที่กำหนดนั้นสามารถวัดองค์ประกอบได้ 3 ด้าน คือ

ความใจกว้าง หมายถึง ลักษณะนิสัยอย่างหนึ่งของบุคคลที่แสดงออกมาโดยพร้อมที่จะรับความคิดใหม่ ๆ หรือแนวทางในการแก้ไขปัญหาอื่น ๆ การรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างจากตน หรือข้อวิพากษ์วิจารณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับตนได้ การให้อภัยในความผิดพลาดที่มีได้เป็นไปโดยเจตนาของผู้อื่น การยอมรับความเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ การให้เหตุผล และความจริงในการแก้ปัญหา สนับสนุนความเชื่อมั่นและการกระทำของคนอื่น การพิจารณาสำรวจและใช้ความคิดของผู้อื่นเท่า ๆ กับความคิดของตนเอง การเสียสละเมื่อเกิดการขัดแย้งภายในกลุ่ม

ความเห็นอกเห็นใจ หมายถึง การที่บุคคลแสดงออกมาโดยการสนใจปัญหาและความต้องการของผู้อื่น การให้ความช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อประสบความทุกข์ยาก การไม่เห็นแก่ตน การไม่มุ่งทำลายผู้อื่น การเคารพในสิทธิ์ของผู้อื่น การรู้จักใช้กลวิธีต่าง ๆ การเคารพในบุคลิกภาพของผู้อื่น การมีจิตวิญญูธรรมในการเกี่ยวข้องกับผู้อื่น

การติดต่อสื่อสาร หมายถึง การกระทำที่ทำให้เกิดความเข้าใจในความคิดของกันและกัน ทั้งโดยวาจา และลายลักษณ์อักษร โดยมีการเสนอความคิดเห็นในที่ประชุมให้ตรงประเด็น พูดให้ผู้อื่นเข้าใจง่าย กล่าวสรุปผลการประชุมได้ ชี้แจงให้เพื่อนเข้าใจได้ง่าย กล่าวสรุปผลการประชุมได้ ชี้แจงให้เพื่อนเข้าใจได้ง่าย พูดประนีประนอมได้ ควบคุมการสนทนาไปสู่เป้าหมายอย่างรวดเร็ว วิเคราะห์เพื่อนได้เป็นอย่างดี เขียนตอบปัญหาได้ ตรงจุด คนอื่นอ่านได้เข้าใจตรงกัน พูดคุยเพื่อลดความตึงเครียดได้ และให้ข้อมูลอย่างตรงไปตรงมา

สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้ว่า

1. นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมแบบล่าคำตอบ และกิจกรรมตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมแบบล่าคำตอบ และกิจกรรมตามคู่มือครู มีมนุษยสัมพันธ์ต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อดังนี้ คือ

1. ประชากร
2. กลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
4. การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ
5. แบบแผนการทดลอง และการดำเนินการทดลอง
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังเรียนรายวิชา อ.432 (การอ่าน) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2529 ของโรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง เขตพระโขนง จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 6 ห้องเรียน เป็นนักเรียนชาย - หญิง ทั้งสิ้น 260 คน

กลุ่มตัวอย่าง

สุ่มนักเรียนจากกลุ่มประชากรข้างต้นมา 2 ห้องเรียน จำนวน 80 คน แล้วสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) เป็นกลุ่มทดลอง 40 คน และกลุ่มควบคุม 40 คน แต่ละกลุ่มมีวิธีสอนต่างกัน คือ

กลุ่มทดลอง สอนอ่านโดยใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบ

กลุ่มควบคุม สอนอ่านโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครู

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แผนการสอนรายวิชา อ.432 (การอ่าน) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 แผนย่อย ดังนี้

- 1.1 แผนการสอนอ่านซึ่งใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบ
- 1.2 แผนการสอนอ่านซึ่งใช้กิจกรรมตามคู่มือครู
2. แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
3. แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพถนัดมนุษย์สัมพันธ์

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

แผนการสอนอ่านซึ่งใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบ

1. ศึกษาหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ จากหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2521 (กระทรวงศึกษาธิการ 2521 : 22 - 23) แบบเรียนและ ขอบข่ายเนื้อหาวิชาที่จะสอน ตลอดจนจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชา อ.432 (การอ่าน)
2. ศึกษาเทคนิคการใช้คำถามจากหนังสือที่เกี่ยวกับการสอนอ่านภาษาอังกฤษ เช่น The Teaching of Reading ของ ดอลแมน และคนอื่นๆ (Dallman and others. 1974 : 165 - 172) "Pathway" ของ กิลบาร์ต (Gilbart. 1985 : 215 - 242)
3. เลือกกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในกลุ่มทดลอง โดยมีเกณฑ์พิจารณา ดังนี้
 - 3.1 เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนต้องค้นหาคำตอบด้วยตนเอง
 - 3.2 เป็นกิจกรรมที่มีคำถามประกอบ
 - 3.3 เป็นกิจกรรมที่สามารถทำเป็นกลุ่มหรือเป็นคู่
 - 3.4 เป็นกิจกรรมที่ทำในเวลาเรียน
4. ศึกษาการสร้างแผนการสอนอ่านจากหนังสือวิธีสอนอ่านของ ศรีวิทย์ สุวรรณกิติ (ศรีวิทย์ สุวรรณกิติ 2522 : 149 - 155)

5. กำหนดเนื้อหาที่จะใช้ในการสอนอ่านจากหนังสือ Improve Your Reading ของ Collin Swatridge ในรายวิชา อ.432 (การอ่าน) จำนวน 6 เรื่อง ใช้เวลา 12 คาบ ๆ ละ 50 นาที ใช้เวลาสอนสัปดาห์ละ 2 คาบ รวม 6 สัปดาห์ ดังเนื้อหาต่อไปนี้

5.1 House For Sale

5.2 Oil and Water

5.3 War of the Wives

5.4 The Man Who Never Put a Foot Wrong

5.5 Presents

5.6 The Roy Darby Show

6. จัดหาแผนการสอนของแต่ละบทโดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมแบบล่าคำตอบ กับกลุ่มทดลอง ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ลำดับขั้นตอนของกิจกรรมแบบล่าคำตอบ

6.1 ขั้นถาม ครูเป็นผู้ตั้งคำถาม ตั้งแต่คำถามที่ง่าย ๆ เป็นพื้นฐาน จนมีลักษณะที่ยากขึ้น โดยใช้เกณฑ์ของ นอริส (Noris. 1970 : 28 - 29) การถามจะถามลงในสมุดงานของนักเรียน หรือบัตรกำ หรือบนกระดานดำ

6.2 ขั้นค้นหาคำตอบ ผู้เรียนจะอ่านเรื่องที่กำหนดให้ และค้นหาคำตอบจากคำถามที่ได้จากขั้นที่ 1.1 โดยจะเน้นการทำงานกลุ่ม หรืองานคู่ ในขณะที่นักเรียนทำงานด้วยตนเอง ครูจะคอยให้คำแนะนำในการทำงานแก่กลุ่มที่ต้องการ

6.3 ขั้นตอบและสรุป เมื่อกลุ่มช่วยกันตอบคำถามได้แล้ว ผู้เรียนแต่ละคนตอบคำถามลงในสมุดงานหรือในกระดาษคำตอบ ตามเวลาที่ครูกำหนดให้ ครูแจกใบเฉลยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มตรวจสอบคำตอบด้วยตนเอง เมื่อพบข้อบกพร่องหรือผิดพลาดต้องแก้ไขให้ตรงตามเฉลย จากนั้นครูให้นักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับข้อสงสัยในคำถามและคำตอบที่ได้เฉลยไปแล้วเพื่อเสริมการเรียนรู้ให้ชัดเจนขึ้น

แผนการสอนอ่านซึ่งใช้กิจกรรมตามคู่มือครู

1. ศึกษาคู่มือครู

2. จัดทำแผนการสอนของแต่ละบทโดยใช้วิธีสอนด้วยกิจกรรมตามคู่มือครูกับกลุ่มควบคุม ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 ขั้นสร้างความสนใจ ครูอาจใช้วิธีการพูดเร้าใจ สนทนา ชักถาม ทายปัญหา หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ

2.2 ขั้นแจ้งจุดประสงค์ ครูจะแจ้งให้นักเรียนทราบจุดหมายปลายทาง หรือเป้าหมายของการเรียนการสอนในบทเรียนนั้นว่า นักเรียนจะมีกิจกรรมอะไรเพิ่มพูนขึ้น หรือได้ทราบว่าครูจะสอนเกี่ยวกับเรื่องอะไร

2.3 ขั้นกระตุ้นให้ผู้เรียนระลึกถึงการเรียนรู้พื้นฐานจำเป็นที่ต้องนำมาใช้ โดยกระตุ้นให้นักเรียนแสดงให้เห็นว่าความสามารถหรือประสบการณ์ขั้นพื้นฐานของนักเรียนจะนำไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้นั้น ๆ นักเรียนพร้อมหรือยัง มีมากน้อยเพียงใด ครูอาจใช้วิธีชักถาม สนทนา หรือให้นักเรียนปฏิบัติ

2.4 ขั้นเสนอบทเรียนใหม่ เป็นการเริ่มกิจกรรมของบทเรียนใหม่ โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ประกอบการพูด อธิบาย ชักถาม ใช้ตัวอย่างหรือวิธีการต่าง ๆ หรือครูอาจจัดกิจกรรมตามจุดประสงค์นั้นทาง

2.5 ขั้นให้แนวการเรียนรู้ ครูจะแนะแนวทาง เช่น การให้คำอธิบาย คำศัพท์ เพื่อให้ นักเรียนสามารถอ่านได้เข้าใจขึ้น

2.6 ขั้นลงมือปฏิบัติ เป็นการให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม หรือแสดงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

2.7 ขั้นแจ้งผลปฏิบัติ เป็นการแสดงให้เห็นว่าผลการปฏิบัติ หรือพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกมานั้นได้ผลอย่างไร ครูแจ้งผลปฏิบัติได้โดยให้คำถาม แนะนำหรือแสดงความยินดีในผลงานหรือการกระทำของนักเรียน

2.8 ขั้นประเมินผล เป็นการประเมินผลพฤติกรรมหรือผลงานที่นักเรียนทำไปว่าเป็นไปตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียนหรือไม่ โดยครูสังเกตจากการตรวจรายงาน การอภิปราย การตอบคำถาม และความสนใจของนักเรียน

2.9 ขั้นส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอนการเรียนรู้ เป็นการสรุป ย้ำ ทบทวนการเรียนรู้ที่ผ่านมา โดยครูอาจให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด หรือทราายงานเพิ่ม หรือทำการทดสอบหลังการเรียนรู้

ผู้วิจัยนำแผนการสอนทั้ง 2 แผน ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนอ่าน ภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน แก่ไข และนำแผนการสอนที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนยานนาเวศวิทยาคม เขตยานนาวา จังหวัด กรุงเทพมหานคร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2529 จำนวน 50 คน เพื่อดูความเหมาะสมของเวลาที่ใช้สอน กิจกรรม และข้อบกพร่องอื่น ๆ แล้วปรับปรุงให้เหมาะสม เพื่อใช้สอนต่อไป

แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาการสร้างและเขียนแบบทดสอบ จากหนังสือเทคนิคการเขียนข้อสอบ ของ ขวาล แพร์ทกุล (ขวาล แพร์ทกุล 2522 : 407) หนังสือ Testing English as a second language ของ แฮริส (Haris. 1969 : 58 - 67) หนังสือ Modern Language Testing ของ แวลเท (Valette. 1981 : 161 - 173) และหนังสือ Language Tests at School ของ ออลเลอร์ (Oller. 1979 : 340 - 379)

2. สร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านประเภทเลือกตอบ (Multiple Choice) ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 100 ข้อ

3. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน คือ ดร.กาญจนา เกียรติประวัติ ดร.พัชรประภา อกุลวิทย์ และ ดร.ชุติมา เจียมศิริ ตรวจแก้ไขและดูความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ตลอดจน ความถูกต้องของการใช้ภาษา

4. นำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม. 4) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2529 ที่โรงเรียนศรีพญา จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 80 คน

5. การให้คะแนน ให้ 1 คะแนน สำหรับข้อที่ถูกต้อง และ 0 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือขีดตอบเกินกว่า 1 แห่งในข้อเดียวกัน

6. นำผลที่ได้จากการทดลองมาหาคุณภาพ ดังนี้

6.1 วิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อเพื่อหาความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ด้วยเทคนิค High - Low 27 Percent Group Method of Item Analysis ของ ฟาน (Fan, 1952 : 1 - 32) เลือกข้อสอบที่มีความยากตั้งแต่ .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไปไว้ จำนวน 40 ข้อ

6.2 หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร KR - 20 (ลวัน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 169) คุณภาพของแบบทดสอบ แสดงไว้ในภาคผนวก

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพตามมโนยัมสัมพันธ

1. ศึกษาคำจำกัดความและงานวิจัย ตามลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความมีมโนยัมสัมพันธของ จุลจักร โนพันธ์ (จุลจักร โนพันธ์ 2529 : 41) และจากเอกสารต่าง ๆ

2. ปรับปรุงแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพตามมโนยัมสัมพันธของ จุลจักร โนพันธ์ สมาน จงอ้อมกลาง (สมาน จงอ้อมกลาง 2526 : 148 - 150) และชมภู พึ่งธรรม (ชมภู พึ่งธรรม 2526 : 154 - 156)

3. ลักษณะขอแบบทดสอบวัดความมีมโนยัมสัมพันธเป็นแบบสถานการณ์ที่มีมาตราส่วนประเมินค่า 2 ระดับ มีข้อทดสอบทั้งหมด 46 ข้อ

ลักษณะแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพค่านิยมสัมพันธ

คำแนะนำ ให้ให้นักเรียนอ่านแต่ละข้อความ แล้วทำเครื่องหมาย $\times$ ลงใน ☐ ซึ่งตรงหรือใกล้เคียงกับลักษณะของนักเรียนมากที่สุดลงใน

กระดาษคำตอบ

ตัวอย่าง ที่คัดมาจากแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพค่านิยมสัมพันธ ของ
จุลจักร โนพันธ์ (จุลจักร โนพันธ์ 2529 : 164 - 166)

ใช่ ไม่ใช่

(๐)	มีเพื่อนคนหนึ่งชอบซักถามบ่อย ๆ ทำให้ข้าพเจ้า
ได้คิดตามไปด้วย	☐	☐
(๐๐)	เมื่อมีการแข่งขันหรือเกมต่าง ๆ หรือการอภิปราย
แต่ละครั้งเพื่อน ๆ ก็อยากได้รับชัยชนะหรือเสนอ
ความคิดมาก ๆ ทำให้ข้าพเจ้ารำคาญ	☐	☐
(๐๐๐)	เมื่อเพื่อน ๆ ในกลุ่มเกิดการขัดแย้ง ข้าพเจ้าจะพูด
ไกล่เกลี่ยและประนีประนอมได้สำเร็จเสมอ	☐	☐
(๐๐๐๐)	ถ้าเห็นเพื่อนในกลุ่มเดียวกันทางานหนัก ข้าพเจ้าจะ
รีบเข้าไปช่วยเหลือทันที	☐	☐

ตัวอย่าง ที่ปรับปรุงจากแบบทดสอบของ จุลจักร โนพันธ์ (จุลจักร โนพันธ์
2529 : 164 - 166)

ใช่ ไม่ใช่

(๐)	เมื่อกลุ่มของข้าพเจ้ามีการถกเถียงกันจนแบ่งออกเป็น
2 ฝ่าย ข้าพเจ้าเลือกเข้าข้างคนที่ข้าพเจ้ารัก	☐	☐
(๐๐)	เมื่อหัวหน้ากลุ่มมอบหมายให้สรุปภาคอบ ข้าพเจ้าทำ
ทั้ง ๆ ที่ไม่ชอบ	☐	☐

ใช่ ไม่ใช่

- (000) ในการเสนอความคิดเห็นในกลุ่ม มีเพื่อนคนหนึ่ง
ชอบเสนอความคิดบ่อย ๆ ทำให้ข้าพเจ้าได้ติดตาม
ไปด้วย ☐ ☐
- (0000) ถ้าข้าพเจ้าเป็นหัวหน้ากลุ่ม เมื่อมีการอภิปราย
ข้าพเจ้าจะให้เพื่อนอีกคนหนึ่งพูดสรุปแทนข้าพเจ้า
เสมอ ☐ ☐

4. กำหนดน้ำหนักของแต่ละตัวเลือกเป็น 0 ในกรณีที่ไม่เห็นด้วย และ 1 ในกรณีเห็นด้วย สำหรับข้อความที่มีความหมายเป็นบวก ส่วนข้อความที่มีความหมายเป็นลบนั้น ให้คะแนนกลับกันเป็น 0 ในกรณีเห็นด้วย และ 1 ในกรณีไม่เห็นด้วย

5. นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน คือ ผศ.ดร.กาญจนา เกียรติประวัติ ผศ. จิราภรณ์ บุญส่ง และอาจารย์เชาวดี ชูช่วย ตรวจสอบเนื้อหาว่าเป็นแบบทดสอบวัดความมีมนุษยสัมพันธ์หรือไม่ ตลอดจนตรวจสอบความเหมาะสมของการใช้ภาษาลักษณะของข้อความว่าเป็นไปในทางบวกหรือลบ

6. นำแบบทดสอบวัดความมีมนุษยสัมพันธ์ในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2529 โรงเรียนศรีพฤฒา จำนวน 50 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

7. นำผลการตรวจให้คะแนนของแบบทดสอบมาหาค่าอำนาจจำแนก โดยหาจากสหสัมพันธ์แบบไบซีเรียล (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 183) แล้วคัดเลือกข้อที่มีอำนาจจำแนกไว้ใช้ในการทดลอง 24 ข้อ

8. หาค่าความเชื่อมั่นของข้อทดสอบ โดยคำนวณหาความเชื่อมั่นตามวิธีของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน 20 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 168) คุณภาพของแบบทดสอบแสดงไว้ในภาคผนวก

แบบแผนการทดลอง และการดำเนินการทดลอง

แบบแผนการทดลองสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามแผนทดลองแบบ Randomized Control - Group Posttest - only Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 219)

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ดำเนินการสอนกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยผู้วิจัยทำการสอนเอง ทั้งสองกลุ่ม ใช้เนื้อหาและระยะเวลาเท่ากัน กลุ่มทดลองสอนโดยวิธีกิจกรรมแบบลำคำตอบ และกลุ่มควบคุมสอนโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครู
2. ทำการทดสอบหลังเรียนกับนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. ให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มทำแบบทดสอบวัดความมีมนุษยสัมพันธ์
4. ตรวจสอบผลจากข้อทดสอบ นาคะแนมวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. สถิติพื้นฐาน หากสถิติพื้นฐานดังต่อไปนี้

1.1 คะแนนเฉลี่ย (Mean) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 59)

1.2 หากค่าความแปรปรวนของคะแนน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528 : 63)

2. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย

ทดสอบความแตกต่างของความเข้าใจในการอ่าน และความมีมนุษยสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test ชนิด Independent Groups (ชูศรี วงศ์รัตนะ 2527 : 177)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบกับนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครู

2. เปรียบเทียบความมีมนุษยสัมพันธ์ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบกับนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครู

1. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบกับนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครู

หลังจากการสอบทั้งกลุ่มที่เรียนโดยใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบ และกลุ่มที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครูแล้ว ผู้วิจัยทำการทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม หลังจากนั้นนำผลคะแนนมาวิเคราะห์ได้ค่าสถิติ ดังตาราง 1

ตาราง 1 การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S	t
กลุ่มทดลอง	40	26.55	3.26	8.13**
กลุ่มควบคุม	40	19.44	3.80	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของ
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลจาก
การศึกษครั้งนี้พบว่า การสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมแบบล่าคาตอบ ทำให้นักเรียนมี
ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครู

2. การเปรียบเทียบความมีมนุษยสัมพันธ์ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบกับนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครู

หลังจากการสอนทั้งกลุ่มที่เรียนโดยใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบและกลุ่มที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครู ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความมีมนุษยสัมพันธ์มาให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มทาหลังจากนั้นนำผลคะแนนมาวิเคราะห์ให้ค่าสถิติดังตาราง 2

ตาราง 2 การเปรียบเทียบความมีมนุษยสัมพันธ์

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S	t
กลุ่มทดลอง	40	18.63	1.98	3.51**
กลุ่มควบคุม	40	16.98	1.86	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า ความมีมนุษยสัมพันธ์ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลจากการศึกษาครั้งนี้พบว่า การสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบทำให้นักเรียนมีมนุษยสัมพันธ์ดีกว่าการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครู

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความมีมนุษยสัมพันธ์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบและกิจกรรมตามคู่มือครู ซึ่งสรุปลำดับขั้นและผลของการศึกษาได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบกับนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความมีมนุษยสัมพันธ์ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบกับนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครู

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมแบบล่าคำตอบ และกิจกรรมตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านต่างกัน
2. นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมแบบล่าคำตอบ และกิจกรรมตามคู่มือครู มีมนุษยสัมพันธ์ต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม. 4) โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง เขตพระโขนง จังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่กำลังเรียนรายวิชา อ.432 (การอ่าน 2) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2529 จำนวน 6 ห้องเรียน เป็นนักเรียนชายหญิงทั้งสิ้น 260 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม. 4) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2529 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง เขตพระโขนง จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 80 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 40 คน กลุ่มควบคุม 40 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากประชากรทั้งหมด 6 ห้อง จำนวน 260 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

3.1 แผนการสอนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษที่ใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและแผนการสอนวิชาการอ่านที่ใช้กิจกรรมตามคู่มือครู จากเนื้อหาวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ (อ.432) หนังสือ Improve Your Reading บทที่ 6 - 12

3.2 แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ใช้วัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังจากสิ้นสุดการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เป็นแบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ได้ผ่านการวิเคราะห์ข้อคำถามมาแล้ว โดยมีค่าความยากง่าย .20 - .80 ค่าอำนาจจำแนก .20 ขึ้นไป และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ เท่ากับ 0.84

3.3 ข้อทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านมนุษยสัมพันธ์ จำนวน 24 ข้อ ซึ่งได้วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก โดยใช้สหพันธ์ไบซีเรียล และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร KR 20 ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.90

4. การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการทดลอง ดังนี้

4.1 ดำเนินการสอนกลุ่มทดลองโดยใช้กิจกรรมล่าคำตอบ สัปดาห์ละ 2 คาบ เป็นเวลา 6 สัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 12 คาบ และดำเนินการสอนกลุ่มควบคุม โดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครู สัปดาห์ละ 2 คาบ เป็นเวลา 6 สัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 12 คาบเช่นเดียวกัน

4.2 ทาการทดสอบหลังการทดลองสอนทันทีกับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

4.3 ทาการทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านมนุษยสัมพันธ์ภายหลังการทดลอง ด้วยแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านมนุษยสัมพันธ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ทาคาสถิติพื้นฐาน
2. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบ และนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครู โดยใช้ t-test แบบ Independent
3. เปรียบเทียบความมีมนุษยสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบ และนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครู โดยใช้ t-test แบบ Independent

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบ มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบมีมนุษยสัมพันธ์ดีกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่า การสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมแบบ
ล่าคำตอบทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรม
ตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากสาเหตุต่อไปนี้

1.1 กิจกรรมแบบล่าคำตอบเป็นกิจกรรมที่กำกวมมีบทบาทมากใน
การที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจ เมลนิค (Melnik. 1968 : 508 - 512)
ได้กล่าวไว้ว่า เครื่องมือที่มีอิทธิพลที่สุดที่ครูควรใช้ในการสร้างความเข้าใจคือ คำถาม
ในการศึกษารังนี้ ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนเห็นคำถามก่อนที่จะอ่าน คราก และซิลเบอร์สไตน์
(Clark and Silberstein. 1973 : 53 - 54) พบว่า การเห็นคำถาม
ก่อนนั้นเป็นการท้าทายให้นักเรียนอ่านเรื่อง และชัสแตน (Chastain.
1971 : 319) กล่าวว่า ครูสามารถจะช่วยให้เด็กเรียนอ่านเข้าใจได้โดยใช้คำถามนำ
นอกจากนั้น นัททัล (Nattal. 1982 : 153) ยังพบว่า การให้ผู้เรียนเห็น
คำถามเมื่ออ่านจบแล้วมักจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องและเสนอให้ใช้คำถามนำ
เพื่อสร้างความเข้าใจให้กับผู้อ่าน ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แนวทางของ นอร์ริส
(Norris. 1970 : 28 - 29) โดยการตั้งคำถามจากง่ายไปหายาก ซึ่งนับเป็น
การเสริมแรง จูงใจ และช่วยให้นักเรียนหาคำตอบ ซึ่งวิธีดังกล่าวสอดคล้องกับความคิดของ
ฟินอคเซียโร และโบโนโม (Finnochiaro and Bonomo. 1973 : 121-122)
ที่กล่าวว่า ครูสามารถส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้โดยการถามคำถามหลาย ๆ
ชนิด เพื่อทดสอบความเข้าใจของนักเรียนโดยถามจากง่ายไปหายาก และจากการศึกษา
ของ รีเดอร์ (Reder. 1980 : 553) พบว่า นักเรียนสามารถหาคำตอบได้ดี
หลังจากการอ่าน ถ้าเขาได้รับการถามคำถามนั้น ๆ มาก่อน คำถามที่ถามก่อนจะเป็น
สิ่งที่ดึงดูดความสนใจหรือแนะว่าควรหาข้อมูลอะไร และคำถามที่ถามก่อนยังสามารถ
กระตุ้นให้เกิดความรู้ความเข้าใจในตัวผู้อ่านได้

1.2 การเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบเป็นลักษณะของ
การสอนที่บรรยากาศการเรียนการสอนมีแนวทางช่วยให้นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกัน
ตั้งแต่การให้นักเรียนค้นหาคำตอบ และการอภิปราย ซึ่งต่างกับบรรยากาศการเรียน

การสอนที่นักเรียนพบเห็นเป็นประจำ คือ การสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง ซึ่งนักการศึกษา เช่น ฟิเลลลา (Filella. 1975 : 12) เฟอร์กัสัน (Ferguson. 1973 : 29 - 34) และอีกหลายท่านกล่าวว่า การสอนแบบครูเป็นศูนย์กลางนั้น ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย การสอนโดยใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบ ครูเป็นผู้แนะแนวทางเท่านั้นซึ่งวิธีสอนโดยใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบนี้สอดคล้องกับความสำคัญของ ทักษิณา ศิริพจน์กุล (ทักษิณา ศิริพจน์กุล 2522 : 13 - 14) ที่ว่า ในระหว่าง ที่นักเรียนทำการศึกษากันด้วยตนเองอยู่นั้น ครูควรให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ตลอดจนติดตามผลงานของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ

นอกจากนี้ในการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดสถานการณ์ให้มีการแข่งขันและร่วมมือไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งจากการสังเกตพบว่า นักเรียนมีความสนุกสนานในการแข่งขัน ในลักษณะกลุ่ม ถึงแม้ว่าในการแข่งขันแต่ละครั้งจะมีทั้งผู้แพ้และชนะ แต่กลุ่มที่แพ้ก็ไม่รู้สึกท้อถอยนักทั้งนี้เพราะมีเพื่อนที่รวมกันแพ้หลายคน จึงนับว่าการแข่งขันเป็นกลุ่มสามารถช่วยได้บรรยากาศการเรียนการสอนไม่เกร็งเครียด ซึ่งสอดคล้องกับการทดลองของ มาดเล (มดลรัตน์ หล้าสูงษ์ 2523 : 238 อ้างอิงจาก Maller. 1972 : 216) ที่พบว่า การให้นักเรียนทำงานแข่งขันเป็นกลุ่มจะได้ผลดีกว่าการแข่งขันเป็นรายบุคคลและพบว่าวิธีนี้เหมาะสำหรับเด็กชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

1.3 การสอนโดยใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบนี้ ครูได้จัดสถานการณ์ให้นักเรียนได้รับการส่งเสริมให้ใช้ภาษาโดยการทำงานกลุ่มและการทำงานคู่ ฮาร์ดี้ (Hardy. 1980 : 46) ได้แนะนำให้ใช้กิจกรรมกลุ่มกับการอ่าน เพราะกิจกรรมกลุ่มจะช่วยให้ผู้อ่านได้มีโอกาสได้ใช้ภาษาโต้ตอบกันระหว่างการฝึกมากกว่าการโต้ตอบระหว่างนักเรียนทั้งชั้นกับครูคนเดียว จึงช่วยเสริมความมั่นใจให้กับผู้อ่านซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ เซลิเกอร์ (Seliger. 1983 : 263) ที่พบว่า ถ้านักเรียนมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กันในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียนก็ความถี่และความก้าวหน้าทางด้านภาษาดีกว่าคนที่ฝึกปฏิสัมพันธ์กันน้อย

1.4 ในช่วงท้ายของการสอนโดยใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบ ครูจะให้นักเรียนอภิปราย ซึ่งในช่วงนี้นับว่าส่งผลต่อความเข้าใจของนักเรียนมาก ทั้งนี้เพราะคำถามบางประเภทเช่น คำถามประเภทขยายความ สรุปความ ทำให้นักเรียนมีคำตอบที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งแต่ละกลุ่มที่มีคำตอบไม่ตรงกับเฉลยต่างก็พยายามอภิปรายตลอดจนแสดงความคิดเห็นเพื่อยืนยันคำตอบของตน ก่อให้เกิดความเข้าใจให้กับผู้เรียนมากขึ้น สำหรับการอภิปรายนี้ กอล และคนอื่น ๆ (Gall and others. 1978 : 175 - 200) กล่าวว่า การอภิปรายเพื่อสรุปผล (Follow-up Discussion) นี้จะเป็นวิธีการที่สามารถเพิ่มพูนทักษะการคิดได้อย่างประสบความสำเร็จ การอภิปรายจะช่วยปรับปรุงความเข้าใจของผู้เรียนและช่วยเสริมแรงได้มากเพราะว่าการอภิปรายจะช่วยให้นักเรียนเห็นว่าคนอื่นมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับสิ่งที่ได้อ่าน เพราะตามความเป็นจริงแล้วบ่อยครั้งนักที่ผู้อ่าน 2 คน จะเข้าใจและมีความรู้สึกต่อเรื่องที่อ่านเหมือนกันทุกอย่าง จากการทดลองพบว่านักเรียนบางคนไม่เห็นด้วยกับเฉลย ซึ่งในช่วงอภิปรายนี้นับว่ามีประโยชน์มาก เอ็ดเวิร์ด (Edward. 1978 : 27) ได้กล่าวว่า คำถามประเภทที่ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น อาจมีนักเรียนที่ไม่เห็นด้วยกับคำตอบ บางครั้งอาจจะมีการอภิปรายข้อสำคัญครูต้องนึกไว้เสมอว่า คำตอบจะถูกหรือไม่ ไม่สำคัญเท่ากับความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อเนื้อเรื่อง ถ้านักเรียนมีความเข้าใจพอที่จะแย้งกับเฉลยได้ก็ย่อมเป็นนิมิตหมายที่ดี

1.5 การเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบนี้ผู้เรียนมีโอกาสรู้ผลการกระทำของตนทันที โดยได้มีการตรวจสอบคำตอบด้วยตนเองทันทีที่ทำสำเร็จ ซึ่งวิธีดังกล่าวนับว่าส่งผลต่อการเรียนรู้มากครั้งที่ได้มีผู้กล่าวถึงความสำคัญของการรู้ผลของการกระทำไว้หลายท่าน

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ 2523 : 238) กล่าวว่า การให้นักเรียนได้ทราบว่า เขาประสบความสำเร็จในการเรียนมากน้อยเพียงใด จะเป็นแรงจูงใจให้เขาอยากเรียนมากขึ้น และการให้นักเรียนทราบพัฒนาการความ

ก้าวหน้า ทำให้เด็กรู้ว่าตนเองทำอะไรได้เพียงใด เมื่อเด็กพบว่าเขาทำงานหรือเรียนได้ดียิ่งขึ้นจะเป็นแรงจูงใจให้เขาสนใจเรียนมากขึ้น คีส์ และฮัลส์ (Deese and Hulse. 1967 : 455) ยังกล่าวอีกว่า การรู้ผลการกระทำเป็นสิ่งเสริมแรงหรือเป็นรางวัลไปในตัว และก่อให้เกิดแรงจูงใจในการทำกิจกรรมครั้งต่อไปของผู้เรียน

2. ผลจากการศึกษากันพบว่า การสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมแบบลาคาตอป ทำให้นักเรียนมีมนุษยสัมพันธ์ดีกว่าการสอนอ่านโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครู ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากสาเหตุต่อไปนี้

2.1 การที่นักเรียนในกลุ่มทดลองมีมนุษยสัมพันธ์ดีกว่ากลุ่มควบคุมนั้น อาจเป็นเพราะในกลุ่มทดลองนั้นนักเรียนเรียนในลักษณะกลุ่มและคู่ ดังนั้นในการเรียนแต่ละครั้งนักเรียนจำเป็นต้องร่วมมือกัน จะต้องมีความไว้วางใจ มีความเห็นอกเห็นใจกัน และมีการติดต่อสื่อสารที่ดีและมีประสิทธิภาพจึงจะสามารถตอบคำถามให้ได้ เสร็จทันเวลา และถูกต้องได้คะแนนมากกว่ากลุ่มอื่นซึ่งผลการทดลองดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาพรพร พวงจันเพชร (สุภาพรพร พวงจันเพชร 2520 : 49) เกี่ยวกับมนุษยสัมพันธ์ที่พบว่า กิจกรรมกลุ่มทำให้นักเรียนมีทัศนคติด้านมนุษยสัมพันธ์เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีกว่าวิธีสอนที่ไม่ใช้กิจกรรมกลุ่มและยังคงสามารถคงทัศนคติที่ดีนั้นไว้หลังจากจบการเรียนไปแล้ว 1 เดือน ในขณะที่นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีธรรมดาไม่มีทัศนคติเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นหรือเลวลง การเรียนเป็นกลุ่มจะช่วยให้เกิดบรรยากาศที่ดีสามารถร่วมกันแก้ปัญหา รู้จักการทำงานอย่างมีระบบแบบแผน รู้จักการวางแผนร่วมกัน รู้จักวิธีการสื่อสารการใช้คำพูดที่เหมาะสม พยายามเข้าใจตนเองและผู้อื่น รู้จักหาคนให้เป็นที่ยอมรับของสังคม และมีใจกว้างพอที่จะยอมรับผู้อื่น และฉันพบว่า ภาคบงกช (ฉันพบว่า ภาคบงกช 2517) นันทนา เทพวิรักษ์ (นันทนา เทพวิรักษ์ 2518) และพัริ เอี่ยมทัศน (พัริ เอี่ยมทัศน 2518) ยังพบว่า การที่เรียนเป็นกลุ่มสามารถสร้างพัฒนาการด้านมนุษยสัมพันธ์ได้อย่างมีนัยสำคัญ เมื่อเปรียบเทียบกับการเรียนแบบปกติ

2.2 เนื่องจากในช่วงท้ายของการสอนในแต่ละคาบของกลุ่มทดลอง ครูจะให้นักเรียนอภิปราย การอภิปรายนั้นเป็นวิธีการหนึ่งที่ฝึกให้นักเรียนมีใจกว้าง ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น และรู้จักที่จะสื่อสารให้เป็นที่เข้าใจกัน อัจฉรา ประไพกุล (อัจฉรา ประไพกุล 2520 : 7 - 72) กล่าวถึงข้อดีของการสอนแบบอภิปราย คือ ช่วยสร้างนิสัยการทำงานเป็นหมู่คณะ ช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนสมาชิก ด้วยกัน ทำให้เกิดความเข้าใจและยอมรับนับถือกัน และจากงานวิจัยของ ฅนอมจิตต์ เสนมา (ฅนอมจิตต์ เสนมา 2526 : 63) พบว่า กิจกรรมอภิปรายสามารถเสริมสร้าง มนุษยสัมพันธ์อันดีในระหว่างนักเรียนด้วยกัน และเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยสร้าง บรรยากาศแบบประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นในห้องเรียน ช่วยฝึกการทำงานร่วมกันเป็น หมู่คณะ และให้นักเรียนยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น

จากผลการวิจัยที่กล่าวไว้ในข้อ 2.1 และ 2.2 สรุปได้ว่า กิจกรรมกลุ่ม และกิจกรรมอภิปราย สามารถสร้างความมีมนุษยสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนได้ และ กิจกรรมทั้ง 2 นี้ เป็นขั้นตอนที่สำคัญของกิจกรรมแบบล่าค่าตอบที่ใช้ในการทดลอง จึงมีผลทำให้นักเรียนมีความแตกต่างในด้านมนุษยสัมพันธ์จากนักเรียนที่เรียนโดยใช้ กิจกรรมตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญ

ข้อสังเกตและปัญหาที่พบในการวิจัย

1. การให้นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่มจะมีปัญหาใบกรณีในห้องเรียนมีนักเรียน มากกว่า 50 คนขึ้นไป เพราะการจัดกลุ่มทำได้ยากและเสียเวลานาน แต่เนื่องจาก ในการทดลองครั้งนี้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีนักเรียนเพียงกลุ่มละ 40 คน และ ทางโรงเรียนได้จัดให้นักเรียนนั่งในลักษณะกลุ่มอยู่แล้ว จึงไม่เกิดปัญหา แต่ในการทดลอง เครื่องมือพบว่า ปัญหาที่กล่าวเกิดขึ้น อาจจะแก้ปัญหาก็ได้โดยไม่ต้องให้นักเรียนเลื่อน โต๊ะเรียน เพียงแต่ให้นักเรียนที่อยู่ใกล้กันหันเก้าอี้เข้าหากันก็อาจจะลดปัญหา และ ประหยัดเวลาในการจัดกลุ่มได้

2. มีนักเรียนบางคนที่ไม่ยอมทำงาน ในกรณีที่ห้องเรียนมีนักเรียนมาก อาจจะยากต่อการควบคุม บ่อยครั้งที่ผู้วิจัยให้นักเรียนเปลี่ยนหน้าที่กัน แต่นักเรียนที่เก่งในกลุ่มมักจะรับหน้าที่หนักอยู่เสมอ ในกรณีนี้ครูผู้สอนอาจจะแก้ปัญหาได้โดยแจ้งให้นักเรียนทราบว่าในช่วงของการอภิปรายครูจะแบ่งเวลาส่วนหนึ่งถามคำถามเพิ่มเติม โดยครูจะสังเกตก่อนว่านักเรียนในกลุ่มทำงานทุกคนหรือไม่ และจับบันทึกไว้ และเตือนเป็นระยะ ๆ กลุ่มใดที่ขาดความร่วมมือกันจะต้องตอบคำถามดังกล่าว และถ้าตอบไม่ได้คะแนนของกลุ่มจะถูกตัดไป

3. ในช่วงอภิปรายนักเรียนที่เก่งมักจะพูดโดยไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนอื่นได้พูด ทำให้นักเรียนที่อยากจะพูดแต่ไม่มีโอกาสเกิดความเบื่อหน่าย สำหรับปัญหานี้ครูอาจจะสร้างความเข้าใจกับเด็กว่าควรที่ทุกกลุ่มจะได้แสดงความคิดเห็น อาจจะกำหนดจำนวนครั้งสูงสุดที่แต่ละกลุ่มจะถูกขึ้นอภิปราย เช่น ครั้งหนึ่งไม่ควรเกิน 2 ครั้ง และเป็นสิทธิของครูที่จะเรียกใครขึ้นตอบก็ได้ ดังนั้นทุกกลุ่มควรศึกษาคำถามเพื่อเตรียมการอภิปรายไว้ด้วย

4. การใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบที่มีขั้นตอนที่ผู้วิจัยได้ทำการทดลองครั้งนี้ไม่ควรใช้ติดต่อกันหลาย ๆ คาบ เพราะเมื่อใช้ติดต่อกันไปหลาย ๆ คาบนักเรียนจะเริ่มคุ้นกับวิธีการและเริ่มเกิดความเบื่อหน่าย เหตุที่เบื่อหน่ายเป็นเพราะความซ้ำซากของคำสั่ง ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าในการทดลองแผนการสอนที่ 4 นักเรียนเริ่มแสดงความเบื่อหน่าย ทั้งนี้เพราะลักษณะของกิจกรรมมีความซ้ำกันในแผนการสอนที่ 2, 3 และ 4 ดังนั้นในแผนที่ 5 และ 6 ผู้วิจัยจึงเปลี่ยนวิธีการจากการใช้กิจกรรมกลุ่มมาเป็นกิจกรรมคู่ ซึ่งก็สามารถเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนการสอนให้น่าสนใจขึ้นได้ ดังนั้นการแปรเปลี่ยนกิจกรรมที่ซ้ำติดต่อกันเป็นสิ่งจำเป็นในการขจัดความเบื่อหน่ายอาจจะเกิดจากความจำเจได้

5. นักเรียนมักจะอ่านคำสั่งไม่ทั่วถึงและทำผิดขั้นตอนอยู่เสมอ ครูต้องมีความอดทน รอคอยความพร้อมของเด็กและต้องคอยสังเกตดูแล้วในการเริ่มต้นใช้วิธีเรียนใหม่ นักเรียนหยิบบัตรประเภทใด และได้อ่านบัตรคำสั่งก่อนทำกิจกรรมหรือไม่

6. ในการแข่งขันกลุ่มที่ใดคะแนนมากมักจะได้อยู่เสมอ ทำให้นักเรียนกลุ่มอ่อนรู้สึกหมดกำลังใจได้ ดังนั้นการจัดกลุ่มนักเรียนแบบคละกันในด้านสติปัญญาความสามารถ วุฒิการะ และประสบการณ์จะลดปัญหานี้ลงเนื่องจากแต่ละกลุ่มก็จะมีนักเรียนเก่งและอ่อนทุกกลุ่ม นอกจากนั้นอาจจะแก้ปัญหาได้โดยกำหนดจำนวนข้อสูงสุดที่แต่ละกลุ่มควรจะตอบ ในกรณีที่ไม่ได้ผู้ใดตอบ กลุ่มที่ใดคะแนนเต็มแล้วอาจจะขออนุญาตตอบเพิ่มเติมได้ ซึ่งวิธีการนี้จะทำให้กลุ่มที่มีความสามารถน้อยกว่า หรือไม่พอใจพอจะได้มีโอกาสตอบคำถามบาง และครูผู้สอนอาจใช้วิธีเรียกนักเรียนกลุ่มที่ไม่ค่อยมีโอกาสตอบได้ตอบ ในกรณีนี้นักเรียนย่อมชื่นชอบตอบพร้อมกันหลายกลุ่ม

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอความคิดเห็นที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่านได้อย่างแท้จริง จึงน่าจะได้มีการเผยแพร่ให้กับครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมโดยทั่วไป ซึ่งการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการจะช่วยให้ครูมีความเข้าใจขั้นตอนการปฏิบัติได้ชัดเจน และสามารถให้ครูนำวิธีการไปใช้ในห้องเรียนอย่างใดผล

1.2 การจัดกลุ่มนักเรียนนับว่ามีความสำคัญมาก ทั้งนี้เพราะการจัดให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มมีความสามารถใกล้เคียงกันจะทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนน่าสนใจขึ้น กล่าวคือ จะมีแต่ละกลุ่มหมุนเวียนกันตอบคำถาม การจัดกลุ่มที่ไม่คละกันในด้านความสามารถของนักเรียนโดยให้กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งมีนักเรียน เก่งมากเกินไปกลุ่มนั้นก็จะเป็นฝ่ายตอบอยู่เสมอ และกลุ่มที่ไม่มีนักเรียนเก่งก็จะนั่งเฉยๆ ทำให้กลุ่มที่ไม่ได้แสดงความสามารถเกิดความท้อถอยและเบื่อหน่าย ดังนั้นในกรณีนี้เป็นการสอนฝึกครูผู้สอนยอมรับนักเรียนที่ดี ควรจัดนักเรียนให้คละกันทั้งในด้านสติปัญญา ความสามารถ และประสบการณ์ แต่ถาเป็นการวิจัยที่ผู้วิจัยไม่รู้จักนักเรียนดี ต้องให้ความสำคัญในการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็ก โดยการสอบถามจากครูที่สอนประจำ หรือข้อมูลจากทะเบียนนักเรียน นอกจากนั้นควรจะจัดให้นักเรียนมีโอกาสเวียนไปในแต่ละกลุ่ม เพื่อจะได้พบสมาชิกที่แตกต่างไปจากกลุ่มเดิม

1.3 ในวัตรคำสั่ง ควรจะมีคำเตือนให้นักเรียนอ่านให้ทั่วถึง เพราะนักเรียนมักจะเข้าใจว่าตนเข้าใจกติกาคือแล้ว และไม่สนใจในความสำเร็จของการที่คำเตือนให้อ่าน การเขียนตัวหนังสือให้ชัดเจนสวยงามน่าอ่าน และการทำวัตรคำสั่งให้มีลักษณะน่าสนใจจะเป็นเครื่องกระตุ้นให้นักเรียนอยากอ่าน ในการทดลองครั้งนี้พบว่า นักเรียนส่วนมากมักจะอ้างว่าตนรู้จักกติกาคือแล้ว แต่ในความเป็นจริงนักเรียนยังทำผิดขั้นตอนอยู่เสมอ แม้ว่าการทดลองจะผ่านไปแล้วยังหลายครั้ง

1.4 ในการปฏิบัติตามขั้นตอน จำเป็นอย่างมากที่ครูผู้สอนจะต้องเดินตรวจดูตามกลุ่มตลอดเวลาเพื่อเป็นการกระตุ้นหรือช่วยให้นักเรียนที่ไม่ทำงานได้เปลี่ยนพฤติกรรม โค้ชฝึกฝนตนเองได้มีความรับผิดชอบต่อกิจกรรมตามความสามารถ และควรบันทึกข้อบกพร่องในขณะทำกิจกรรมและแจ้งให้นักเรียนทราบ พร้อมทั้งติดตามผลในการทดลองครั้งต่อไปหรืออาจจะมีคะแนนพิเศษเพื่อเป็นแรงเสริมให้กับกลุ่มที่ครูพบว่า มีปฏิสัมพันธ์และมีการร่วมมือภายในกลุ่มดี เพราะการสอนลคมบาทของครูในการอธิบายลงเพื่อให้กลุ่มเวลาช่วยเหลือ ให้การแนะนำ อธิบายข้อข้องใจ ให้คำชมเชย และสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อการปรับปรุงแก้ไข

1.5 ในการสอนครูจำเป็นต้องสร้างบรรยากาศให้เป็นกันเอง เพื่อที่นักเรียนจะได้เกิดความสุขสบายใจ และกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นหรือโต้แย้งต่าง ๆ เพราะในห้องเรียนแบบนี้ บรรยากาศที่นักเรียนต้องร่วมมือ การสร้างสิ่งจูงใจให้นักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และมีความกระตือรือร้นในการที่จะตอบคำถามหรืออภิปรายนั้นมีความสำคัญต่อการเรียนมาก ทั้งนี้เพราะขั้นตอนหนึ่งของวิธีสอนนี้คือ นักเรียนต้องอภิปราย ซึ่งในการนี้ถ้านักเรียนไม่เกิดความกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นเพราะกลัวผิด หรือกลัวการถูกตำหนิแล้ว นักเรียนก็จะนั่งเฉยๆ บรรยากาศการเรียนการสอนก็จะไม่น่าสนใจ เป็นที่อึดอัดสำหรับครูผู้สอนและตัวนักเรียนเองด้วย นอกจากนั้นการที่นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวางจะช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น

1.6 คำถามที่ไขควรเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก ควรจะมีคำถามง่าย เพื่อก่อให้เกิดประสบการณ์แห่งความสำเร็จให้กับผู้เรียน และจงใจให้มีความอยากรที่จะตอบคำถามที่ยากขึ้น และควรเพิ่มคำถามประเภทที่ต้องใช้ความคิดมาก ๆ เพราะจากการวิจัยในครั้งนี้พบว่า คำถามที่นักเรียนต้องขยายความหรือถามเกี่ยวกับความคิดเห็นนั้น นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างออกไปจากความคิดเห็นของครู และแตกต่างกันออกไปในแต่ละกลุ่ม ซึ่งแต่ละกลุ่มก็พยายามที่จะยืนยันคำตอบของตนเองในช่วงอภิปราย ทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนอยู่ในลักษณะที่น่าสนใจ ซึ่งบางครั้งผู้วิจัยก็ต้องยอมรับคำตอบของนักเรียนที่แตกต่างออกไปจากที่เฉลยไว้

1.7 ในการศึกษาครั้งนี้ ขั้นตอนหนึ่งของการทดลองคือ นักเรียนต้องทบทวนงานด้วยตนเอง และตรวจทันที ซึ่งนักเรียนก็สามารถทำได้ด้วยความเรียบร้อย และแก้ไขคำตอบที่ผิดให้ถูกต้องได้ จึงนับว่าเป็นการประหยัดเวลาในการทบทวนของครูได้ ซึ่งการศึกษานี้สอดคล้องกับการศึกษาของโครงการส่งเสริมสมรรถภาพการสอน (RIT - Reduced Instructional Time) ของกรมสามัญที่พบว่า การให้นักเรียนทบทวนแทนครูในชั้นเรียนนั้น ความถูกต้องในการตรวจ และสภาพวินัยในชั้นเรียนไม่ต่างจากที่ครูตรวจและสามารถลดเวลาในการตรวจของครูได้โดยเฉลี่ย 61.90 ดังนั้นแทนที่ครูจะเสียเวลาในการตรวจงานของเด็ก ครูอาจจะนำเวลาส่วนที่ตรวจงานนั้นไปคิดแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น จัดทำอุปกรณ์การสอนให้สมบูรณ์และมีคุณภาพ และอาจใช้เวลาส่วนนั้นค้นคว้าหาเกมหรือกิจกรรมที่จะสอดแทรกเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่ายได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ในการใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบนั้น เทคนิคการแปรเปลี่ยนกิจกรรมจะช่วยส่งผลต่อการรักษาระดับความสนใจของผู้เรียน จึงควรมีการแปรเปลี่ยนกิจกรรมในทุก 2 คาบ เช่น 2 คาบแรกใช้กิจกรรมกลุ่ม และ 2 คาบต่อไปใช้กิจกรรมคู่

หรือ 2 คาบแรกให้นักเรียนตอบคำถามโดยสมัครใจไม่มีการให้คะแนน และ 2 คาบหลังเปลี่ยนเป็นให้คะแนน การเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนการสอนเช่นนี้ จะทำให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย จึงควรศึกษาถึงวิธีการอื่น ๆ ที่จะใช้ในกิจกรรมล่าคำตอบเพื่อรักษาระดับความสนใจของผู้เรียน

2.2 จากข้อสังเกตของผู้วิจัยตัวแปรอื่น ๆ ที่น่าจะมียุทธศาสตร์พบจากการใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบได้แก่ ความสนใจ เจตคติ ความคงทนในการจำคำศัพท์

สำหรับในด้านความสนใจนั้นเนื่องจากการสอนโดยใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบมีลักษณะที่สามารถสร้างความสนใจให้กับผู้เรียนได้หลายประการ เช่น มีการตั้งคำถามย่อย และท้าทายความสามารถของผู้เรียนโดยใช้เกมเข้าประกอบ พยายามให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมาก มีการแสดงความคิดเห็น มีการให้แรงเสริมโดยใช้คะแนนเป็นแรงเสริม การให้ผู้เรียนได้ทราบความสำเร็จของตนในทันทีซึ่งเท่ากับเป็นการชี้ทางให้ทราบความก้าวหน้าในการทำงานทุกระยะของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจที่จะทำงานนั้น ๆ ต่อไป การจัดสภาพห้องเรียนก็อยู่ในสภาพที่ไม่อึดอัด นักเรียนมีโอกาสดูพูดคุยและซักถามกัน นอกจากนั้นยังมีสื่อการเรียนที่เตรียมไว้พร้อมแล้ว จึงคาดว่าวิธีการสอนนี้น่าจะสามารถสร้างความสนใจได้

ในด้านเจตคตินั้น การเรียนการสอนแบบล่าคำตอบน่าจะสร้างเจตคติในทางบวกให้กับผู้เรียนได้ ทั้งนี้เพราะการเรียนการสอนแบบล่าคำตอบนั้นการจัดสิ่งแวดล้อมหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน ครูจะไม่ใช้อำนาจหรือใช้ความคิดของตนเองเป็นเครื่องตัดสินความถูกต้อง แต่ใช้เหตุผลในการตัดสินและยอมรับความคิดของผู้เรียน นักเรียนได้ลงมือกระทำเอง และมีส่วนรับผิดชอบต่องานที่ได้ทำซึ่งทำให้เกิดความภาคภูมิใจ เมื่อประสบความสำเร็จ นอกจากนั้นยังให้แรงเสริมตลอดเวลาและทันที นักเรียนมีกำลังใจที่จะเรียนรู้ และแรงเสริมที่ให้เป็นการให้รางวัลมากกว่าการลงโทษ

ในด้านความคงทนในการจำคำศัพท์นั้น เนื่องจากความคงทนจะเกิดขึ้นได้ ครูต้องจัดประสบการณ์ตรงให้กับเด็ก ใช้อุปกรณ์การสอนและให้เด็กมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ครูต้องจัดการเรียนการสอนให้น่าสนใจและมีความแปลกใหม่ และควรมีการทบทวน ซึ่งวิธีการดังกล่าวสอดคล้องกับการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบ กล่าวคือครูได้จัดประสบการณ์ตรงให้กับนักเรียนโดยให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง โดยครูหาข้อมูล ตลอดจนอ่านนิตยสารความสะกดก เช่น การจัดหาพจนานุกรมทั้งภาษาอังกฤษและไทยไว้ให้ถึง เป็นการสอนที่ต่างจากที่นักเรียนได้พบอยู่ นอกจากนั้นขั้นตอนของการเรียนการสอนแบบล่าคำตอบยังมีลักษณะของการทบทวนกล่าวคือ ในช่วงท้ายคือการอภิปราย ครูจะถามทวนคำถามที่ได้ถามมาแล้วซึ่งก็เท่ากับการย้ำทวนคำศัพท์ต่าง ๆ ที่ได้พบมาแล้ว นอกจากนั้นการใช้อุปกรณ์การสอนและการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบนี้น่าจะส่งผลต่อความคงทนในการจำคำศัพท์ของนักเรียนด้วย

จากผลการทดลองของกิจกรรมแบบล่าคำตอบที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามรายงานการวิจัยฉบับนี้ เป็นที่น่าสังเกตว่าเทคนิคการสอนนี้น่าจะใช้ได้ผลกับการสอนภาษาอื่นด้วย ดังนั้นการศึกษาดูผลการใช้กิจกรรมแบบล่าคำตอบกับการอ่านในวิชาภาษาไทยจึงเป็นหัวข้อการวิจัยที่น่าสนใจอีกเรื่องหนึ่ง ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษกับภาษาไทยอาจมีความแตกต่างกันบ้างในช่วงของการรับรู้ กล่าวคือภาษาไทยเป็นภาษาของผู้เรียนเองย่อมมีความเร็วในการรับรู้มากกว่าภาษาอังกฤษ ดังนั้นในชั้นตามครูผู้สอนจึงสามารถฝึกฝนนักเรียนให้ตอบในเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ได้มากขึ้น และในขั้นตอนซึ่งต้องมีการอภิปราย จะมีความสนุกสนานมากกว่าเนื่องจากนักเรียนไม่ต้องกลัวว่าจะใช้ภาษาผิดในการอภิปราย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ จิตวิทยาการศึกษา โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย 2524,
274 หน้า

จุลจักร โนพันธ์ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคิดสร้างสรรค์ และ
มนุษยสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนวิทยาศาสตร์ด้วยวิธีการบวนการ
กลุ่มสัมพันธ์ที่ใช้เกม กับวิธีการกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ที่ใช้การอภิปราย วิทยานิพนธ์
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524,

ฉลวย ชาวนาวิก การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษที่มีและ
ไม่มีการนำเรื่องในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524, 100 หน้า อัดสำเนา

ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์ จิตวิทยาการอ่าน โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช 2526, 146 หน้า
ฉันทนา ภาคบงกช การสอนสังคมศึกษาหน่วยวันสำคัญของชาติในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วย
กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517,
อัดสำเนา

ชมภู พึ่งธรรม การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านความเป็นผู้นำระดับชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 เขตการศึกษา 3 กรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526,

ชูศรี วงศ์รัตน์ เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย โรงพิมพ์เจริญผล 2527, 370 หน้า
ทรงพร อิศโรชกุล และ สุชาดา นิมนานิตย์ "สอนอย่างไรจึงจะสื่อความหมาย"
การสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนเพื่อการสื่อสาร Thailand Tesol หน้า
UE1 - UE11 2527

ถนอมจิตต์ เสนมา การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมีของนักเรียน
ชั้น ม.ศ. 4 ซึ่งเรียนด้วยเทคนิคการสอนแบบสืบสอบ แบบจัดกิจกรรมอภิปรายระหว่าง
ครูกับนักเรียนและระหว่างนักเรียนด้วยกัน วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2526,

นันทนา เทพศิริรักษ์ การเปรียบเทียบการสอนวิทยาศาสตร์ หน่วย "พลังงาน" โดยวิธี
กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ และวิธีการสอนแบบธรรมชาติ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิทยานิพนธ์
ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2518,

ประพนธ์ เจียรกุล "ผลการทดลอง RIT ในเวียดนาม" ลดเวลาการสอนนวัตกรรม
ที่น่าสนใจ 2521

ประยูร แจ่มจบ ประเภทและตำแหน่งของคำถามประกอบบทเรียนที่มีผลต่อความเข้าใจ
ในการอ่านและการจำเนื้อหาบทเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดภูเก็ต
ปริญญาโท คศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2521, 89 หน้า
อัครสำเนา

ปรียา จันทโรจน์ การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านภาษาไทยโดยใช้แบบฝึก
เสริมทักษะและไม่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกช่าง
ก่อสร้าง วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีพศึกษา วิทยาเขตเทคนิคนนทบุรี วิทยานิพนธ์
ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2522, 229 หน้า อัครสำเนา

ฝน แสงสิงแก้ว "มนุษยสัมพันธ์" สุขภาพ ฉบับที่ 8 : มีนาคม 2523

พนัส หันนาคินทร์ หลักการบริหารโรงเรียน วัฒนาพาณิช 2524, 363 หน้า

พัชรี ชินธรรมนิมิตร "บทบาทของกิจกรรมกลุ่มสำหรับวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ"

ภาษาปริทัศน์ 4 (1) ภาคต้น ปีการศึกษา 2526

พัชรี เขี่ยมทัศน์ การเปรียบเทียบการสอนวิชาคณิตศาสตร์ หน่วย "ร้อยละ" โดยวิธี
กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์และวิธีการสอนแบบธรรมชาติ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 วิทยานิพนธ์
ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2518,

พัฒน์ น้อยแสงศรี ปัญหาการสอนอ่านภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยม มหาวิทยาลัย
รามคำแหง 2526, 325 หน้า

เพ็ญสุข ภูตรฐกุล การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้น ม.ศ. 5 ที่เรียนโดยให้เพื่อนช่วยสอน กับที่เรียนด้วยตนเอง วิทยานิพนธ์
ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2528, 202 หน้า อัครสำเนา

ไพบูลย์ จันทยศ "ปัญหาการเรียนการสอนในปัจจุบัน" มิตรครู ฉบับที่ 3

30 เมษายน 2527

ไพศาล หวังพานิช การวัดผลการศึกษา สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 293 หน้า

โรจน์ จะโนภาษ และคนอื่น ๆ "แบบจำลองทักษะการสอนจุลภาค" ทักษะการตั้งคำถาม

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา ศึกษาพรจำกัด

2528, 314 หน้า

วิทยา เทพยา มนุษยสัมพันธ์ แพรวพิทยา 2524, 177 หน้า

ศรีวัย สุวรรณกิติ วิธีสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก 2522,

255 หน้า

สมาน จงอ้อมกลาง มนุษยสัมพันธ์ของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมในทัศนะของครูสังกัด

กรมสามัญศึกษา จังหวัดนครราชสีมา ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร 2526,

สมภูมิ บ่ายเที่ยง การเปรียบเทียบผลเวลาในการสอนและผลสัมฤทธิ์ในการเรียน

วรรณคดีไทย โดยใช้วิธีสอนแบบลาคำตอบกับวิธีสอนแบบบรรยาย วิทยานิพนธ์

ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2525,

สระรัช บุญยรัตพันธ์ คู่มือครูภาษาอังกฤษ Improve Your Reading Book

One อักษรเจริญทัศน์ 2524, 84 หน้า

สังเวียน สฤษดิ์กุล และคนอื่น ๆ วิธีสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

สาอางค์ นีรัญบุระ พันธ์ และคนอื่น ๆ โครงการติดตามและประเมินผลโครงการ

พัฒนาการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ระหว่างปี 2524 - 2526

กรมสามัญศึกษา 2526, 161 หน้า

สินีนาค สัตยมาศ บทบาทของวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตรมัธยมศึกษาไทยในปัจจุบัน

วารสารคุรุศาสตร์ มกราคม - มีนาคม 2528

สุนันทา จตุรพิตร "วิธีการเรียนการสอนตามความสามารถของแต่ละบุคคล"

ภาษาปริทัศน์ 2 (มกราคม - พฤษภาคม 2524)

สุภาพรรณ พวงจันเพชร การเปรียบเทียบผลการสอนวิชาศีลธรรมหน่วย "คุณธรรม เสริมสร้างลักษณะนิสัย" โดยวิธีการกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ และวิธีการสอนแบบธรรมชาติ
ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520,
49 หน้า อักษรย่อ

สุไร พงษ์ทองเจริญ วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2520

เสถียร สมศักดิ์ "วิธีการเรียนแบบล่าช้าตอบ" ลดเวลาการสอน นวัตกรรมที่
น่าสนใจ โรงพิมพ์ทัศนโกลศ 2521, 84 หน้า

เสถียร เหลืองอร่าม หลักมนุษยสัมพันธ์ต่อการบริหารในองค์กร แพรวพิทยา 2519,
155 หน้า

อจจรา ประไพกุล "วิธีสอนแบบอภิปราย" ประมวลบทความเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอน
ระดับมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร ภาควิชามัธยมศึกษา คณะคุรุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย 2520, หน้า 7 - 72

Allen, V.L. "Children as Teachers," Theory and Research
on Tutoring. New York, Academic Press Inc., 1976.

Barnes, Douglas. Language in the Classroom. Bletchley,
England, Open University Press, 1973.

Bratt, Christina and others. "Teaching Comprehension
Questions," Teaching English as a second Language,
Technique and Procedures. English Language Institute,
Winthrop Publisher Inc., Cambridge, Massachusetta, 1972.
249 p.

Breene, M.C.N. and Candlin. Communicative Material Design :
Some Basic Principles. A Journal of Language Teaching
and Research in Southeast Asia. 10 : 2, 1979.

- Brumfit, C.J. "Teaching The General student in Johnson K and Morrow K, (eds)," Communication in the classroom. London, Longman, 1981.
- Carin, Arthur A and Robert B. Sund. Developing Questioning Technique. Ohio, Charles E Merrill Publishing Co., 1971.
- Chastain, Kenneth. Developing School - language skills. Theory to Practice. 2nd.ed., Philadelphia, The Center for curriculum Bookprint, 1971.
- Clark, Mark A and Sandra Silberstein. "Toward a Relization of Psycholinguistic Principles in the E.S.L. Reading class," Reading a Second Language, Hypothesis, Organization and Practice, 1979. New York, Harper and Row, 1979.
- Dallman, Martha and others. The Teaching of Reading. Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1974. 602 p.
- Deese, James and Steward H. Hulse. The Psychology of Learning. New York, McGraw-Hill Book co., 1967. 514 p.
- Dillner, Martha H and Joanne P. Olson. Personalized Reading Instruction in Middle Junior and Senior High Schools. Macmillan Publishing Co., Inc., New York, 1977.
- Doughty, Catherine and Teresa Pica. "Informantion gap Task Do they facillitate Second language Acquisition ?" Tesol Quarterly. 20(2), June, 1986.
- Fan, Chung - Teh. Item Analysis Table. New Jersey, Educational Testing Service, Princeton, 1952. 32 p.
- Ferguson, Nicholas. "Some Aspects of Reading Process," English Language Teaching. Vol. 28., November, 1973.
- Filella, I. "Method of Teaching. Turning Non - Learness into Learners," Adult Education. 5(4), November, 1975.
- Finnochiaro, Mary and Bonomo, Michael. The Foreign Language Learners A Guide for Teachers. New York, Regents Publishing Company, 1973.
- Fry, Edward. "Comprehension Drill in the "Drill" Teaching Faster Reading. Cambridge Press, Cambridge, London Ibadom Nairobi, 1978.

- Gall, Meredith D and Beatrice A Ward David. "Effects of Questioning Techniques and Recitation on Student Learning," American Educational Research Journal. 15, No.2 (Spring 1978) p. 175 - 200.
- Gilbart, Helen. "A Guide to Reading and Study Skills," Pathways. Houghton Mifflin Company One Bacon Street, Boston, Massachusettes 02108, 1982. 381 p.
- Glatthorn, Allen A. "The Small Group Instruction," Encyclopedia of Education. ed. Lee C. Deighton, 8(1971), 226 p.
- Guerrini, Michelle C. "Teaching Reported Speech," Forum XXIV. (2) : April, 1986.
- Gusak, Frank. "Teachers Questioning and Levels of Reading Comprehension," The Evaluation of Children's Reading Achievement. ed. Thomas Barret, Newark, D.E. : International Reading Association, 1976.
- Handscombe, Jean, Richard A. Orem and Barry P. Taylor. On TESOL 83. Toronto, Canada March 15(20), 1983. 283 p.
- Hardy, Maureen. "Talking in School," Forum. 22(2), Spring, 1980.
- Harris, David P. Testing English as a Second Language. New York, McGraw-Hill Book Company, 1969.
- Helfelt, J.P. and Lalik R. "Reciprocal Student - Teacher Questioning," Reading Teacher. 3, 1976.
- Hipple, Theodore W. Teaching English in Secondary Schools. New York, Macmillan Publishing Co., 1973.
- Huck, Charlotte S. Children's Literature in the Elementary School. New York, Holt, Rinehart and Winston, 1976.
- Jacob, George. "Making Small group Discussions Even Better," Forum. 24(2) : April, 1986.
- Leonard, Goan M. and others. General Methods of Effective Teaching. Thomas Y. Crowell Co., 1972.
- Long, Michael H. and Patricia A. Porter. Tesol Quatory. 19(2) : 1985.

- Lyon, J. Introduction to theoretical linguistics. Cambridge University Press, 1978.
- Mc Neil, John D. "Reading Comprehension," New Direction for Classroom Practice. Scott, Foreman and Company, 1984. 176 p.
- Melnik A. "Question : An instructional - diagnostic tool," Journal of Reading. 11 (1968)
- Miller, Wilmar M. Diagnosis and Correlation of Reading Difficulties in Secondary School Students. New York, The Center for Applied Research in Education Inc., 1974.
- Morrow, K. "Principles of Communicative Methodology in K Johnson & Morrow (eds)," Communication in the Classroom. London Longman Group Limited, 1981. 151 p.
- Mueser, Anne Marie, David H Russell and Etta E. Karp. Reading Aid through the grades : A guide to materials and 501 activities for individualized Reading Instruction. Teacher College, Columbia, University, New York and London, 1981.
- Norris, William. "Teaching Second Language Reading at the advanced Level Goals, Techniques and Procedures," TESOL Quarterly. 4, no. 1 March, 1970.
- Nuttal, Christine. Teaching Reading Skills in a Foreign Language. Heinemann Educational Book Ltd., 1982.
- Oller, John W. English Tests at School. London, Longman Group Ltd., 1979. 459 p.
- Otto, Wayne, Robert Rude and Dixie Lee Spiegel. "Understanding what you decode : Comprehension," How to teach Reading. Addison Wesley Publishing Company, 1979.
- Pearson, David P. and Dale D. Johnson. Teaching Reading Comprehension. New York, Holt, Rinehart and Winston, 1978,
- Raphal, Taffy E. "Question - Answering Strategies for Children," Reading Teacher. 36 (November 1982)
- Reder L.M. "The Role of Elaboration in the Comprehension and Retention of Prose A Critical Review," Review of Educational Research, 50 (Spring 1980) 553 p.

- Rogers Carl. Questioning Strategies and Technique. Boston Allyn and Bacon, 1972.
- Rothkopf, E.Z., Quoted in Dayton, Dean D. "Inserted Post Questions and Learning from slide-tape Presentation Implication of the Mathemagenic Hypothesis," Audio Visual Communication Review. 25 Summer, 1977.
- Rowe, Mary Budd. "Pausing phenomena influence on the quality of instruction," Journal of Psycholinguistic Research. 3(2) : 203 - 204, 1974.
- Schmuck, Richard A, and Patricia A Schmuck. Group Process in the Classroom. Iowa : W.M.C. Brown Co., 1971.
- Seliger, Herbert W. "Learner Interaction in the classroom and Its Effects on Language Acquisition," Classroom Oriented Research in Second Language Acquisition. 1983.
- Shephard, David L. Comprehensive High School Reading Methods. Ohio, A Bell & Howell Company, 1973.
- Singer, Harry. "Active Comprehension From Answering to Asking Question," The Reading Teacher. 31, May, 1978.
- Smith, Charlotte T. "Evaluating Answer to Comprehension Questions," The Reading Teacher. 31, May, 1978.
- Strang, Ruth. Diagnostic Teaching of Reading ed. New York, McGraw-Hill Book Company, 1967.
- Sturtridge, Gile. "Role - play and Simulation in K.Johnson and K. Morrow (eds)," Communicative in the Classroom. London, Longman Group Limited., 1981.
- Turney, C. and others. Microteaching Research Theory Practice. Sydney, Southwest Press Limited, 1976.
- Valette, Rebecca M. "The Evaluation of Second Language Learning," The Second language classroom. Oxford University Press, 1981.
- Wainwright, Gurdon R. Rapid Reading Made Simple. Great Britain, W.H. Allen Co.,Ltd., 1972. 272 p.
- White, Joanna and Patsy M. Light Bowh. Asking and answering in ESL. Classes. Canadian Modern Language Review, 40(2) : 228 - 244, 1983.

Wibunsin, Doris. "Communicative V.S. Non-Communicative Language Teaching," in Language use in the classroom. p. CT1 - CT8, Thailand Tesol, 1984.

Wisondanger, Davis and John Paul Wollenberg. "Prequestion Innibits. Third Graders Reading can," The Reading Teacher. 31 : 892 - 895, May, 1978.

ពាក្យស្នើសុំ

ภาคผนวก ก

แผนการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

แผนการสอนวิชาการอ่าน 2 (อ.432)
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เวลา 100 นาที (2 คาบ)
 แผนการสอนของกลุ่มควบคุม
 แผนการสอนที่ 1

เรื่อง For Sale. A house with a history

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนอ่านเรื่องได้เข้าใจ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถแปลความได้
2. นักเรียนสามารถตีความได้
3. นักเรียนสามารถขยายความได้
4. นักเรียนสามารถจับใจความเรื่องที่อ่านได้
5. นักเรียนสามารถสรุปความเรื่องที่อ่านได้

สื่อการเรียนรู้

1. ภาพ
2. บัตรคำ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ขั้นสร้างความสนใจ

1.1 ครูให้นักเรียนดูภาพบ้าน 2 หลัง หลังที่ 1 เป็นบ้านแบบโบราณ และทรูหรา อีก หลังหนึ่ง เป็นบ้านแบบใหม่ล่าสุด

ครูถามให้นักเรียนเดาว่า

What should a house with a history be ?

1.2 ครูอธิบายให้นักเรียนฟังโดยครูให้ดูภาพแบบโบราณ และพูดว่า

This should be a house with a history.

A house with a history is the one that was built in the old days.

2. ชั้นแจ้จุกประสงค์

ครูแจ้ให้นักเรียนทราบเมื่อจบคาบเรียนนี้แล้วนักเรียนจะต้องสามารถแปลความ ที่ความศัฟท์สานวน ขยายความ จับใจความ และสรุปความได้

3. ขั้นกระตุ้นให้เรียนระลึกถึงการ เรียนรู้พื้นฐานจำเป็นที่ต้งนำมาใช้

ครูทบทวนศัฟท์เดิมได้แก่ fire-place, garage, dinning-room, high windows, bathroom, park โดยให้นักเรียนจับคู่ภาพของคาเหล่านี้กับบัตรที่เขียนคำศัฟท์

4. ชั้นเสนอบทเรียนใหม่

4.1 ครูยกตัวอย่างประโยคให้นักเรียนฟัง และถามคำถามเพื่อย้าการเรี้นรู้และให้นักเรียนตอบ

a. quite without equal

The Oriental is the best hotel in Thailand. It is quite without equal.

What is the name of the zoo that is quite without equal in Thailand ?

(Dusit zoo)

b. meet the need of the 1980 s.

The Oriental is a beautiful, luxerious hotel with all facilities. It meets all the need of the 1980 s.

Does the house with no accommodation meet our need ?

(No)

c. 1970 s.

The year between 1970 - 1979 is the 1970 s.

What is the year between 1980 and 1989 called ?
(the 1980 s)

d. light and airy.

A room with high windows is always light and airy.

Is this room light and airy ?

(Yes or No)

e. wild party

A wild party is a good and pleasing one.

Do the people enjoy themselves in a wild party ?

(Yes)

f. great men.

President ~~nt~~ and prime ministers are great men.

Are you great men ?

(No)

5. ชั้นลงมือปฏิบัติ

ครูให้นักเรียนอ่านข้อความใช้เวลา 10 นาที

6. ชั้นประเมินผล

ครูถามคำถามนักเรียนปากเปล่า

7. ชั้นฝึกความแม่นยำและการถ่ายโอน

7.1 ครูให้นักเรียนหาแบบฝึกหัดท้ายบท

7.2 ครูนำไปตรวจ แก้ไขข้อบกพร่อง

แผนการสอนที่ 2

เรื่อง Oil and Water

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนอ่านเรื่องได้เข้าใจ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถแปลความได้
2. นักเรียนสามารถตีความได้
3. นักเรียนสามารถขยายความได้
4. นักเรียนสามารถจับใจความเรื่องที่อ่านได้
5. นักเรียนสามารถสรุปความเรื่องที่อ่านได้

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. พจนานุกรม

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ขั้นสร้างความสนใจ

1.1 ครูให้นักเรียนดูชื่อเรื่อง Oil and water และถามให้นักเรียน
เดาว่า What will the story be about ?

1.2 ครูเขียนคำตอของนักเรียนบนกระดานดำ และเลือกคำตอบที่ถูกต้อง
ที่สุด พร้อมกับอธิบายเพิ่มเติม

2. ขั้นแจ้งจุดประสงค์

ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่า เมื่ออ่านเรื่องจบแล้วนักเรียนจะสามารถ
แปลความ ตีความ ขยายความ จับใจความสำคัญ และสรุปความได้

3. ขั้นกระตุ้นให้ผู้เรียนระลึกถึงการเรียนรู้พื้นฐานจาเป็นที่ต้องนำมาใช้

ครูทบทวนศัพท์โดยให้นักเรียนจับคู่ระหว่างคำศัพท์ และคำแปล โดย
ครูจะเขียนคำศัพท์ไว้ในบัตรคำ และเขียนคำแปลไว้บนกระดานคำ
คำศัพท์ collect/ zoo/ oil/ travel/ island/ sort
คำแปล bring together/ a park where many kinds of living
animals are kept for showing. /fatty liquid/ go from
place to place/ a piece of land surrounded by water/
kind

4. ขั้นเสนอทบทวนใหม่

4.1 ครูให้นักเรียนอ่านอย่างกร้าว ๆ และขีดเส้นใต้คำศัพท์ที่ตนไม่รู้

4.2 ให้นักเรียนจับคู่กับนักเรียนที่นั่งด้วยกัน และหาคำศัพท์จากพจนานุกรม

4.3 ครูเรียกให้นักเรียนตอบคำถามเพื่อทดสอบความสามารถทางด้าน

คำศัพท์ของนักเรียนดังต่อไปนี้

Can oil and water mix ?

Is a tiger a wild animal ?

What word has the same meaning as "wild" ?

What do we call a great quantity of water
in a place that is usually dry ?

5. ขั้นลงมือปฏิบัติ

ครูให้นักเรียนอ่านเรื่องอีกครั้ง ใช้เวลา 10 นาที

6. ขั้นประเมินผล

ครูถามคำถามท้ายบท

7. ขั้นส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอน

7.1 ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบท

7.2 ครูนำไปตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง

แบบการสอนที่ 3

เรื่อง War of the Wives

จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนอ่านเรื่องได้เข้าใจ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถแปลความได้
2. นักเรียนสามารถตีความได้
3. นักเรียนสามารถขยายความได้
4. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญได้
5. นักเรียนสามารถสรุปความได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ขั้นสร้างความสนใจ

1.1 ครูถามนักเรียนว่า What will a husband do if his wife is taken from him by another man ?

1.2 ครูให้นักเรียนดูชื่อเรื่อง

War of the wives. Police catch a wrong woman! This means war,' says President.

ครูถามว่า Why does the war break out ? Who declared war ?

1.3 ครูสรุปหัวข้อเรื่องว่า The President's wife was taken by the police of the other country so he was very angry and intended to have a war with his neighbour so as to take his wife back.

2. ชั้นแจ่งจุดประสงค์

ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่า เมื่อจบคาบเรียนนี้แล้วนักเรียนจะสามารถ
แปลความ ตีความ ขยายความ จับใจความสำคัญ และสรุปความ เรื่องที่อ่านได้

3. ขั้นกระตุ้นให้ผู้เรียนระลึกถึงการเรียนรู้พื้นฐานจำเป็นที่ต้องนำมาใช้

ครูทบทวนศัพท์ที่นักเรียนทราบแล้ว โด่แก่คำว่า

husband/ wife/ president/ mistake/ officer/ ready

โดยครูเขียนคำเหล่านี้ที่โต๊ะคำโดยเรียงพยัญชนะให้สลับที่กัน และเขียนคำอธิบาย โดย
เว้นคำที่ต้องการไว้ และให้นักเรียนเดาคำศัพท์นั้นเช่น

a. husband

h, s, u, b, n, a, d-My father is my mother's.....

b. president

s, i, p, r, d, n, t, e, c-Lincoln was the...of the United States.

c. mistake

t,m,a,e,k,i,s-If you do something wrong you make a.....

d. officer

f,i,o,f,r,e,c-He catches a thief. He is a police.....

e. ready

r,a,e,y,d-The letters are.....for the post.

4. ใ้แนวการเรียนรู้

4.1 ครูเขียนคำศัพท์บนกระดาน ได้แก่ คำว่า

to be at peace/ prisoner/ chief/ escape

ครูถามคำถามและให้นักเรียนเลือกคำตอบจากคำที่เขียนบนกระดานคา

T. What do we call a person who is in a prison ?

S : A prisoner

T. What will a country be if it is free from war ?

S : It will be at peace.

T. Which one means "a leader" ?

S : Chief

T. What does a prisoner do when he gets free from prison ?

S : He escapes.

4.2 ครูแจ้งให้นักเรียนทราบวิธีการปฏิบัติว่าให้นักเรียนอ่านเรื่องและเขียนประโยค 2 ประโยค ประโยคแรกสรุปใจความสำคัญของอนุเฉทที่ 1 และประโยคที่ 2 สรุปใจความสำคัญของอนุเฉทที่ 2

5. > ชั้นลงมือปฏิบัติ

ครูสุ่มนักเรียน 2 - 3 คน เขียนประโยคสรุปใจความอนุเฉทแรกและให้นักเรียนทั้งสองช่วยกันคิดว่า ข้อความใดสามารถสรุปสาระของอนุเฉทใดได้ดีที่สุด และหาเช่นเดียวกันในอนุเฉทที่ 2

6. ชั้นส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอน

ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบท

แผนการสอนที่ 4

เรื่อง The Man who never puts a foot wrong.

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถอ่านเรื่องได้เข้าใจ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถแปลความได้
2. นักเรียนสามารถตีความได้
3. นักเรียนสามารถขยายความได้
4. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญได้
5. นักเรียนสามารถสรุปความได้

สื่อการเรียนรู้

ของจริงได้แก่ใบเรียกเก็บเงิน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ขั้นสร้างความสนใจ

1.1 ครูถามนักเรียน 3 - 4 คน ว่า

Have you done anything wrong ? What did you do ?

1.2 ครูเขียนคำทอของนักเรียนแต่ละคนบนกระดานดำ และสรุปว่า

You are different from Mr.Dodds in this story because

Mr.Dodds never puts a foot wrong like you.

1.3 ครูเขียนคำว่า "put a foot wrong" และให้นักเรียน

เดาความหมายเป็นภาษาไทย

2. ชั้นแจ้งจุดประสงค์

ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่า เมื่ออ่านเรื่องจบแล้วนักเรียนจะสามารถ
แปลความ ตีความ ขยายความ จับใจความสำคัญ และสรุปความได้

3. ชั้นกระตุ้นให้เรียนรู้ระดับถึงการเรียนรู้พื้นฐานจำเป็นที่ต้องนำมาใช้

3.1 ครู list คำต่าง ๆ ที่คิดว่านักเรียนทราบแล้วบนกระดานคำ
เช่น คำว่า bill/library/card/surprise/meal/door-step

3.2 ครูให้นักเรียนเลือกคำ 1 คำ ที่ตนทราบ และเขียนประโยคง่าย ๆ
และเว้นคำไว้ และสุ่มนักเรียนขึ้นมาเขียนบนกระดานคำเท่าจำนวนคำที่ครูเขียนไว้

3.3 ครูสุ่มนักเรียนขึ้นมาตอบแต่ละคนจนครบทุกคำโดยให้นักเรียนที่แต่ง
ประโยคเป็นผู้เฉลยว่าคำตอบนั้นถูกหรือผิด

4. ชั้นเสนอบทเรียนใหม่

ครูสอนคำศัพท์ใหม่ เช่น คำว่า to be out of place/ pay
the bill/ made the meal/ straight away/
โดยครูยกตัวอย่างประโยค และสุ่มให้นักเรียนเล่าศัพท์

to be out of place

ครูให้นักเรียนคุยห้องรก ๆ และพูดว่า

This room is out of place. It is not worth living.

pay the bill

ครูให้นักเรียนคุยของจริงซึ่งเป็นใบเรียกเก็บเงินและพูดว่า I always pay the
bill on time.

make the meal.

My mother makes the meal for me. I don't cook.

straight away.

If the fire breaks out, you must put it out straight
away.

5. ชั้นปฏิบัติ

ครูให้นักเรียนอ่านเรื่อง "The man who never puts
a foot wrong.

6. ชั้นประเมินผลการปฏิบัติ

ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบท

แผนการสอนที่ 5

เรื่อง Presents

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนอ่านเรื่องได้เข้าใจ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถแปลความได้
2. นักเรียนสามารถตีความได้
3. นักเรียนสามารถขยายความได้
4. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้
5. นักเรียนสามารถสรุปความเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ขั้นสร้าง ความสนใจ

ครูถามนักเรียน What do we give people on their birthdays ?

2. ขั้นแจ้งจุดประสงค์

ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่า เมื่ออ่านเรื่องจบแล้ว นักเรียนจะสามารถแปลความ ตีความ ขยายความ จับใจความสำคัญของเรื่อง และสรุปความได้

3. ขั้นกระตุ้นให้เรียนรู้ประลึกถึงการเรียนรู้พื้นฐานที่ว่าเป็นต้องนำมาใช้

ครูพบทวนคำศัพท์ โดยครูเขียนคำอธิบายคำศัพท์ และให้นักเรียนหาคำศัพท์ที่อยู่ในเนื้อเรื่อง

1. A place where airplanes leave the ground and come down to the ground. (An airport)

2. A building that provides rooms and food to travelers for pay (A hotel)
3. A place where sick or injured people are given medical care (A hospital)

4. ชั้นเสนอบทเรียนใหม่

ครูสอนคำว่า lorry, load, cross, tiny, lighthouse โดยครูเขียนคำศัพท์ไว้คานหนึ่ง และคำอธิบายไว้อีกคานหนึ่งให้นักเรียนจับคู่คำศัพท์และคำแปล

1. A large vehicle for carrying goods.
2. The sign of the Christian faith or religion.
3. An amount being carried or to be carried.
4. A tower or other building with a powerful flashing light that guides ships or warns them of dangerous rocks.
5. small

5. ชั้นลงมือปฏิบัติ

ครูให้นักเรียนอ่านข้อความใช้เวลา 15 นาที

6. ชั้นประเมินผลการปฏิบัติ

ครูถามคำถามท้ายบท

7. ชั้นส่งเสริมความเข้าใจและการถ่ายโอน

7.1 ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบท

7.2 ครูนำไปตรวจนอกใจชอบกพรอง

แผนการสอนที่ 6

เรื่อง The Roy Darby Show

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนอ่านเรื่องได้เข้าใจ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถแปลความได้
2. นักเรียนสามารถตีความได้
3. นักเรียนสามารถขยายความได้
4. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญได้
5. นักเรียนสามารถสรุปความได้

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ขั้นสร้างความสนใจ

1.1 ครูให้นักเรียนดูภาพในหนังสือและอธิบายว่า The story is about animals on the farm

ครูถามว่า What animals appear in every picture ?

ครูสรุปว่า This story is about a very proud pig.

2. ขั้นแจ้งจุดประสงค์

ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่า เมื่ออ่านเรื่องจบแล้ว นักเรียนจะสามารถแปลความ ตีความ ขยายความ จับใจความสำคัญ และสรุปความได้

3. ขั้นกระตุ้นให้ผู้เรียนระลึกถึงการเรียนรู้พื้นฐานที่จำเป็นต้องนำมาใช้

3.1 ครูทบทวนศัพท์ที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้ว เช่นคำว่า place, roll, have no doubt โดยครูแสดงท่าทางให้ดูพร้อมกับพูดประโยคเพื่ออธิบายการกระทำนั้น ๆ

I am placing a book on the teacher's desk.

I am rolling a piece of chalk with my hands.

I am writing a word "egg". I have no doubt that it is correctly spelt.

3.2 ครูสุ่มเรียกนักเรียนขึ้นแปลคำแต่ละคำ

4. ชั้นเสนอบทเรียนใหม่

4.1 ครูเขียนกาแปลพร้อมทั้งตัวอย่างประโยคลงบนกระดานคำและให้นักเรียนแปลคาเหล่านั้นเป็นไทย

tiny-small.

It is a tiny dog.

the other day-a few days ago

We met him the other day, He was not well

proud-feeling too much pride

They were too proud to speak to their neighbours.

receive-take something that is offered, given, sent.

I receive several books on art for my birthday.

uncertain-not sure

I am uncertain that my information is correct

lift-raise, take or bring up to a higher place.

The man lifted the heavy load.

4.2 ครูให้นักเรียนแต่งประโยคโดยใช้คำเหล่านี้

5. ชั้นลงมือปฏิบัติ

ครูให้นักเรียนอ่านข้อความใช้เวลา 15 นาที

6. ขั้นประเมินผล

ครูถามคำถามท้ายบท

7. ขั้นส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอน

7.1 ครูให้นักเรียนหาแบบฝึกหัดท้ายบท

7.2 ครูนำไปตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง

แผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 2 (อ.432)
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เวลา 100 นาที (2 คาบ)
 แผนการสอนอ่านในกลุ่มทดลอง
 แผนการสอนที่ 1

เรื่อง For sale. A house with a history

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนอ่านเรื่องได้เข้าใจ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถแปลความได้
2. นักเรียนสามารถตีความได้
3. นักเรียนสามารถขยายความได้
4. นักเรียนสามารถจับใจความเรื่องที่อ่านได้
5. นักเรียนสามารถสรุปความเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ขั้นถาม

1.1 ครูแจกของบัตรคำสั่งให้นักเรียนทุกคนศึกษาคิด และแบ่งกลุ่มการทำงานตามบัตรคำสั่ง

1.2 เมื่อนักเรียนเข้าใจบัตรคำสั่งแล้ว ครูแจกบัตรคำถามให้นักเรียนศึกษาคำถามและให้ศึกษาเป็นพิเศษสำหรับคำถามที่มีเครื่องหมาย

2. ขั้นค้นหาคำตอบ

2.1 ครูแจกบัตรคำสั่ง

2.2 นักเรียนอ่านเรื่อง 15 นาที โดยศึกษาคำศัพท์จากบัตรคำศัพท์

2.3 ครูให้สัญญาณครั้งที่ 1 นักเรียนเริ่มต้นหาคำตอบโดยช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม ให้เวลา 20 นาที นักเรียนใช้พจนานุกรมที่ครูจัดวางไว้มุมห้องได้

3. ขั้นตอบและสรุป

3.1 ให้นักเรียนตอบคำถามลงในกระดาษคำตอบโดยช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม ใช้เวลา 10 นาที

3.2 เมื่อเสร็จรีบแจ้งให้ครูทราบ

3.3 นักเรียนเฉลยคำตอบด้วยตนเอง

3.4 นักเรียนและครูช่วยกันสรุป พบทวน และอภิปราย คำถาม-คำตอบที่ได้เฉลยไปแล้ว

สื่อการสอน

1. บัตรคำสั่งซึ่งมีข้อความดังต่อไปนี้

บัตรคำสั่ง

1. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน
2. ให้นักเรียนอ่านเรื่อง For Sale. A house with a history โดยใช้เวลา 15 นาที และศึกษาคำศัพท์จากบัตรคำศัพท์ และพจนานุกรม
3. เมื่อครบ 15 นาที ครูจะให้สัญญาณครั้งที่ 1 นักเรียนเริ่มตอบคำถามที่ได้รับ สมาชิกในกลุ่มช่วยกันตอบคำถามลงในแผ่นคำตอบ ให้เวลา 20 นาที
4. ครูจะแจกแผ่นเฉลยให้แต่ละกลุ่ม และให้นักเรียนเฉลยคำตอบด้วยตนเอง ให้คะแนนข้อที่ตอบถูกข้อละ 1 คะแนน ตามเนื้อความ กลุ่มที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นฝ่ายชนะ

2. กระดาษคำตอบ
3. พจนานุกรม ภาษาอังกฤษและไทยอย่างละ 5 เล่ม
4. บัตรคำศัพท์ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

บัตรคำศัพท์

light-not dark

airy-open to fresh air

Ex. The large windows make the room light and airy.

wild-good, pleasing

Ex. Last night we had a good time. We drank, we danced, we sang. It was really a wild party.

great men-important men.

Ex. Our Prime Minister and all the ministers are considered as great men.

quite without equal-the best

Ex. This house is the best in town. It is quite without equal.

meet the needs.

Ex. This room has just been built. It is beautiful with all facilities. It meets the need of the 1970 s.

the 1970 s-the year between 1970-1979.

Ex. It is the house of the 1970 s.

5. บัตรคำถาม ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

บัตรคำถาม

1. Is Foulsham House a wooden house ?
- * 2. Does the house meet the needs of the 1970s?
3. What did fine ladies do in the Green Room ?
4. Where were four cars kept ?
- * 5. Why is the house quite without equal ?
- * 6. How does the house meet the need of the 1970 s ?
- * 7. Why did the company write the description of the house ?
8. Why are the parties wild ?
- * 9. How is the house worth living ?
10. What should you feel when you are in such a house ?

หมายเหตุ คำถามที่มีเครื่องหมาย * คือคำถามที่นักเรียนต้องศึกษาเป็นพิเศษ

การประเมินผล

สังเกตจากการตอบคำถามของนักเรียน

แผนการสอนที่ 2

เรื่อง Oil and Water

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนอ่านเรื่องได้เข้าใจ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถแปลความได้
2. นักเรียนสามารถตีความได้
3. นักเรียนสามารถขยายความได้
4. นักเรียนสามารถจับใจความเรื่องที่อ่านได้
5. นักเรียนสามารถสรุปความเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ขั้นถาม

1.1 ครูแจกซองบัตรคำสั่งให้นักเรียนทุกคนศึกษาศึกษา และแบ่งกลุ่มการทำงานตามบัตรคำสั่ง

1.2 เมื่อนักเรียนเข้าใจบัตรคำสั่งแล้วครูแจกบัตรคำถามให้นักเรียนศึกษา จากนั้นครูแจกบัตรคำศัพท์ให้นักเรียนทุกคนลงมือศึกษาคำถามและคำศัพท์

2. ขั้นค้นหาคำตอบ

2.1 นักเรียนอ่านเรื่องใช้เวลา 15 นาที

2.2 ครูให้สัญญาณครั้งที่ 1 นักเรียนเริ่มค้นหาคำตอบโดยช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม ให้เวลา 20 นาที ให้นักเรียนใช้พจนานุกรมที่ครูจัดไว้ที่มุมห้องได้

3. ขั้นตอนและสรุป

- 3.1 นักเรียนบันทึกคำตอบของกลุ่มลงในกระดาษคำตอบของตนให้เวลา 10 นาที
- 3.2 เมื่อเสร็จให้ยกธงสีขึ้น
- 3.3 นักเรียนเฉลยคำตอบด้วยตนเอง
- 3.4 นักเรียนและครูช่วยกันสรุป ทบทวนและอภิปรายคำถามคำตอบที่ได้เฉลยไปแล้ว

สื่อการสอน

1. บัตรคำสั่งซึ่งมีข้อความดังต่อไปนี้

บัตรคำสั่ง

1. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน
2. ครูแจกบัตรคำถามให้นักเรียนศึกษาคำถาม โดยให้ศึกษาเป็นพิเศษสำหรับคำถามที่มีเครื่องหมาย *
3. ครูแจกบัตรคำศัพท์ และให้นักเรียนเริ่มอ่านเรื่องใช้เวลา 15 นาที
4. เมื่อครบเวลา 15 นาที ครูจะให้สัญญาณครั้งที่ 1 นักเรียนเริ่มตอบคำถามที่ได้รับ สมาชิกในกลุ่มช่วยกันตอบคำถาม และบันทึกคำตอบของกลุ่มลงในกระดาษคำตอบทุกคน ให้เวลา 20 นาที
5. เมื่อครบเวลา 20 นาที ทุกกลุ่มต้องส่งคำตอบ กลุ่มใดเสร็จก่อนเวลาให้ยกธงสีขึ้น กลุ่มที่ส่งเป็นอันดับ 1, 2 จะได้ 3 คะแนน อันดับ 3, 4 จะได้ 2 คะแนน อันดับ 5, 6 ได้ 1 คะแนน และกลุ่มที่เสร็จหลังจากนั้นได้ 0 คะแนน จากนั้นครูจะแจกใบเฉลยให้นักเรียนตรวจแก้ไข และให้คะแนนตามเนื้อความข้อละ 1 คะแนน เมื่อรวมคะแนนแล้ว กลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดจะเป็นฝ่ายชนะ

2. กระดาษคำทอม
3. พจนานุกรมภาษาอังกฤษและไทยอย่างละ 5 เล่ม
4. ขงสี่
5. บัตรคำศัพท์ ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

บัตรคำศัพท์

collect-bring together

Ex. John collects foreign coins as a hobby.

zoo.-a park where many kinds of animals are kept for show

Ex. We can see giraffes, crocodiles etc.in the zoo.

wonderful-strange, surprising

Ex. We had wonderful weather during the holiday.
It is unusually good.

flood-great quantity of water in a place that is usually dry.

Ex. Our town was destroyed by the flood after the storm.

wild-not tamed.

Ex. A fox is a wild animal.

mix-put together.

Ex. You can't mix oil and water.

6. บัตรคำถามดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

บัตรคำถาม

- * 1. Do oil and water mix ?
- 2. Is Kyklos an island ?
- * 3. What does my friend collect ?
- 4. Where does my friend live ?
- * 5. why does he travel ?
- * 6. How does he get money to pay for all the food that the animal eat ?
- 7. What flood was my friend afraid of ?
- 8. Why does my friend collect animals ?
- 9. How is my friend like Noah ?
- 10. How can oil be useful to my friend ?

หมายเหตุ คำถามที่มีเครื่องหมาย * คือคำถามที่นักเรียนต้องศึกษาเป็นพิเศษ

แผนการสอนที่ 3

เรื่อง War of the Wives

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนอ่านเรื่องได้เข้าใจ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถแปลความได้
2. นักเรียนสามารถตีความได้
3. นักเรียนสามารถขยายความได้
4. นักเรียนสามารถจับใจความเรื่องที่อ่านได้
5. นักเรียนสามารถสรุปความเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ขั้นถาม

1.1 ครูแจกซองบัตรคำสั่งให้นักเรียนทุกคนศึกษาทบทวน และแบ่งกลุ่มการทำงานตามบัตรคำสั่ง

1.2 เมื่อนักเรียนเข้าใจบัตรคำสั่งแล้วครูแจกบัตรคำถามให้นักเรียนศึกษา จากนั้นครูแจกบัตรคำศัพท์ให้นักเรียนทุกคนลงมือศึกษาคำถามและคำศัพท์

2. ขั้นค้นหาคำตอบ

2.1 นักเรียนอ่านเรื่อง 15 นาที

2.2 ครูให้สัญญาณครั้งที่ 1 นักเรียนเริ่มค้นหาคำตอบโดยช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกลุ่ม ให้เวลา 20 นาที ให้นักเรียนใช้พจนานุกรม ที่ครูจัดไว้ที่มุมห้องได้

3. ขั้นตอบและสรุป

3.1 นักเรียนบันทึกคำตอบของกลุ่มลงในกระดาษคำตอบของตน ใช้เวลา 10 นาที

3.2 เมื่อเสร็จให้ยกธงสีขึ้น

3.3 นักเรียนเฉลยคำตอบด้วยตนเอง

3.4 นักเรียนและครูช่วยกันสรุป ทบทวน และอภิปราย คำถามคำตอบที่ได้เฉลยไปแล้ว

วิธีการสอน

1. บัตรคำสั่งซึ่งมีข้อความดังต่อไปนี้

บัตรคำสั่ง

1. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน
2. ครูแจกบัตรคำถามให้นักเรียนศึกษาคำถามโดยให้ศึกษาเป็นพิเศษสำหรับคำถามที่มีเครื่องหมาย *
3. ครูแจกบัตรคำศัพท์ และให้นักเรียนเริ่มอ่านเรื่องใช้เวลา 15 นาที
4. เมื่อครบเวลา 15 นาที ครูจะให้สัญญาณครั้งที่ 1 นักเรียนเริ่มตอบคำถามที่ได้รับสมาชิกในกลุ่มช่วยกันตอบคำถาม และบันทึกคำตอบของกลุ่มลงในกระดาษคำตอบของตนทุกคน ให้เวลา 20 นาที
5. เมื่อครบเวลา 20 นาที ทุกกลุ่มจะต้องส่งคำตอบ กลุ่มใดเสร็จก่อนเวลาให้ยกธงสีขึ้น กลุ่มที่เสร็จเป็นอันดับ 1, 2 จะได้ 3 คะแนน อันดับ 3, 4 ได้ 2 คะแนน อันดับ 5, 6 ได้ 1 คะแนน และกลุ่มที่เสร็จหลังจากนั้น ได้ 0 คะแนน จากนั้นครูจะแจกใบเฉลยให้นักเรียนตรวจแก้ไข และให้คะแนนตามเนื้อความ ข้อละ 1 คะแนน เมื่อรวมคะแนนแล้ว กลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดจะเป็นฝ่ายชนะ

2. กระดาษคำตอบ

3. พจนานุกรมภาษาอังกฤษและไทยอย่างละ 5 เล่ม

4. ingsi

5. บัตรคำศัพท์ ซึ่งมีข้อความดังต่อไปนี้

บัตรคำศัพท์

prisoner-person kept in prison.

Ex. He commits crimes and was kept in prison.

He is a prisoner now.

to be at peace-a state of being free from war.

Ex. Thailand is at peace now.

chief-a leader

Ex. He is a chief police officer. He is in a higher position than other policemen.

escape-reach freedom.

Ex. The thief jumped into the car and escaped.

6. บัตรคำถาม ซึ่งมีข้อความดังต่อไปนี้

บัตรคำถาม

1. Were Coffia and the Banana Republic at war ?
2. Are the two countries free now ?
- *3. To what country did Madame Morel escape ?
- *4. What bad mistakes did President Morel make ?
5. Who went to Coffia with Copain ?
6. Who was a prisoner ?
7. Who kept the money that was not hers ?
- *8. What did Copain do that showed he was not a very clever man ?
- *9. Why did President Beddo ask his army to make ready for war ?
10. What showed that President Beddo was a quick-tempered man ?

หมายเหตุ คำถามที่มีเครื่องหมาย * คือคำถามที่นักเรียนต้องศึกษาเป็นพิเศษ

แผนการสอนที่ 4

เรื่อง The man who never puts a foot wrong.

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถอ่านเรื่องได้เข้าใจ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถแปลความได้
2. นักเรียนสามารถตีความได้
3. นักเรียนสามารถขยายความได้
4. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้
5. นักเรียนสามารถสรุปความเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ขั้นถาม

1.1 ครูแจกของบัตรคำสั่งให้นักเรียนทุกคนศึกษาทบทวน และแบ่งกลุ่มการทำงานตามบัตรคำสั่ง

1.2 เมื่อนักเรียนเข้าใจบัตรคำสั่งแล้ว ครูแจกบัตรคำถามให้นักเรียนศึกษา จากนั้นครูแจกบัตรคำศัพท์ให้นักเรียนทุกกลุ่มลงมือศึกษาคำศัพท์

2. ขั้นค้นหาคำตอบ

2.1 ให้นักเรียนอ่านเรื่อง 15 นาที

2.2 ครูให้สัญญาณครั้งที่ 1 นักเรียนเริ่มค้นหาคำตอบโดยช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม ให้เวลา 20 นาที ให้นักเรียนใช้พจนานุกรมที่ครูจัดไว้มุมห้องได้

3. ขั้นตอนและสรุป

3.1 นักเรียนบันทึกคำตอบของกลุ่มลงในกระดาษคำตอบของตน
ใช้เวลา 10 นาที

3.2 เมื่อเสร็จให้ยกธงสีขึ้น

3.3 นักเรียนเฉลยคำตอบด้วยตนเอง

3.4 นักเรียนและครูช่วยกันสรุป ทบทวน และอภิปราย คำถามคำตอบ
ที่ได้เฉลยไปแล้ว

สื่อการสอน

1. บัตรคำสั่งซึ่งมีข้อความดังต่อไปนี้

บัตรคำสั่ง

1. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน
2. ครูแจกบัตรคำถามให้นักเรียนศึกษาคำถามโดยให้ศึกษาเป็นพิเศษ
สำหรับคำถามที่มีเครื่องหมาย *
3. ครูแจกบัตรคำศัพท์ และให้นักเรียนเริ่มอ่านเรื่องใช้เวลา 15 นาที
4. เมื่อครบเวลา 15 นาที ครูจะให้สัญญาณครั้งที่ 1 นักเรียนเริ่ม
ตอบคำถามที่ได้รับสมาชิกในกลุ่มช่วยกันตอบคำถามและบันทึกตอบของกลุ่มลงใน
กระดาษคำตอบทุกคน ใช้เวลา 20 นาที
5. เมื่อครบเวลา 20 นาที ทุกกลุ่มจะต้องส่งคำตอบ กลุ่มใดเสร็จก่อน
เวลาให้ยกธงสีขึ้น กลุ่มที่เสร็จเป็นอันดับ 1, 2 จะได้ 3 คะแนน อันดับ 3, 4
ได้ 2 คะแนน อันดับ 5, 6 ได้ 1 คะแนน และกลุ่มที่เสร็จหลังจากนั้นได้
0 คะแนน จากนั้นครูจะแจกใบเฉลยให้นักเรียนตรวจแก้ไข และให้คะแนนตาม
เนื้อความ ข้อละ 1 คะแนน กลุ่มใดที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นฝ่ายชนะ -

2. กระดาษคำตอบ
3. พจนานุกรมภาษาอังกฤษ และไทยอย่างละ 5 เล่ม
4. ธงสี
5. บัตรคำศัพท์ ซึ่งมีข้อความดังต่อไปนี้

บัตรคำศัพท์

to be out of place

Ex. Things are placed nere and there. They are
out of place.

pay the bill.

Ex. You must pay the bill when it arrives.

After paying the bill, you will get a receipt.

make the meal.

Ex. Food is cooked by my mother. She makes the
meal for me every day.

straight away. -immediately

Ex. When the fire breaks out, you must put it out
straight away.

6. บัตรคำถามซึ่งมีข้อความดังต่อไปนี้

บัตรคำถาม

1. Can Mr.Dodds remember his birthday ?
2. Does he live with his sister ?
3. Where does his sister live ?
- * 4. What does "a man who never puts a foot wrong"
mean in Thai ?
- * 5. Why was Mr.Dodds called "a man who never puts
a foot wrong" ?
6. With whom does his sister live ?
7. How does Mr.Dodds show that he remembers his
sister and her family ?
- * 8. Why couldn't Mr.Dodds remember his nephew ?
9. What did he think when he saw a policeman on
his doorstep ?
10. Who was the policeman ?

หมายเหตุ คำถามที่มีเครื่องหมาย * คือคำถามที่นักเรียนต้องศึกษาเป็นพิเศษ

แผนการสอนที่ 5

เรื่อง Presents

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถเข้าใจเรื่องที่ย่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถแปลความได้
2. นักเรียนสามารถตีความได้
3. นักเรียนสามารถขยายความได้
4. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่ย่านได้
5. นักเรียนสามารถสรุปความได้

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ขั้นถาม

1.1 ครูแจกของบัตรคำสั่ง ให้นักเรียนทุกคนศึกษาทัก และช่วยการทำงานตามบัตรคำสั่ง

1.2 เมื่อนักเรียนเข้าใจบัตรคำสั่งแล้ว ครูแจกบัตรคำถามให้นักเรียนศึกษา

2. ขั้นค้นหาคำตอบ

2.1 ครูแจกบัตรคำศัพท์

2.2 นักเรียนอ่านเรื่อง 15 นาที โดยศึกษาคำศัพท์จากบัตรคำศัพท์

2.3 ครูให้สัญญาณครั้งที่ 1 นักเรียนเริ่มค้นหาคำตอบโดยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ให้เวลา 20 นาที ให้นักเรียนใช้พจนานุกรมที่ครูจัดไว้ไว้ที่มุมห้องได้

3. ขั้นตอนและสรุป

- 3.1 นักเรียนบันทึกคำตอบของคุณลงในกระดาษคำตอบของตน ใช้เวลา 10 นาที
- 3.2 เมื่อเสร็จให้ยกมือขึ้น
- 3.3 นักเรียนเฉลยคำตอบด้วยตนเอง
- 3.4 ครูนำให้นักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับข้อสงสัยในคำถามและคำตอบที่ได้เฉลยไปแล้ว

สื่อการสอน

1. บัตรคำสั่งซึ่งมีข้อความดังต่อไปนี้

บัตรคำสั่ง

1. ให้นักเรียนจับคู่กันทำงาน
2. ครูแจกบัตรคำถาม ให้นักเรียนศึกษาคำถามก่อนที่จะอ่านเรื่องราวทั้งหมด คำถามที่สำคัญคือคำถามที่มีเครื่องหมาย *
3. เมื่อครูแจกบัตรคำศัพท์ให้นักเรียนเริ่มอ่านเรื่องโดยใช้เวลา 15 นาที
4. เมื่อหมดเวลา 15 นาที ครูจะให้สัญญาณครั้งที่ 1 ให้นักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันตอบคำถามที่ได้รับ และให้ทุกคนบันทึกคำตอบของคุณลงในกระดาษคำตอบ
5. เมื่อหมดเวลา 20 นาที ให้ทุกคู่ส่งคำตอบ คู่ใดเสร็จก่อนเวลาให้ยกมือขึ้น คู่ที่ส่งเป็นอันดับ 1, 2 จะได้ 3 คะแนน อันดับ 3, 4 จะได้ 2 คะแนน อันดับ 5, 6 ได้ 1 คะแนน และคู่ที่เสร็จหลังจากนั้นได้ 0 คะแนน
6. ครูแจกใบเฉลยให้นักเรียนตรวจแก้ไข และให้คะแนนตามเนื้อความข้อละ 1 คะแนน เมื่อรวมคะแนนแล้ว คู่ที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นฝ่ายชนะ

2. บัทรคำศัพท์ซึ่งมีข้อความดังต่อไปนี้

บัทรคำศัพท์

lorry-a large motor vehicle for carrying goods.

Ex. He drove his lorry carrying things from London to Bristol.

load-an amount being carried, or to be carried.

Ex. He has a heavy load on his shoulders.

cross-the sign of Christian faith or religion

Ex. The Christian put a cross on the top of the church.

lighthouse-A tower or other building with a powerful flashlight that guides ship or warns them of dangerous rocks.

Ex. The light from the lighthouse warns them of danger.

3. บัทรคำถามซึ่งมีข้อความดังต่อไปนี้

บัทรคำถาม

1. Did Noel want a big toy village ?
2. Did the father give his son a toy village
-as soon as he bought it ?
3. Did he use to buy a warship for his son ?
- *4. What present did the father always give his
son ?
- *5. What didn't he buy Noel for his birthday ?
6. What are the things that farmers keep ?
7. What present did Noel like ?
- *8. What do you think the father felt when Noel
played at warships with the box ?
9. How could he find a present that his son
want ?
10. Why did the father take the present
upstairs ?

หมายเหตุ คำถามที่มีเครื่องหมาย * คือคำถามที่นักเรียนต้องศึกษาเป็นพิเศษ

4. กระดาษคำตอบ

5. พจนานุกรมภาษาอังกฤษและไทยอย่างละ 5 เล่ม

แผนการสอนที่ 6

เรื่อง The Roy Darby Show

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถอ่านเรื่องได้เข้าใจ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถแปลความได้
2. นักเรียนสามารถตีความได้
3. นักเรียนสามารถขยายความได้
4. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้
5. นักเรียนสามารถสรุปความเรื่องที่อ่านได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ขั้นถาม

- 1.1 ครูแจกของบัตรคำสั่งให้นักเรียนทุกคนศึกษาคติกา และจับคู่กันทำงานตามบัตรคำสั่ง
- 1.2 เมื่อนักเรียนเข้าใจบัตรคำสั่งแล้วครูแจกบัตรคำถามให้นักเรียนศึกษา

2. ขั้นค้นหาคำตอบ

- 2.1 ครูแจกบัตรคำศัพท์
- 2.2 นักเรียนอ่านเรื่อง 15 นาที โดยศึกษาคำศัพท์จากบัตรคำศัพท์
- 2.3 ครูให้สัญญาณครั้งที่ 1 นักเรียนเริ่มค้นหาคำตอบโดยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ให้เวลา 20 นาที ให้นักเรียนใช้พจนานุกรมที่จัดไว้ที่มุมห้องได้

3. ขั้นตอนและสรุป

3.1 นักเรียนบันทึกคำตอบของครูลงในกระดาษคำตอบของตน ใช้เวลา 10 นาที

3.2 เมื่อเสร็จให้ยกมือขึ้น

3.3 นักเรียนเฉลยคำตอบด้วยตนเอง

3.4 ครูให้นักเรียนอภิปราย เกี่ยวกับข้อสงสัยในคำถามและคำตอบที่ได้เฉลยไปแล้ว

สื่อการสอน

1. บัตรคำสั่งซึ่งมีข้อความดังต่อไปนี้

บัตรคำสั่ง

1. ให้นักเรียนจับคู่กันทำงาน

2. ครูแจกบัตรคำถาม ให้นักเรียนศึกษาคำถาม ก่อนที่จะอ่านเรื่องราวทั้งหมด คำถามที่สำคัญคือคำถามที่มีเครื่องหมาย *

3. เมื่อครูแจกบัตรคำสั่งให้นักเรียนเริ่มอ่านเรื่องใช้เวลา 15 นาที

4. เมื่อหมดเวลา 15 นาที ครูจะให้สัญญาณครั้งที่ 1 ให้นักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันตอบคำถามที่ได้รับ และให้ทุกคนบันทึกคำตอบของคู่ของตนลงในกระดาษคำตอบใช้เวลา 20 นาที

5. เมื่อหมดเวลา 20 นาที ให้ทุกคู่ส่งคำตอบ คู่ใดเสร็จก่อนเวลาให้ยกมือขึ้น คู่ที่ส่งเป็นอันดับ 1, 2 จะได้ 3 คะแนน อันดับ 3, 4 จะได้ 2 คะแนน อันดับ 5, 6 จะได้ 1 คะแนน และคู่ที่เสร็จหลังจากนั้นจะได้ 0 คะแนน

6. ครูแจกใบเฉลยให้นักเรียนตรวจแก้ไข และให้คะแนนตามเนื้อความข้อละ 1 คะแนน เมื่อรวมคะแนนแล้ว คู่ที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นฝ่ายชนะ

2. บัทรคำศัพท์ซึ่งมีข้อความดังต่อไปนี้

<u>บัทรคำศัพท์</u>	
tiny-small	Ex. Diggy is a <u>tiny</u> dog.
the other day-a few days ago.	Ex. We met him <u>the other day</u> . He was not well.
proud-feeling too much pride.	Ex. They were too <u>proud</u> to speak to their neighbours.
receive-take something that is offered, given, sent	Ex. I <u>received</u> several books on art for my birthday.
uncertain-not sure	Ex. I am <u>uncertain</u> that my information is correct.
lift-raise, take or bring up to a higher place.	Ex. The man <u>lifted</u> the heavy load.

3. บั๊รคำถำม

บั๊รคำถำม

- *1. Was the pig sure that he was the most important animals on the farm ?
- 2. Was the horse afraid of the pig ?
- 3. Did the chicken give the answer that the pig want ?
- 4. What did the chicken answer the pig ?
- *5. What did the pig want other animals on the farm to do ?
- 6. What was the same reply that the pig get from one of the farm dog ?
- *7. How do we know that the pig in the story is a "proud pig" ?
- 8. Why was the pig angry with the cow ?
- 9. Why did the pig show his teeth ?
- *10. What do we learn about the horse from what he did ?

หมายเหตุ คำถำมที่มีเครื่องหมาย * คือคำถำมที่นักเรียนต้องศึกษาเป็นพิเศษ

4. กระดาษคำตอบ

5. พจนานุกรมภาษาอังกฤษและไทยอย่างละ 5 เล่ม

ภาคผนวก ข

- แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
- แบบทดสอบวัดความมีมนุษยสัมพันธ์

ข้อสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ (อ.432)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เวลา 2 คาบ

คำสั่ง จงอ่านเนื้อเรื่องต่อไปนี้ให้เข้าใจ แล้วทำเครื่องหมาย X ลงใน
 Answer Sheet ที่นักเรียนถือว่าเป็นข้อที่ถูกข้อที่สุด (ข้อละ 1 คะแนน)

1.

1 The girl had just arrived in the town where her
 aunt was living, when she found out that her aunt's
 address was missing from her handbag. She went to the
 waiting room at the railway station, sat at the table
 5 and emptied the contents of her handbag. She examined
 every bit of paper carefully, though she was sure she had
 put her aunt's address in her purse together with her
 railway ticket. Suddenly it occurred to her that the
 paper the address was on must slipped out when she had
 10 given the ticket to the railway inspector. She was at
 a loss. She did not have enough money to stay in a hotel,
 or to catch the next train home. She decided to go to
 a police station and ask for help.

15 The police officer asked whether her aunt was in
 the telephone book. She said she wasn't. Then he asked
 her to try to remember some particular detail of her
 aunt's address. She tried for a few minutes but it was

in vain. Then he asked her whether she had visited her aunt before.

20 "Yes, I have," the girl answered, "but that was years ago."

 The officer then decided to take her around in his car in order that she would be able to recognize the place where her aunt lived. As he was about to start,
25 he asked her aunt's name. On hearing, he smiled.

 "Her first name is not Jane, is it ?" he asked.

 "Yes, it is," the girl said "How do you know ?"

 "Well," the officer laughed, "You needn't worry any more. Your aunt is my next-door neighbour."

1. The girl arrived in the town
 - a. by plane
 - b. by train
 - c. by boat
 - d. by bus
2. As the girl could not find her aunt's address
 - a. she was very upset
 - b. she was very calm
 - c. she felt like crying
 - d. she looked for it at the station

3. "She was at a loss" (line 10 - 11). This means
- a. she was amazed
 - b. she didn't have any money
 - c. she lost her ticket
 - d. she did not know what to do
4. The officer decided to take her round in his car because
- a. they could easily find her aunt.
 - b. it would be difficult to find her aunt.
 - c. seeing the town might refresh her memory.
 - d. he thought her aunt lived in a particular part of the town.
5. ".....he was about to start....." (line 24)
This means
- a. he began to do something.
 - b. he was on the point of leaving.
 - c. he was going to ask her.
 - d. he was going to make the car move.
6. When the police officer heard her aunt's name
- a. he looked happy.
 - b. it didn't mean anything to him.
 - c. he looked sad.
 - d. he was angry.

7. It was not necessary for the girl to be anxious because the officer
- a. could not help her.
 - b. gave her some money.
 - c. was tired of the whole affair.
 - d. knew her aunt.

2.

1 The officer took Jorge to old town prison. They said that he stole some money from a shop in the market. Perhaps he did. His father died last year and his mother could not work because she had to look after Jorge's

5 eight little brothers and sisters. Jorge finished ten years of school but he could not find work. His family became very poor and he did not know how to help them.

 The police put him in a small room with eleven, other people. Some men slept, some sat and talked, others

10 stood near the bars. The room had no windows and smelled very bad.....Jorge felt tired and afraid. Because of the room's small size, he waited many hours before he had a chance to lie down and sleep. The guards bought them a bowl of dirty soup twice a day, but they could not

15 go out for exercise and they had no books. All of them were waiting for trial. Jorge waited for many months,

with nothing to do but listen to the men talk. Jorge began to hate the law which kept him in the terrible prison, and the men taught him how to steal and fight.

20 At his trial the judge let Jorge leave because the police could not prove Jorge took the money from the shop. But Jorge became clever and dangerous burglar.

Another young man, Jaime, went to a modern prison in a different town. Jaime had become bored with farming
25 and one day he ran away from home and joined a group of highway thieves, but the police caught him.

Jaime went to prison for three years. But in this prison he learned to read and write and how to build houses. He also became a good football player.
30 He had good food and a clean room. Priests helped him think about doing good. After leaving, Jaime worked honestly and happily.

8. Which kind of prison make a man worse than before ?

- a. A dirty prison.
- b. A new prison.
- c. A terrible prison.
- d. A modern prison.

9. Which one is true ?

- a. Jorge stole money from a shop.
- b. He didn't steal money.
- c. We are not sure whether he stole it or not.
- d. He stole it but only once.

10. What lesson did Jorge get in prison ?
- a. How to steal and fight.
 - b. How to escape from a prison.
 - c. How to fight with the police.
 - d. How to find good work.
11. What is the main idea of the passage ?
- a. Jorge and Jaime are different.
 - b. Different kind of prison can make a different man.
 - c. Poverty can force a man to be a thief.
 - d. Priests can help a man think about doing good.
12. Does Jorge really want to be a thief ?
- a. Yes, because it is an easy job.
 - b. Yes, because being a thief makes a man powerful
and rich.
 - c. No, but everything around him force him to.
 - d. No, because being caught in prison terrified him.
13. What paragraph shows that a good prison can turn
a thief into a good man ?
- a. The first
 - b. The second
 - c. The third
 - d. The fourth
14. A burglar is
- a. one who steals and kills others.
 - b. a person who makes a plan and let someone carry
it out

- c. a person who breaks into a house or a shop or other buildings especially at night.
- d. one who does something wrong but causes no harm to the people.

3.

1 Have you ever noticed how animals fit the place they live in ? Polar bears have thick fur that protects them against the cold climate in which they live. Seals have smooth bodies and broad flippers that help them swim
5 **swiftly** in the seas. Giraffes have long necks that help them reach leaves at the top of tall trees. Have you wondered how animals got that way ? Here is a story about the giraffe and its long neck which will help show you how animals can change.

10 Long ago in a place somewhere in North Africa, trees and grass covered the land. Many animals made their homes there and fed on the grass and tree leaves. Slowly the climate began to change. There were long periods without rain. Grass began to disappear. So more and more
15 animals began to feed on the leaves. It wasn't long before leaves on the lower branches of the trees became hard to find.

 Because most of their food supply disappeared, many of the animals who couldn't reached the taller

20 branches died. Other left to find a place where there
were more food. But there were some animals which were
lucky because their necks were a bit longer than the necks
of most of the other animals. They were able to reach
leaves that grew on the higher branches.

25 These animals went on eating and living. They had
babies, most of them were born with their long necks as
long as - or - even longer than their parent's necks.

 As time passed, the leaves on the middle branches
of the trees became harder and harder to find. The
30 animals with shorter necks died of starvation. Animals
with longer necks were still able to live because they
could eat leaves that grow even higher in the trees.
Then these animal had babies, some of them were born
with even longer necks.

35 This went on for many generation. Today thousands
of years later, we have animals with even longer necks.
We call them giraffes. The giraffe survived because it
was able to adapt, or change, as the environment changes.

15. This article talked about how the giraffe

- a. gets along with other animals.
- b. survived over the years.
- c. hides from its enemies.
- d. came to have powerful running legs.

16. Animals
- a. fit the place where they live.
 - b. are not as old as man.
 - c. survive better in colder temperature.
 - d. all had long necks at one time.
17. Giraffes of today feed on
- a. grass
 - b. small animals
 - c. insects
 - d. tree leaves
18. We can see that animals change
- a. when man comes near.
 - b. after being tamed.
 - c. as the climate changed.
 - d. as pollution grows worse.
19. Starvation is caused by
- a. too little food
 - b. lack of water
 - c. not enough sunlight
 - d. too much pollution
20. A warm blooded, fish - eating sea animals is
- a. a polar
 - b. a seal
 - c. a giraffe
 - d. a cow

21. The word "disappear" line 14 means
- a. reduce
 - b. get rid of
 - c. increase
 - d. become unseen
22. "Swiftly" line 5 means
- a. bravely
 - b. softly
 - c. quickly
 - d. clumsily
24. Which one has the same meaning as protect ?
- a. prevent
 - b. rear up
 - c. strike
 - d. guard

4.

Wall Cottage
Waterfield.
28 April 1983.

Dear Mr. Jones

- 1 I expect you may be lightly surprised to receive a letter from someone living as near as your next-door neighbour, but I have to raise a subject that it will be easier for me to discuss in writing.

5 You may have noticed that I have a line of apple
trees running along side the fence that separates our
two gardens. You may also have taken pleasure in the
frequent sight of your two children sitting on your lawn
directly by the fence and you may also have remark that
10 my apple trees, so to speak, bend over the fence and seem
to look down at your children with interest.

 It is only natural that your children sometimes
seemed to return that interest and it is not natural,
but, I acknowledge, quite legal, for them occasionally
15 to show interest by picking all the apples that hang over
on your side of the fence. But - to be plain with you,
Mr.Jones - I am tired of seeing your children, day after
day, tear the branches off the side of every one of my
apple trees, and leave my trees looking as though a
20 battle had been fought on one side of them. I am, if,
anything, even more tired of waking these fine autumn
morning, to find even the apples on my side of the fence
much diminishes in number. I know this too to be the
work of your children since last night I was woken at
25 midnight by the noise they were making climbing one of
my trees, and (as they may have told you) chased them
home.

 While I am on the subject, I am at least grateful
to you for keeping your bonfires on the far side of your

30 garden this year. Last year neither I nor your children
 had any apples, because the smoke from your bonfires
 destroyed all the flowers before the apples had time to
 form. I very much hope that next year - for the first
 time since I have their apples, and that the sight of
 35 the line of apple trees will be a pride to us both.

Otherwise, I shall not express my annoyance simply
 in writing to you, but shall have to refer the matter to
 those capable of strong action.

Yours sincerely,

J. Gardiner,

24. Mr. Gardiner thinks that Mr. Jones may be surprised
 to receive a letter from him because

- a. Mr. Jones have never seen him before.
- b. he lived very close to Mr. Jones.
- c. they are enemies.
- d. they have discuss the problem once before.

25. Mr. Gardiner wrote the letter

- a. to express his annoyance and to give Mr. Jones
 a warning.
- b. to inform Mr. Jones that he would take legal
 action against him soon.
- c. to inform Mr. Jones that he would not allow
 Mr. Jones' children to pick any apples anymore.
- d. to inform Mr. Jones that he would not allow
 Mr. Jones' children to climb up the fence.

26. According to the letter, the apple trees
- a. surround Mr.Gardiner's garden.
 - b. are between Mr.Gardiner and Mr.Jones's garden.
 - c. are used as fence to separate Mr.Gardiner's and Mr.Jones's garden.
 - d. surround Mr.Jones' garden.
27. Mr.Gardiner got no apples last year because
- a. Mr.Jones' children picked them all.
 - b. the apple trees were burnt.
 - c. the smoke from Mr.Jones' bonfires killed all the flowers.
 - d. most of the apple trees' branches were torn off by children.
28. This letter implied that
- a. if Mr.Gardiner is still trouble by all those things mentioned in his letter, he will take legal action against Mr.Jones.
 - b. if Mr.Jones does not improve the situation, Mr.Gardiner will break off the friendship between them.
 - c. Mr.Jones and Mr.Gardiner may become good friends.
 - d. Mr.Gardiner is so angry that he is going to fight Mr.Jones.

29. "I know this too to be the work of your children, ...
- (line 23) The underlined word refers to ..
- a. making so much noise climbing an apple tree.
 - b. stealing apples on Mr.Gardiner's side of the fence at night.
 - c. waking up Mr.Gardiner at midnight.
 - d. picking all of the apples on the apple trees one morning.
30. ".....to find even the apples on my side of the fence much diminished in number. (line 23)
- The underlined phrase means
- a. getting more
 - b. getting better
 - c. all gone
 - d. getting fewer

5.

- 1 A young man who refused to give his name dived into the river yesterday morning to save a 12 year-old boy. The boy, who ran away after being recued had been swimming in the river and caught his foot between
- 5 two concret posts under the bridge. He shouted out for help.

At the time, a young man was riding across the bridge on the bicycle. He quickly dismounted and dived fully clothes into the river. He then freed the boy's
10 foot and helped him to the river bank where a small crowd had collected. The boy thanked his recuer courteously and sincerely, then ran off down the road. He was last seen climbing over the gate before disappearing over the top of the hill.

15 The young man, who was about 20 years old said, 'I don't blamed the boy for not giving his name. Why should I? If he wants to swim in the river, that's his business. And if I want to help him, that's mine. You can't have my name either.

20 He then ran back to the bridge, mounted the bicycle and rode away.

31. What is the main idea of the paragraph ?

- a. A man saved a boy from drawning.
- b. A boy nearly died.
- c. A man refused to tell his name.
- d. A man was a hero.

32. The word "dismounted" line 8 means

- a. get up
- b. get off
- c. send up
- d. send off

33. How did the boy feel toward the young man ?
- a. Thankful
 - b. Nothing
 - c. Sorrowful
 - d. Disappointed
34. Which one is true according to the story ?
- a. The man hesitated before helping the boy.
 - b. He took off his clothes before jumping into the river.
 - c. He asked the crowd to help him save the boy.
 - d. He refused to reveal his name.
35. If the man did not save the boy, he would surely die because
- a. he couldn't swim.
 - b. he was too tired to swim.
 - c. he couldn't free his foot.
 - d. the water flowed swiftly.

6.

1 Somboon was afraid of burglar, His house had
already been broken into so often that there little of
value left in it. He had tried fitting burglar alarms,
but he was always forgetting to switch them on. One day
5 a friend said to Somboon, "the only way to protect your

property is to frighten burglars away. Get yourself a gun, and make sure that everyone know about it."

"But I'm afraid of guns," complained Somboon.

"I could never shoot anyone."

10 "Never mind," his friend replied. "As long as all the local thieves know that you've got a gun, you won't need to use it, because they will be afraid of you to break into your house."

At first Somboon was uncertain whether or not to
15 take his friend's advice, but in the end he bought himself a gun, a big, expensive one and every evening he would practice using it in his garden, where everyone passing by was sure to take notice of the fact that he had a gun and he knew how to use it. So before long,
20 Somboon and his gun were well known in the neighbourhood. Unfortunately, in spite of all his efforts, Somboon's house was burgled just once more. This time the thieves stole the only thing worth stealing that was left in the house-Somboon's gun.

36. From the story, we can conclude that Somboon is ...

- a. careful
- b. careless
- c. forgetful
- d. full of curiosity

37. Somboon bought a gun because he intended to
- a. shoot the burglar when they came in.
 - b. frighten the burglars.
 - c. show how brave he was.
 - d. bring it with him everywhere he went.
38. His friend suggests that so as to protect the things, Somboon should
- a. fit burglar alarm.
 - b. shoot the thief with a gun.
 - c. let everybody know that he owned a gun.
 - d. put everything in a safe.
39. In the end the idea of using a gun to frighten away the thieves was
- a. not successful
 - b. successful
 - c. blamed
 - d. imitated
40. "Before long" line 19 means
- a. suddenly
 - b. soon
 - c. after that
 - d. then

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพผ่านมนุษยสัมพันธ์

แบบทดสอบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ถามเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือการปฏิบัติของนักเรียน ขอให้
นักเรียนอ่านและพิจารณาข้อความแต่ละข้อความว่าข้อใดตรงกับความคิดเห็นหรือการปฏิบัติ
ของนักเรียนมากที่สุด

วิธีตอบแบบสอบถาม ในแต่ละข้อจะมีช่องว่างให้นักเรียนเลือกตอบ 2 ช่อง
คือใช่และไม่ใช่ ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อให้เข้าใจ แล้วทำเครื่องหมาย
ให้ตรงกับช่องนั้น ๆ

การตอบแบบสอบถามฉบับนี้ไม่มีผลต่อคะแนนการเรียนของนักเรียนแต่ประการใด
นักเรียนมีอิสระในการตอบอย่างเต็มที่ คำตอบของนักเรียนจะมีประโยชน์และมีคุณค่า
มากที่สุดก็ต่อเมื่อนักเรียนตอบตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อความ	ความคิดเห็นหรือการปฏิบัติ	
	ใช่	ไม่ใช่
(๐) เมื่อมีเพื่อนพุดซัดคอ ข้าพเจ้าจะไม่พุดกับเขาอีกเลย		
(๐๐) ข้าพเจ้าคบคนได้ทุกประเภท		

ข้อสอบวัดความมีมนุษยสัมพันธ์

ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4

ข้อสอบ 24 ข้อ

เวลา 30 นาที

ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วใส่เครื่องหมายลงในข้อความซึ่งตรงหรือใกล้เคียงกับลักษณะของนักเรียนมากที่สุดลงในกระดาษคำตอบ

ข้อความ \ ความคิดเห็นหรือการปฏิบัติ	ใช่	ไม่ใช่
<u>ความมีใจกว้าง</u>		
1. มีเพื่อนคนหนึ่งชอบซักถามบ่อย ๆ ทำให้ข้าพเจ้าคิดตามไปด้วย		
2. เมื่อมีการแข่งขันหรือเกมต่าง ๆ หรือการอภิปรายแต่ละครั้ง เพื่อน ๆ ก็อยากได้รับชัยชนะหรือเสนอความคิดมาก ๆ ทำให้ข้าพเจ้ารำคาญ		
3. ข้าพเจ้ารู้สึกอิจฉาเพื่อนที่เรียนเก่งกว่าข้าพเจ้า		
4. ข้าพเจ้าเชื่อว่าความคิดเห็นของตนเองถูกต้องเสมอ		
5. ข้าพเจ้าไม่ชอบคนที่มีความสามารถเหนือข้าพเจ้า		
6. ข้าพเจ้าพร้อมที่จะยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นและปฏิบัติตามเมื่อเห็นว่าถูกต้อง		
7. ข้าพเจ้าชอบแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและพร้อมที่จะรับความคิดเห็นของคนอื่น		
8. ข้าพเจ้าไม่ชอบทำงานร่วมกับคนอื่นเพราะทำใจยอมรับความคิดเห็นของเขาไม่ได้		

ภาคผนวก ค

คุณภาพของ เครื่องมือ

- คุณภาพของ เครื่องมือทั้งฉบับของแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแบบทดสอบวัดความมีมนุษยสัมพันธ์
- คุณภาพของ เครื่องมือ เป็นรายชื่อของแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแบบทดสอบวัดความมีมนุษยสัมพันธ์

คุณภาพของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน และแบบทดสอบวัดความเป็นมนุษย์สัมพันธ์

1. คุณภาพของเครื่องมือทั้งฉบับ

ตาราง 3 แสดงคุณภาพของเครื่องมือทั้งฉบับของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านมนุษยสัมพันธ์

แบบทดสอบ	N	K	$\bar{X}$	S	r_{tt}
ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ	80	40	29.1	6.91	.84
ความเป็นมนุษย์สัมพันธ์	80	24	17.51	5.61	.90

2. คุณภาพของเครื่องมือเป็นรายข้อ

ตาราง 4 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ (อ.432) จำนวน 40 ข้อ

ข้อ	p	r	ข้อ	p	r
1	.28	.51	21	.23	.12
2	.47	.19	22	.49	.69
3	.47	.29	23	.30	.27
4	.57	.48	24	.32	.57
5	.41	.58	25	.37	.40
6	.42	.48	26	.37	.64
7	.37	.31	27	.55	.44
8	.61	.76	28	.36	.50
9	.62	.20	29	.35	.36
10	.47	.29	30	.52	.28
11	.26	.18	31	.35	.26
12	.37	.31	32	.47	.38
13	.41	.39	33	.49	.69
14	.43	.43	34	.27	.34
15	.30	.18	35	.28	.67
16	.28	.51	36	.39	.36
17	.73	.46	37	.40	.68
18	.37	.20	38	.44	.44
19	.49	.53	39	.30	.53
20	.28	.23	40	.41	.58

ตาราง 5 แสดงค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความมีมนุษยสัมพันธ์จำนวน
24 ข้อ

ข้อ	r	ข้อ	r
1	0.89	13	0.58
2	0.63	14	0.26
3	0.55	15	0.93
4	0.22	16	1.00
5	0.93	17	0.56
6	0.95	18	1.00
7	0.84	19	0.86
8	0.86	20	1.00
9	0.76	21	0.76
10	0.55	22	0.42
11	1.00	23	0.90
12	0.68	24	0.50